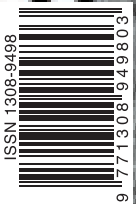

serbest

MİMAR

NİSAN | 2017 | 25
10 TL
TSMD'nin 30. Yılı

12. TSMD Mimarlık Ödülleri | Akademi Medeniyetleri Anıtı | Çankaya Üniversitesi | Çankaya Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi | TEB Üniversitesi Koleji Yerleşkesi | Tensil, Aidiyet, Kimlik ve Tarih | Tensil, Aidiyet, Kimlik ve Tarih

Türk Gazbeton Sektörünün

TEK Avrupalı^{CE} Lento[®]'su

Sektörünü geliştirmeyi misyon edinen
AKG Gazbeton, Türk Gazbeton Sektörünün
CE Belgeli tek lentosu ile inşaat dünyamızın
standartlarını yükseltiyor.

AKG
GAZBETON

www.akg-gazbeton.com

[/AKG.Gazbeton](https://www.facebook.com/AKG.Gazbeton)

[@AKG_Gazbeton](https://www.instagram.com/AKG_Gazbeton)

* Lento, kapı ve pencere set çözümlerinin geliştirilmesinde kullanılır ve üretilir.

ZEMİNDE KATMA DEĞER

Maxicoat ile karbon ayak izi küçük, Greenguard sertifikalı, C16 mukavemete sahip zeminler oluşturun, yapılara değer katın.

www.dalsan.com.tr

Maxicoat patent başvurusu yapılmış bir üründür.

NİSAN 2017 25

04 masaüstü

08 SMD'lerden

14 iyi şeyler

16 DOSYA
12. TSMD Mimarlık Ödülleri36 YENİ
Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü
RönesansBiz Küçükalyalı Ofis Park
Regnum Sky Tower
Çankaya Üniversitesi Yeni Kampüsü
Abant İzzet Baysal Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
TED Üniversitesi Kolej Yerleşkesi II. Kısım56 KRİTİK
Temsil, Aidiyet, Kimlik ve Özgünlük Meselesi Olarak Yurtdışı Temsilcilik Yapıları:
Türkiye'den Güncel Uygulamalar
Doç. Dr. Lale Özenel70 ORADAYDIK
Amsterdam
Modern'in Geçmişle Birlikte Yaşadığı Kent
İlhan Kural78 özetler
(İngilizce, Rusça ve Arapça) . Summary . Содержание . خلاصة

İSTANBUL SMD

Miralay Şefik Bey Sokak 13/2 Gümüşsuyu
34015 İstanbul
+90 212 2924380 (tel)
+90 212 2924382 (faks)
www.ismd.org.tr

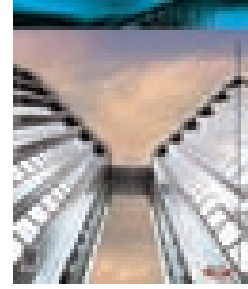
TÜRK SMD

TSMD Mimarlık Merkezi
Dumlupınar Bulvarı Eskişehir Yolu 7. Km.
Mustafa Kemal Mah. 2123. Sk. No: 164
Kentpark AVM Arka Cephesi
+90 312 219 94 08
www.tsmd.org.tr

İZMİR SMD

Cumhuriyet Bulvarı 2. Kordon 209/4 Alsancak
35220 İzmir
+90 232 4631630 (tel)
+90 232 4631057 (faks)
www.izmir-smd.org.trYazılarda ifade edilen görüşler yazarlarına aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Reklamlar, reklamı veren firmanın sorumluluğundadır ve serbestMİMAR reklamlarda verilen bilgilerden sorumlu tutulamaz.

25. Sayı Kapak Konusu
Şaziment Arolat - Neşet Arolat
Garanti Bankası Genel MüdürlüğüserbestMİMAR
Üç Ayda Bir YayınlanırSahibi
Aytekin İtez
TSMD BaşkanıSorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet SoyluEditör
Derya Yazman Noyan
editor@tsmd.org.trYayın Komisyonu
Ali Sinan, Aslı Özbay,
Aytaç Özen, Cüneyt Kurtay,
Deniz Güner, Derya Yazman Noyan,
Dürriin Süer, Figen Kıvılcım,
Hasan Özbay, H. Okan Çetin,
Hüseyin Kahvecioğlu, İlhan Selim Kural,
Kadri Atabaş, Kerem Piker, Mehmet Soylu,
Osman Tural, Ömer Mustafa Özen, Şerife MeriçYayın Sekreterliği
Serap SürGrafik Uygulama
Fikriye Karasu
ANBA Anadolu Basın Ajansıİletişim
TSMD Mimarlık Merkezi
Dumlupınar Bulvarı Eskişehir Yolu 7. Km.
Mustafa Kemal Mah. 2123. Sk. No: 164
Kentpark AVM Arka Cephesi
+90 312 219 94 08
www.tsmd.org.tr
info@tsmd.org.tr

Abone, Reklam ve Dağıtım

ANBA Anadolu Basın Ajansı
Tunus Caddesi 50A/11 Kavaklıdere 06550 Ankara
+90 312 4675381 (tel)
+90 312 4675383 (faks)Reklam Koordinatörü
Selver Toprak
selver@anbarapor.comBaskı
Salamat Basım Yayıncılık
+90 312 341 10 24SMD Üyelerine Ücretsiz Gönderilir
Fiyatı 10 TL Abonelik 35 TL Öğrencilere 30 TL

Türk Serbest Mimarlar Derneği, bundan 30 yıl önce 1987 yılında bir grup serbest çalışan mimar tarafından kuruluşunu gerçekleştirdi. Daha sonra, 2001 yılı Genel Kurulu'nda, tek merkez olmanın doğru olmadığına karar verilerek yeniden yapılandı. İstanbul SMD ve İzmir SMD kuruldu. Sayının daha da artmasını ve çoğalmasını umuyoruz. Kuruluş ve varoluş nedeni mimarlık mesleğinin onurunu ve niteliklerini korumaktır.

Gücünü sanat ve kültürden alan mimarlarımız, ülkemizde ve komşularımızda yaşanan olumsuzluklar nedeniyle mesleklerini icra etmekte güçlükler yaşamaktadır.

Aslında insanlık olarak bir zaman paradoksu içindeyiz. Daha yüksek binalarımız, ama daha kısa sabrımız var; daha geniş otoyollarımız ama daha dar bakış açılarımız var.

Daha çok harcıyoruz ama daha az şeye sahibiz; daha fazla satın alıyoruz ama daha az hoşnut kalıyoruz.

Daha büyük evlerimiz ama daha küçük ailelerimiz; daha çok ev gereçleri ama daha az zamanımız var. Daha çok eğitimimiz ama daha az sağduyumuz; daha fazla bilgimiz ama daha az bilgeliğimiz var. Daha çok uzmanımız ama yine de daha çok sorunumuz var.

Hızla tükettiğimiz dünyamız/çevremiz,

İleri tüketim teknolojileri,

Yanlış bilgi ve infiallerle yönetilen kentler...,

Çeşitli imar ve bürokratik güçlükler,

Eğitim ve kültür sorunları gibi konularla, mesleğimiz ZOR... dönemlerden geçmektedir.

TSMD üyeleri, bugüne kadar bütün olumsuzluklara rağmen yaşanabilir çevreler ve nitelikli yapılar elde etme yolunda özveri ile çalışmalarını sürdürmektedir.

Aynı zamanda bir sivil toplum kuruluşu olan Türk Serbest Mimarlar Derneği mimarlık sanat ve kültür ortamına katkı koyan mimarları, kurum ve kuruluşları iki yılda bir ödüllendirmektedir. Ödül programı tüm mimarlık ortamına açıktır. Ödüller, Yönetim Kurulundan bağımsız çalışan Ödül Kurulu üyemiz olan ve üyemiz olmayan mimarların katılımıyla oluşturulan jüri tarafından değerlendirilmektedir.

12. sini düzenlediğimiz Türk Serbest Mimarlar Derneği Mimarlık Ödülleri sahiplerini kutluyorum.

Derneğimizin kuruluşunun 30. yılına rastlayan bu sayımızda dergimizin yayınında emeği geçen arkadaşlarıma teşekkürlerimle... Tüm üyelerimizi tebrik ediyor, birlikte olacağımız nice 30 seneler diliyorum.

Aytek İtez

TSMD Yönetim Kurulu Başkanı

01

02

03

04

01 Milas Yeni Arkeoloji Müzesi ile Gümüşkesen Anıtı Çevre Düzenlemesi
Hatice Üsküdar Özer, Kaan Özer

Proje Müellifi: Atölye 5
Proje Ekibi: Hatice Üsküdar Özer, Kaan Özer
İşveren: İzmir Röleve ve Anıtlar Müdürlüğü
Proje tarihi: 2014
Yapı Alanı: 3.000 m²
Statik: Gökhan Beşbaş
Mekanik: Mustafa Ünal
Elektrik: Cumhur Demirkan
Peyzaj: Serpil Öztekin
İç Mimari: Levent Tümer, Durul Onaran

Milas, 5000 yıllık geçmişi olan bir tarih ve kültür merkezidir. Yeni Milas Müzesi Binası, günümüze kadar tüm elemanları ile ayakta kalmış tek mezar anıt olan Gümüşkesen Mezar Anıtı'nın yakınında inşa edilecektir. Bu bölge nekropol alanı olup Gümüşkesen Anıtı dolayısıyla yoğun olarak ziyaret edilmektedir. Yeni yapılacak müze bu bölgeye hem daha fazla ziyaretçi çekecek hem de anıtın ziyaretçilerine yönelik mekânsal olanaklar sunacaktır. Ayrıca kentsel olarak kötü yapılaşmış olan bölgenin dönüşümüne de katkıda bulunacağı düşünülmektedir. Yeni Müze Binası kısmi bodrum+zemin+1. kat-tan oluşan bir binadır. İçinde tarihi dönemlere ait sergi salonları, geçici sergi alanı, çocuk aktivite alanı ile kafeterya ve satış birimi yer alan binada ahşap ve doğal taş malzeme kullanılmıştır. Gerek kot seviyesi ve gerekse sade cephesi ile bina, Gümüşkesen Anıtı'nı öne çıkaran ve ona fon oluşturan bir görünüme sahiptir.

02 Erişilebilir Model Ev, Müze ve Karma Yapı Projesi - İstanbul- Mersin
Levent Timurhan

Proje Müellifi: Timöz Mimarlık
Koordinatör: Suzan Batu
Danışman: Reha Benderlioğlu
Tasarım Ekibi: Levent Timurhan, Suzan Batu
Statik: Hasan Ulu, Nisan Proje
Mekanik: Tok Mühendislik
Elektrik: Öktem Mühendislik
Peyzaj: Ömer Güllal, Eppu
3D Mimari Anlatım: Burhan Bilici
İşveren: Dünya Engelliler Vakfı
(World Disability Union)
Projenin Alınış Yöntemi: Davetli Teklif
Proje Yılı: 2016
İnşaat Alanı: 4.770 m² (1.etap 1.160 m², 2.etap 1.170 m², 3.etap 2.440 m²)

WDU "Erişilebilir Model Ev, Müze ve Karma Yapı Projesi"nin, şehrin merkezinde uzmanları, bilim insanlarını farklı yaş gruplarını kültür ve eğitim aktiviteleri etrafında bir araya getiren farklılık yaratan bir merkez olması hedeflenmektedir. Bu amaçla, zeminde "sokak" ile doğrudan ilişki kurabilecek esnek kullanımlı açık/yarı açık kamusal mekânlar ile Sürekli kullanıma açık, halkın araştırma, öğrenme, kültürel faaliyetlere yalnız izleyici olarak değil, etkin olarak katılaca-

ğı bir merkez olması kurgulanmıştır. Karma Yapı Projesi Programı; Karşılama-danışma, Model ev, Müze, Kafeterya, Gn.Tuvalet Grupları, İşletmeler, Kütüphane, Atölyeler-Derslikler, Havuz-spor merkezi dir.

WDU Merkezinin, sürekli olarak resmi kurumların, üniversitelerin, mimarların, meslek sahiplerinin, halkın kullanımına açık katılımı teşvik edici olması amacıyla, detayların vurgulanması-öne çıkarılması, yeni mekanlar kazandırılması hedeflenmiştir. Halkın katılımına dikkat çeken, kolay gezilebilen, inceleme, çalışmalar yapılabilen bir yapı tasarımı öngörülmüştür.

Yapının sosyal etkisi ötesinde, farklı iklimsel verileri göz önünde bulundurularak çağdaş teknoloji ile donatılması, yeterli konfor düzeyini sağlaması, gerçek anlamda çevre dostu ve enerji/kaynak etkin bir yapı olması öngörüldü. Yapı içinde yaratılan "Türk bahçeleri içerikli rekreatif avlu" ve orta meydan boşlukları sayesinde yapının doğal iklimlendirmesi yapılabilmüş soğutması, temiz hava girişleri sağlanabilmiştir.

Erişilebilir Karma Yapı Projesi ile ilgili Çalışmalarımızın Metodolojisini tesbit sürecinde, Model Ev için en uygun tasarımın,"Geleneksel konut mimarimizin sofa vardır, koridorlar yoktur" ilkesinden hareketle, Engelsiz yaşam için konut tipolojisi geliştirilmiştir.

Dezavantajlı insanların topluma adil ve onurlu bir şekilde dâhil olmaları; Henüz engelli olmayan insanların engelliler ve engellilik hususunda bilinçlendirilerek Engelliliğin Önlenmesi projesinin amacıdır.

03 'Pazar Yeri, Ç.A. Salon, Kapalı Otopark, Belediye Hizmet Binası'
Karma Yapı Projesi
Levent Timurhan

Proje Müellifi: Timöz Mimarlık
Tasarım ekibi: Levent Timurhan, Seher Öz, Gizem Şenel
Statik: Hasan Ulu, Nisan Proje Mühendislik
Mekanik: Tok Mühendislik
Elektrik: Öktem Mühendislik
Peyzaj: Ömer Güllal, Eppu
Seslendirme Akustik: Asimetrik Ses, Işık ve Görüntü Sistemleri
Maket: Boyut Maket
İşveren: Gölbaşı Belediyesi
Projenin Alınış Yöntemi: Davetle çağırılanlardan talep edilen ön projeler sonucu, seçilen proje
Proje Yılı: 2016
İnşaat Alanı: 17.546 m²

Merkezinde Avlu içinde yapılan ağaçlandırma ve yeşil elemanlarla havanın filtrasyonu, cephelerde gölgeleme, Pasif havalandırma prensibi, alınan serin havanın ısınarak üst kottan atılması, hava akışının sağlanması (doğal havalandırma), Yapıların arsaya konumlanmasında güneşin yönü, hakim rüzgar ve yüksek eğimli topografya tasarım için belirleyicidir. Bloklar eğime paralel olarak yerleşirken hakim rüzgarın sıcak mevsimlerdeki serinletici etkisini arttırabilmek

amacıyla bloklar zemin kotta boşatılarak rüzgar akışı sağlanmış, sirkülasyon alanları dahil tüm hacimlerin doğal ışık ve hava ile sağlıklı bir ilişki kurularak ekonomik ve çevreye duyarlı karma yapı geliştirildi.

Zeminde "sokak" ile Yeşil semt meydanı doğrudan ilişki kurularak, Kamuya açık alanlarla birbirine geçişin sağlandığı, Kotların akıcı kullanıldığı, Semt meydanı niteliğinde kullanımların öne çıktığı bir tasarım öngörüldü. Proje her yaştan semt sakinlerinin farklı nedenlerle, olmayı arzu edecekleri ve yer alan işlevleri bizzat etkin biçimde kullanacakları, sosyal iletişimi güçlendirici bir merkez olarak yorumlandı. Sıkışık mahalle arasında duyarlı davranılarak, ihtiyaç duyulan mekan ve fonksiyonlar yükselmeden çözümlenirken, Ferahlatıcı yeşil alan galerileri, Mahalle meydanı, Çocuk parkı, Rekreasyon alanları bol ışıklı erişilebilir, güvenli, huzurlu ve etkin mekanlar sağlanır. Haftanın diğer 6 gününde de kullanılması teşvik edildi. Proje Engellilerin diğerleriyle eşit temelde erişimini sağlamak için, ulaşım da dahil olmak üzere, "Erişilebilirliğin tasarımına yönelik ilkeler"ini tam olarak uygular.

04 Adana M1 Alışveriş Merkezi
AS/OS Mimarlık- L35 Architects

Proje Müellifi: AS/OS Mimarlık (İstanbul) - L35 Architects (Madrid)
Proje Başlangıç Bitiş: 2015-2017
İnşaat Başlangıç: 2016-2017
Kullanım Alanı: 120.000 m²
Proje Tipi: Ticari
İşveren: METRO Properties - FİBA Commercial Properties Ortaklığı

AS/OS Mimarlık'ın İspanyol L35 Mimarlık Ofisi ile birlikte tasarladığı Adana M1 Alışveriş Merkezi projesi, Adana'nın en eski ve büyük AVM yapılarından birinin renovasyonu ve kullanım alanının genişletilmesi kapsayan bir dönüşüm projesi. Yaklaşık 100.000m² gibi oldukça büyük bir kullanım alanına sahip eski yapı bu müdahale ile %20 büyümesine rağmen çok daha hafif ve geçirgen bir yapı olarak algılanıyor. Bu algıyı yaratabilmek için açık ve kapalı alanlardan oluşan yeni fonksiyon hacimleri, tamamen kapalı hacimden oluşan eski yapının kenarlarına birbirleri arasında boşluklar bırakarak yaslanmakta.

Yeni satış alanlarını barındıran kapalı hacimler ve dolaşıma ayrılan boşlukların yüzeylerinde sade dokuları ve renkleri ile çelik, cam ve doğal taş gibi çağdaş malzemeler kullanılarak, kalabalık ve renkli insan hareketleri için sakin bir fon oluşturuldu. Havuzlar, sıcak iklim için uygun ağaç ve bitkilerle oluşturulan peyzaj düzenlemesi yeni alışveriş merkezinin ortamını bir Akdeniz Mimarisi ölçeğine taşımakta. Değişken genişlik ve yüksekliklere sahip boşlukların üzerindeki yüksek kanopiler ve saçaklar kullanıcılara hoş gölgeler sağlarken boşluklar arasında dolaşan doğal hava akımı da sıcak iklimdeki mekanı rahatlatıyor.

05

06

07

08

05 Yeni Antalya Arkeoloji Müzesi
Hayri Anamurluoğlu, Hasan Özbay,
A.Tamer Başbuğ, Aslı Özbay,
Melike T. Anamurluoğlu

Proje Müellifi: Tanart Mimarlık-TH ve
İdil Mimarlık iş ortaklığı
Proje Ekibi: Hayri Anamurluoğlu,
Hasan Özbay, A.Tamer Başbuğ, Aslı Özbay,
Melike T. Anamurluoğlu
Statik: Orhan Sarıkulak
Mekanik: Orhan Gürson
Elektrik: Birkan Yüksek
İç Mimari: Levent Tümer, Durul Onaran
Peyzaj: Serpil Öztekin
Altyapı: Ali Demircan
İşveren: Kültür Bakanlığı, Antalya Röleve ve
Anıtlar Müdürlüğü
Proje tarihi: 2014-2016
Yapı Alanı: 29.200 m²
Arsa Alanı: 30.020 m²

Tarihin tüm dönemlerinde yerleşim alanı olan ve dolayısıyla farklı kültürlerin izlerini bıraktıkları Antalya, aynı zamanda ülkenin en önemli turizm merkezlerinin başında gelmektedir. Yakın çevrede onlarca sit alanı, ören yeri ve kent kalıntıları bulunmaktadır. Bu alanlarda arkeolojik kazılar halen sürmekte ve dünya tarihi içinde çok önemli eserler ortaya çıkarılmış ve çıkarılmaya devam etmektedir. Yeni Antalya Arkeoloji Müzesi'nin kapasitesi yetmeyen mevcut müzenin yerinde, dünya ölçeğinde öneme sahip arkeolojik koleksiyonun, sergilenmesi ve gelecek kuşaklara aktarılması yanı sıra, kentin sosyal ve kültürel yaşantısına zenginlik katması amaçlanarak ele alındı ve yapı programı ve tasarım buna göre ortaya çıktı. Yapılacak müze binasının yörenin arkeolojik kültürünü temsil etmesi ve kente değer katacak bir yapı diline sahip olması amaçlanarak tasarım yürütüldü. Yapının yere ait olası amaçlandı ve antik kentlerden günümüze kalan yapısal elemanlar olan "kolonlar" tasarımın ilham kaynağını oluşturdu. Alanı saran ve varlığını ve etkilerini alanın geniş bir kısmına yayan kolon dizisi tasarlandı ve yapı programı bu kolonların arasındaki mekanda örgütlendi. 12x12 metrelik aks düzeni üzerinde yerleştirilen 2.40 metre çapındaki "fil ayağı" ölçüsünde ele alınan kolonlar ile mekan strüktüre edildi. Brüt beton olarak tasarlanan kolonların arasında ise, yörede çok yaygın kullanılan taş duvar dokusuna sahip "duvarlar" ile mekanlar tanımlandı. Yapı kabuğu, plandaki gridal düzeni çatıya yansıtan bir örtü ile sonlandırıldı. Gridal düzendeki döşeme plakları arasından mekana kontrollü olarak ışığın sızması sağlanarak, iç mekanın dış ile bağlantısı oluşturuldu. Mekanın tavanı da, Anadolu'da yaygın olarak kullanılan geleneksel ahşap tavan strüktürü olan, "hezen"i anımsatan bir tavan ile biçimlendirildi. Sergilemede objenin öne çıktığı bir teşhir düzeni geliştirildi. Hem tarihsel, hem te tematik bir dolaşım sistemi önerildi. Böylece izleyicinin dönemsel gelişmeleri karşılaştırarak kavramasına ortam yaratıldı. Müze mekanı dışa kapalı olmasına karşın, kafe-terya, restoran, müze dükkanı ve çocuk etkinlik alanları ile yapının dış ile olan bağları güçlendirildi. Zemin altındaki kotta oluşturulan Konferans Salonları ve Sergi Mekanları'na da çöktürülmüş

bir "amfi" aracılığı ile bağımsız erişim sağlandı. Bahçede oluşturulan açık sergi alanları ile de yapının daha geniş bir izleyici kitlesine açılması hedeflendi.

Bölgeye hizmet verecek Restorasyon Laboratuvarları, Müze Yönetimi ve Depolar da müzenin ziyaretçi tarafından algılanmayan ama önemli bir işlevi olarak tasarıma katıldı. Yapının çevresinde oluşturulacak bir "müzeler adası" için ilk başlangıç olması ve gelecekte bölgede yapılacak müzelerin ilk adımı olması beklenmektedir.

06 Borsa İstanbul Mescit ve Ofis
Gürhan Bakırküre

Proje Müellifi: Bakirküre Architects
Tasarım Ekibi: Gürhan Bakırküre, Mehmet Ay,
Metin Tuncel, Baykal Önal, Akın Şahin
İşveren: Borsa İstanbul
Projenin Alınış Yöntemi: Teklif
Proje Yılı: 2017
İnşaat Alanı: 5.000 m²

Poligon İMKB sınırları içerisinde yer alan ofis-mescid binası 2250 m² alanda konumlanmıştır. Arazi Güneybatıda İTÜ Kampüsü ve İstinye Park 'a bakmaktadır. Yapının giriş katı ofis, 1. Kat kütüphane, sosyal alanlar ve mescid olarak düşünülmüştür. Aynı zamanda 1. Bodrum katta 80 arabalı otopark bulunmaktadır. Yapı topoğrafyadaki eğimde, birbiri üzerine binen üstü yeşil platformlarla tanımlıdır. Bina çatısı aynı zamanda yeşil bir örtü, ağaç ve bitkilerin yer aldığı doğal bir peyzajdır. Gün ışığı, çatı üzerinde bulunan açıklıklarla ofis ve otopark katına ulaşarak aydınlık, ferah mekanlar oluşturmaktadır. Güneybatı yönüne bakan bina, dikey ve derin saçaklarla cepheyi tanımlamaktadır.

07 Tosyalı Cezayir Yönetim Binası
Gürhan Bakırküre

Proje Müellifi: Bakirküre Architects
Tasarım Ekibi: Gürhan Bakırküre, Mehmet Ay,
Samprrie Chatziachmet
Statik: Statik Art
Mekanik: Ente Mühendislik
Elektrik: Pozitif Proje
İşveren: Tosyalı Holding
Projenin Alınış Yöntemi: Teklif
Proje Yılı: 2015
İnşaat Alanı: 4.500 m²

16. ve 19.yy arası Osmanlı, 19.yy'da ise Fransa'nın hâkimiyetinde olan Cezayir, bu farklı kültürlerin etkisinde şekillenen bir kentsel dokuya sahiptir. Zamanla Osmanlı döneminin izlerinin silinmesine karşın, yine de bazı semtlerde avlulu, cumbalı, revaklarla çevrili yarı açık mekânları ile Osmanlı izlerini taşıyan yapılar da varlığını sürdürmektedir.

Cezayir'in Oran kentinde yer alan ve Tosyalı Holding için tasarlanan Tosyalı Genel Müdürlük Ofisi binasının tasarım sürecinde, proje alanının konumu itibarıyla çevresinde direkt ilişki kurabileceği herhangi bir yapı bulunmaması durumu zorlayıcı olmuştur. Dolayısıyla projenin çıkış noktası Cezayir'in yerel dokusu, iklimsel koşullar ve yapının ihtiyaç programı ışığında çağdaş, nitelikli bir mimari üretme temel prensipleri ile biçimlendirilmeye çalışılmıştır. Bu bağlamda da

yörenin yerel mimarisinde sıkça karşılaşılan avlulu yapılaşma fikri hem iklimsel özellikler açısından, hem de kullanıcıların hafızasında yeri olan bir mekânsal kurgu olmasından dolayı, projeyi temellendirmede esas alınmıştır.

Avluyu tanımlayan yapı bloklarının kütesel organizasyonu, yerel mimaride dış ortama dayanıklı masif blokların farklı kotlarda bir araya geliş modelinden biçimlenmiş ve avlu için, yarı geçirgen bir arayüz oluşturmak üzere tasarlanmıştır. Söz konusu blokları ortak bir platformda bağlamak, ayrı bir karşılama kütesi olan blok ile girişi tanımlamak ayrıca yarı açık mekânlar ile iklim koşullarına bağlı olarak güneş, rüzgâr ve rüzgâr ile taşınan toprak için koruyucu bir kalın oluşturmak amacıyla planlanan saçak, yapının en baskın mimari ögesi olarak öne çıkmıştır. Proje programı gereği farklı kotlarda yükselen blokların, "boşluk" olarak tanımlanabilecek geniş bir arazinin içinde yer ile hemhal olabilmesi için söz konusu saçak ile yükselen blokların etkisi kırılmak istenmiştir.

Cephe tasarımıdaki geri çekilme ile içerlek düzensiz nişler, cam cepheyi yağmur ve rüzgârdan koruma fikri üzerine kurgulanmıştır.

Proje temel olarak, 3 ana blok 1 giriş bloğu ve 1 çekirdek bloğu olmak üzere 5 bloktan oluşmaktadır. Ana bloklardan ikisi, açık ve kapalı ofisler ile yönetim katından oluşmakta; diğeri ise, konferans salonu işlevinde kullanılmak üzere tasarlanmıştır.

08 Vesna İncek, Ankara
Evren Yiğit

Proje Müellifi: Evren Yiğit
Tasarım Ekibi: Zübeyde Patnos Yılmaz,
Kadir Gürkan Yüksel, Fatma Büyükdemirci,
Ayberk Tuna Boylu
Proje Yılı: 2016
İnşaat Alanı: 80.254,79 m²

Ankara'nın son dönemde gözde bölgelerinden olan İncek'te görseelliğiyle ön plana çıkan Vesna İncek projesi farklı yükseklikteki iki kulesi ve tek yatay bloğuyla dikkat çekmekte. Projede 1+1,2+1,3+1 ve 4+1 daire tipleri bulunmaktadır. Kulelerden biri 31 kat, diğeri ise 13 kattan oluşmaktadır. 5 katlı yatay blok sadece 1+1 dairelerden oluşmaktadır. Yatay bloğun en üst katı olan 5. katında sadece yatay blok için tasarlanan açık havuz bulunmaktadır. Kulelerin alt katlarında buradaki dairelere hizmet veren sosyal tesisler mevcuttur. Binalar parselin gerisine yaslanarak önünde büyük yeşil bir alan bırakılmıştır. Büyük tip dairelerden olan 4+1 daireler kulelerin köşelerinde yer almaktadır. Böylece bina üç cepheye sahip olmuştur. Yatay bloklarda büyük teraslar aynı zamanda kat bahçesi işlevi üstlenmiştir. Kat bahçelerinin önündeki şef af korkuluklarla görsel algı bütünlüğü korunmuştur. Peyzaj alanı içerisinde çocuk oyun alanları, basket sahası, havuz kenarında ise dinlenme terasları mevcuttur. Her beş katta bir ortaya çıkarılan geri çekimlerle yapıya farklı bir görsel algı kazandırılmıştır. Aynı uzunlukta olan kuleler yerine, farklı uzunluktaki kuleler kullanılmıştır. Bu da yapıyı diğer benzer yapılardan farklı kılan bir özelliktir. Havuza akan minik bir şelale ile havuzun olduğu alan hareketlendirilmiştir.

SMD'LERİN

YENİ DÖNEM YÖNETİM KURULLARI BELİRLENDİ

Sene başında yapılan
Olağan Genel Kurul toplantılarında
SMD'lerin yeni yönetim kurulları belirlendi

Aytek İtez Bir Dönem Daha TSMD'nin Yönetim Kurulu Başkanı

Türk Serbest Mimarlar Derneği (TSMD), 11 Şubat 2017 tarihinde yapılan 22. Olağan Seçimli Genel Kurul toplantısında 2017- 2018 dönemi yeni yönetimini belirledi. Yeni dönem Yönetim Kurulu Başkanlığı görevine Aytek İtez oy birliği ile devam ederken; Önder Kaya'nın Yönetim Kurulu 2. Başkanlığı'na, Hacer Ayrancıoğlu Yetiş'in sayman üyeliğe atandığı yeni yönetim kurulunda, Berna Tanverdi sekreter üye, Cumhur Keskinok üye olarak görev aldı.

Aytek İtez Hakkında

Konya'da doğdu. A.D.M.M.A.Y.O Mimarlık Bölümü'nden 1978 yılında mezun oldu. 1974-1980 yılları arasında S Mimarlık Atölyesi'nde çalıştı. 1981 yılında, Mimar Murat Artu ile birlikte kurduğu Artu-İtez Mimari Proje Ofisi'nde serbest mimarlık yaşamına başladı. Çalışmalarını, 1985 yılında eşi Neşe İtez'le birlikte kurduğu İtez Mimarlık Ltd. Şti.'nde sürdürmektedir. 1927 Mimarlar Derneği ve 1987 yılından bu yana Türk Serbest Mimarlar Derneği üyesidir.

İstanbulSMD'nin Yeni Başkanı İ. Hakkı Moltay

İstanbul Serbest Mimarlar Derneği (İstanbulSMD) gerçekleştirdiği seçimli olağan Genel Kurul toplantısı ile yeni yönetimini seçti. Prof. Mimar Ertun Hızıroğlu'ndan boşalan Yönetim Kurulu Başkanlığı'na Dr. Mimar İ. Hakkı Moltay seçildi. Yönetim Kurulu'nun diğer üyeliklerine, Sibel Dalokay Bozer (Başkan Yardımcısı), Hakan Demirel (Sayman), Umut İyigün, Abbas Hacıömeroğlu, Ziya Canbazoglu ve Durmuş Dilekçi seçildiler.

İ. Hakkı Moltay Hakkında

İ. Hakkı Moltay, 1945 yılında İstanbul'da doğdu. 1962 yılında mimarlık eğitimine başladığı İstanbul Teknik Üniversitesi'ni 1967'de, Y. Mühendis Mimar unvanı alarak bitirdi. Aynı üniversitenin Mimarlık Fakültesi'nde 1974'de Yapı Bilgisi dalında doktorasını tamamladı.

1974-1979 yılları arasında doktor asistan sıfatı ile İTÜ'de yapı bilgisi dersi ve yapı projesi atölye çalışmalarına katıldı. 1979'da üniversite doçenti oldu. Bu yıllarda ayrıca tekstil fabrikaları, demir-çelik üretim kompleksleri, termik santral, toplu konut ve iş merkezi yapılarının tasarımlarında ve mimari projelerinin uygulama kontrollüğünde çalıştı. 1980 yılı başında üniversiteden ayrılarak serbest mimarlık bürosu kurdu. İstanbul Maçka'da, merhum Doç. Dr. Aligül Ayverdi ile ortak olarak projelerini hazırladıkları Destek Binası'nın "maliyet+fiks kar" yüklenim sistemi ile yaptırılmak üzere proje yönetimini üstlendi ve tamamladı. 1982'den 1987'ye kadar Suudi Arabistan'da, Mekke'de, Soyak-Binladin JV ortaklığının yüklendiği, ünlü şehirci mimar Candilis'in avan projelerini hazırladığı 2692 villa ve alt yapı tesislerinden oluşan toplu konut projesinde, JV yönetim kurulu üyesi ve proje koordinatörü olarak görev yaptı. 1987-1990 arasında ABD, Kanada, Batı Almanya, İsveç ve Sovyetler Birliği'nde Soyak İnşaat A.Ş. adına proje ihale süreçleri ve Soyak'ın yukarıda sayılan ülke firmaları ile kurdukları müşterek teşebbüslerde yönetici olarak bulundu. Katıldığı sınırlı yarışmada seçilen İstanbul Kruvaziye Limanı Terminali ve Liman Lokantasının restorasyonu ve yeni fonksiyonlar projesini gerçekleştirmek için 1989'den itibaren İstanbul'da Mimta Mimarlık Ltd. Şti.'yi kurarak mimari tasarım ve danışmanlık ve yüklenim çalışmalarına kendi firmasında devam etti. Bugüne kadar Türkiye ve Libya'da hastane, iş merkezi, toplu konut, endüstri yapıları, deniz terminal yapıları, yeme – içme tesisleri vb. projelerde tasarım, uygulama dokümanları hazırlığı, uygulama organizasyonu ve danışmanlık hizmetleri verdi.

2009 yılından bu yana Mimta Mimarlık çatısı altında Türkiye ve yabancı ülkelerde (Rusya, Gürcistan, ABD, İspanya) gayrimenkul projelerine sürdürülebilirlik ve yeşil bina sertifikasyonları (LEED, BREEAM, Earthcheck) danışmanlığı hizmetleri verilmesi konusunda da yönetici olarak çalışıyor. 2010'dan bu yana U.S.Green Building Council'in üyesi olan Mimta, 2016 yılında Leed sertifikası almak için USGBC'ye nihai başvurularda istenilen dokümanların hazırlığında, bugüne kadar bütün dünya ülkelerinde, yalnızca üstün başarı gösteren 53 danışmana verilen "Proven Provider" ünvanı ile ödüllendirildi.

İzmirSMD'nin Yeni Başkanı Hüseyin Egeli Oldu

İzmir Serbest Mimarlar Derneği (İzmirSMD), 7. Olağan Genel Kurul Toplantısı'nda; 2017 - 2019 dönemi yeni yönetimini belirledi ve yeni dönem Yönetim Kurulu Başkanlığı görevine Hüseyin Egeli seçildi.

Yönetim Kurulu Asil Üyeleri ise; Hande Balçu (sayman), Tamer Aksüt, Burçin Demirci ve Boğaç Alpugan olarak belirlendi.

Hüseyin Egeli Hakkında

1958'de İzmir'de doğdu. 1982'de İstanbul DGSA'dan "Yüksek Mimar" unvanıyla mezun oldu. 1983-85 arası kariyerine Şeref Aldemir ile birlikte mimari proje ve iç mekan tasarımı çalışarak başladı. Egeli Yapı'yı 1985 kurdu ve ağırlıklı olarak kendisinin projelendirdiği inşaat faaliyetlerine başladı.

Egeli Proje Yapı ve Danışmanlığı Ltd. Şti. adını 1992'de alarak iş merkezleri, fabrikalar ve şehir içinde çok katlı yapılar tasarlayan ve inşa eden Egeli, kariyerinin son evresinde Urla, Zeytinalanı ve Çeşme'de çok sayıda konut üretti. 1995-2000 yılları arasında Çınar Bilgin ile birlikte tasarım projeleri üreten Egeli, bu dönemde Saruhan Konservcilik ile Koleksiyon 2 Seçkisi'nde yer aldı.

1973-1994 yılları arasında mimarlık kariyeri ile birlikte sürdürdüğü sutopu sporunda milli takım kaptanlığı yapmış ve masterlar kategorisinde Dünya ve Avrupa üçüncülüğü başarısına ulaşmıştır.

İzmir Serbest Mimarlar Derneği'nin kurucu üyesi de olan Hüseyin Egeli, halen İzmir Ekonomi Üniversitesi'nde yarı zamanlı öğretim görevlisidir.

TSMD, UNICERA Fuarı'ndaydı

Türk Serbest Mimarlar Derneği, 8 – 12 Mart 2017 tarihlerinde İstanbul CNR Expo'da düzenlenen UNICERA Fuarı'nın açılışına TİMDER (Tesisat İnşaat Malzemecileri Derneği) ve Türkiye Seramik Federasyonu'nun davetlisi olarak katıldı.

Açılıştan sonra fuarı gezen TSMD Yönetim Kurulu üyeleri firmaların yeniliklerinden haberdar oldu. CNR Expo Pazarlama Direktörü Tülay Tosun, TİMDER Yönetim Kurulu Başkanı Er-tan Sapankaya ve Türkiye Seramik Federasyonu Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Yamaner'in ev sahipliğinde düzenlenen yemeğe, TSMD Yönetim Kurulu Başkanı Aytek İtez ve 2. Başkan Önder Kaya katıldı. TSMD olarak iş birliğine yönelik neler yapılabileceği konusunda fikirler konuşuldu.

TOBB ETÜ Mimarlık Öğrencileri Sergisi: “Size Tepeden Bakanlar Var”

TOBB-ETÜ Mimarlık öğrencilerinin yaratıcı çalışmalarından oluşan “Size Tepeden Bakanlar Var” sergisi 27 Şubat 2017 tarihinde TSMD Mimarlık Merkezi'nde açıldı.

Ders yürütücülüğünü ve sergi küratörlüğünü Yrd. Doç. Dr. Murat Sönmez'in yaptığı sergi, 27 Şubat -10 Mart 2017 tarihlerinde TSMD Mimarlık Merkezi'nde yer aldı.

TSMD ve Koleksiyon İş Birliğinde Açılan Sergiler 2017 Yılında da Farklı Formatta Devam Ediyor

“Koleksiyon / TSMD Mimarları Ağırıyor” sergileri 29 Mart’ta Bahadır Kul Mimarlık ofisi proje sergisinin açılışı ile sonlandı. Bu zamana dek açılan sergiler Türkiye’nin farklı şehirlerindeki üniversitelerin mimarlık fakültelerinde açılmaya devam ediyor. 6 Mart’ta Alanya Tarihi Sarnıç’ta Erkal Mimarlık Sergisi, 16 Mart’ta Ankara Çankaya Üniversitesi’nde Gökhan Aksoy Mimarlık Sergisi, 17 Mart’ta Adana Çukurova Üniversitesi’nde SFMM Mimarlık Sergisi, 23 Mart’ta Gazi Üniversitesi’nde Mustafa Aytöre Mimarlık Sergisi açıldı.

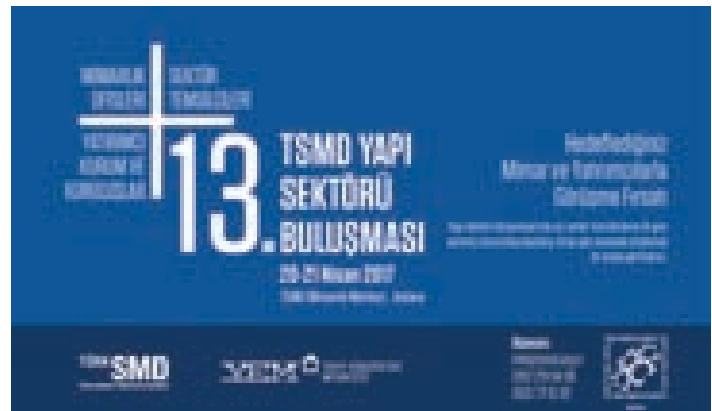
Koleksiyon Mobilya iş birliği ile açılan TSMD üyelerinin proje sergileri, 2017 yılında da farklı formatta yine izleyicileri ile buluşmaya devam edecek. Tematik ve karma şeklinde düzenlenecek olan sergilerin ilki “Konut” teması ile 10 Mayıs’ta Koleksiyon Ankara’da açılacak.

13. Yapı Sektörü Buluşması

Türk Serbest Mimarlar Derneği tarafından 2011 yılından beri düzenlenen Yapı Sektörü Buluşmalarının 13’ncüsü **Yapı Endüstri Merkezi** iş birliği ile 20 – 21 Nisan 2017 tarihlerinde TSMD Mimarlık Merkezi’nde yapılıyor.

Etkinliğin ilk gününde yapı sektörü firmaları, kamu ve özel sektör yatırımcı kuruluşlarla bir araya gelerek ikili görüşme yapabilecek, ikinci gün ise üyelerimiz olan mimarlık ofisleri ile görüşme imkanı sağlanacaktır.

Firma temsilcilerine iki günde çok sayıda yatırımcı kuruluş ve mimarlık ofisine tanıtım yapma imkanı sunan, güncel projeleri inceleme, kurum – kuruluş temsilcileri ile birebir tanışma imkanı sağlayan etkinliğe katılmak ve detaylı bilgi almak için www.tsmd.org.tr web adresini ziyaret edebilirsiniz.

TSMD Mimarlık Merkezi'nde "Mimarlık Ödülleri" Konuşuldu

Türk Serbest Mimarlar Derneği (TSMD) tarafından düzenlenen Türkiye Projeleri panel serisinin sonuncusu, Seranit Grup sponsorluğunda, "Mimarlık Ödülleri / Amaç, Yöntem ve Sonuç" teması ile 23 Mart 2017 tarihinde TSMD Mimarlık Merkezi'nde yapıldı.

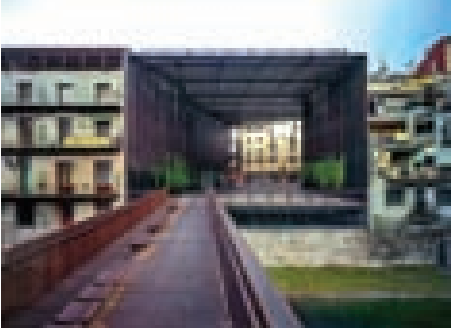
Türk Serbest Mimarlar Derneği (TSMD) Yönetim Kurulu Başkanı Aytek İtez'in açılış konuşmasını yaptığı panelde, Türkiye mimarlığı değerlendirilmesinde önemli bir yer edinen "Mimarlık Ödülleri", ulusal ve uluslararası ölçekte amaç, yöntem ve sonuç ilişkileri ele alındı.

Prof. Dr. Celal Abdi Güzer'in moderatörlüğünde düzenlenen panelde, Prof. Dr. Suha Özkan, Müge Cengizkan (Mimarlar Odası Genel Merkezi) ve Ömer Yılmaz (Kivi) konuşmacı olarak yer aldı.

Panelde ilk olarak söz alan Prof. Dr. Celal Abdi Güzer, mimarlık ödülleri ile eleştirel bir sürecin oluştuğunu, bir dönemin mimari açıdan kayıt altına alındığını ve mimarlığa dair değerlerin üretildiğini belirtti. TSMD Mimarlık Ödülleri'nin geçtiğimiz iki dönem ödül kurulunda yer alan Güzer, ödüllerin amacından ve kapsamından bahsederek, "TSMD Mimarlık Ödülleri'nde Türkiye mimarisinin panoramasını görmek mümkün," dedi. Prof. Dr. Suha Özkan, dünya çapında verilen önemli mimarlık ödülleri aktardı ve özellikle Aga Khan Mimarlık Ödülü'ne dikkat çekti. Aga Khan Mimarlık Ödülü almış mimarlardan ve onların mimari ideolojilerinden bahseden Özkan, son dönem mimarlık ödülleri izlenen tutumu kendi deneyimleri ile destekleyerek anlattı. Müge Cengizkan, yürütücülüğünü yaptığı Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri'nin amacından ve içeriğinden bahsetti. Ödüllerin, bir eleştiri platformu oluşturduğunu belirterek mimarlığa katkılarını sıraladı. Cengizkan, Ulusal Mimarlık Ödülleri'nin gelecek dönemine yönelik bazı önerilerde bulundu. 30 yıllık bir geçmişe sahip olan Ödüllerde yer alan projelerin bir veritabanının oluşturulmasını, bu zamana dek ödül alanların çoğunun erkek olması nedeni ile kadın mimarlara yönelik ayrı bir ödül kategorisinin açılmasını önerdi. Son olarak söz alan Ömer Yılmaz, yarışma ve ödül kavramları arasındaki farkı açıklayarak, Arkitera Ödülleri'nden kısaca bahsetti. Uluslararası çapta popüler olan ödüllerin içerik ve yöntemlerini ele alarak, WAF Ödülleri'nin önemli bir ödül programı olmasına karşın ticari yanının çok fazla olduğunu söyledi. Gayrimenkul ödülleri arasında yer alan MIPIM ve Cityscape ödüllerinin ise farklı değerlendirilmesi gerektiğini, arkasındaki fuarları destekleyen başarılı ödül programları olduğunun altını çizdi.

Sunumların ardından, Türkiye'de verilen Mimarlık Ödülleri'nin genel bir değerlendirilmesi yapılarak, bazı politik kararların da ödül programlarının içeriğini ve yöntemini etkilediği, uluslararası ölçekte Türkiye'nin yer edinmesini zorlaştırdığı tartışıldı.

01

02

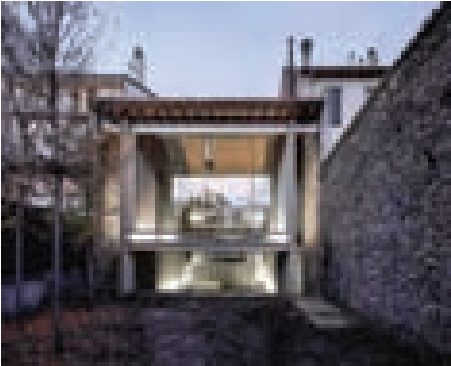
03

04

05

01/ la lira theater public open space, 2011, Ripoll, Girona, İspanya, J. Puigcorb  ile ortak çalışması

02/ les cols restaurant marqu e 2011 Olot, Girona, İspanya

03/ bell-lloc winery, 2007, palam s, girona, İspanya

04/ soulages museum, 2014, Rodez, Fransa, G. Tr gou  ile ortak çalışması

05/ row house 2012 olot, girona, İspanya

2017 Yılı Pritzker  d l  Sahipleri Rafael Aranda, Carme Pigem ve Ramon Vilalta Oldu

2017 yılının Pritzker  d l  sahipleri İspanyol mimarlar Rafael Aranda, Carme Pigem ve Ramon Vilalta, 1988 yılından itibaren RCR Arquitectes' ofisi ile çalışmalarını sürdürüyorlar.

Glenn Murcutt, Stephen Breyer, Yung Ho Chang, Kristin Feireiss, Lord Palumbo, Richard Rogers, Benedetta Tagliabue ve Ratan N. Tata'dan oluşan jürinin bu seneki  d l  ile ilgili yaptığı açıklama řu şekilde: "Uluslararası etkilere, ticarete ve tartışmalara inanmamız gereken küresel bir dünyada yaşıyoruz. Birçok insan bu uluslararası etkiler yüzünden yerel değerlerimizi, geleneklerimizi ve sanatımızı kaybetmekten korkuyor. Rafael Aranda, Carme Pigem ve Ramon Vilalta, şiirsel ve güzel yollarla tüm bu şeyleri görmemize ve sahip olmamıza aracı oluyor. Sorunun cevabının "ve/veya" olmadığını, en azından mimarlıkta her ikisini de isteyebileceğimizi görmemize yardım ediyorlar."  d l töreni, 20 Mayıs'ta Tokyo Akasaka Sarayı'ndaki State Guest House'da yapılacaktır.

 nceki yıllarda Pritzker  d l 'ne layık görülen isimler řu şekilde sıralanıyor:

- 2016 Alejandro Aravena, şili
- 2015 Frei Otto, Almanya
- 2014 Shigeru Ban, Japonya
- 2013 Toyo Ito, Japonya
- 2012 Wang Shu,  in
- 2011 Eduardo Souto de Moura, Portekiz
- 2010 Kazuyo Sejima ve Ryue Nishizawa, Japonya
- 2009 Peter Zumthor, İsviçre
- 2008 Jean Nouvel, Fransa
- 2007 Richard Rogers, Birleřik Krallık
- 2006 Paulo Mendes da Rocha, Brezilya
- 2005 Thom Mayne, Amerika
- 2004 Zaha Hadid, İngiltere
- 2003 J rn Utzon, Danimarka
- 2002 Glenn Murcutt, Avusturalya
- 2001 Jacques Herzog and Pierre de Meuron, İsviçre
- 2000 Rem Koolhaas, Hollanda
- 1999 Norman Foster, İngiltere
- 1998 Renzo Piano, İtalya
- 1997 Sverre Fehn, Norveç
- 1996 Rafael Moneo, İspanya
- 1995 Tadao Ando, Japonya
- 1994 Christian de Portzamparc, Fransa
- 1993 Fumihiko Maki, Japonya
- 1992 Alvaro Siza, Portekiz
- 1991 Robert Venturi, ABD
- 1990 Aldo Rossi, İtalya
- 1989 Frank Gehry, ABD
- 1988 Oscar Niemeyer (Brezilya) ve Gordon Bunshaft (ABD)
- 1987 Kenzo Tange, Japonya
- 1986 Gottfried Böhm, Almanya
- 1985 Hans Hollein, Avusturya
- 1984 Richard Meier, ABD
- 1983 Ieoh Ming Pei,  in
- 1982 Kevin Roche, ABD
- 1981 James Stirling, Birleřik Krallık
- 1980 Luis Barrag n, Meksika
- 1979 Philip Johnson, ABD

Kaynak: Designboom

Kamunun Ankara'daki En Büyük Yatırımı Hızlı Tren Garı Açıldı

Ankara'da son yıllarda gerçekleştirilen en büyük kamu yapısı olan YHT Garı açıldı. Avan projeleri Serdar Akunal, uygulama projeleri ise A Tasarım Mimarlık / Ali Osman Öztürk tarafından hazırlanan 220.000 m² kapalı alana sahip olan yapı, yap-işlet-devret modeli ile elde edildi.

TÜRK SMD 12. MİMARLIK ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULDU

TSMD 12. Mimarlık Ödülleri Töreni, mimarlık ve yapı sektörünün paydaşlarının geniş katılımıyla 27 Ocak 2017 tarihinde Ankara Bilkent Otel’de düzenlendi.

TSMD, hedefleri doğrultusunda kuruluşundan bu yana uğraş vermekte olup, mimarlık ortamına ve kültürüne katkı koyan mimarları, kurumları ve yapıları ödüllendirmektedir. İki yılda bir düzenlenen TSMD Mimarlık Ödülleri **Büyük Ödül**, **Yapı Ödülü**, **Mimarlığa Katkı Ödülü**, **Basın-Yayın Ödülü** ve **Jüri Özel Ödülü** olmak üzere 5 dalda verilmektedir.

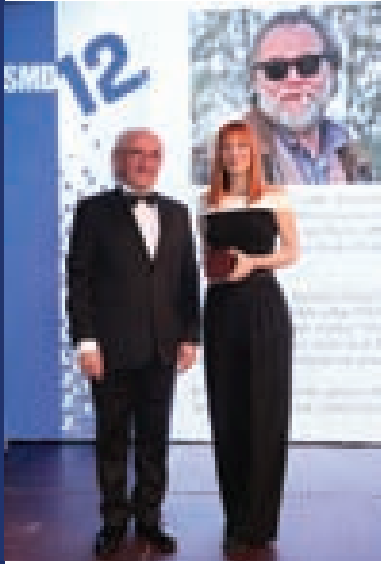
Bu sene 12.si düzenlenen TSMD Mimarlık Ödülleri, **AKG Gazbeton** ve **Knauf** sponsorluğunda düzenlenen gecede sahiplerini buldu.

TSMD Mimarlık Ödülleri 2015 – 2016 dönem jüri üyeleri, Erkut Şahinbaş (jüri başkanı), Prof.Dr. Celal Abdi Güzer, Prof.Dr. Nur Çağlar, Doç.Dr. Adnan Aksu, Selçuk Avcı, Deniz Dokgöz, Neşe İtez ve Hasan Okan Çetin’den oluştu.

TSMD geçmiş dönem başkanları tarafından takdim edilen ödüllerin sahipleri şu şekilde sıralandı:

Şaziment ve **Neşet Arolat** Büyük Ödül, **Amanruya Bodrum** projesi ile **Emine- Mehmet Öğün** Yapı Ödülü, **Prof. Dr. Suha Özkan** ve **Ali Ar-tun** Mimarlığa Katkı Ödülü, **İstanbul Art News**, **Cem Dinlenmiş** ve **Gila Benmayor** Basın Yayın Ödülü, **Mimarlar Odası Antalya Şubesi** ve **Faruk Sade-Siyah Beyaz Galer**i Jüri Özel Ödülü’nün sahibi oldu.

Ödüllerin panolarından oluşan sergi, **30 Ocak – 13 Şubat 2017** tarihlerinde TSMD Mimarlık Merkezi’nde sergilendi.

TSMD Ödül jürisi, Şaziment ve Neşet Arolat çiftini 2015-2016 döneminin yaşam boyu başarı ödülüyle onurlandırdı.

Jüri raporunda ödülün gerekçesi “Meslek yaşamları boyunca gerçekleştirdikleri nitelikli projeler, mimarlık ve kent kültürünün gelişmesine yönelik katkıları, yarışmalarda gösterdikleri başarılar, çok sayıda mimarın yetişmesine yönelik olarak verdikleri emek ve mimarlık ofislerinin sürdürülebilir kurumsallaşmasına katkıları ile öne çıkan Şaziment ve Neşet Arolat aynı zamanda Türkiye’de modern ve çağdaş mimarlık araştırma ve uygulamalarının gelişmesinde öncü bir rol oynamışlar, kuşaklar arasında gelişmeye açık bir köprü oluşturmuşlardır. Mimarlık mesleğinin uluslararası standartlarda gelişmesine yönelik çabaları ve mimarlık ortamına çok boyutlu katkıları nedeni ile Şaziment ve Neşet Arolat oy birliği ile TSMD ‘Büyük Ödülü’ne değer bulunmuştur.” olarak ifade ediliyordu.

Projeleri ve yapıları ile meslek ortamının yakından tanıdığı Arolat çifti ile, mimarlıklarını etkileyen çevre faktörleri belgeleyen özel bir sohbet yaptık. Türkiye’nin de çok özel bir kesitine ışık tutan bu söyleşi için Şaziment ve Neşet Arolat’a teşekkür ediyor, sağlıklı ve keyifli bir ömür diliyoruz.

Aslı Özbay
Y. Mimar

AÖ: 2017’den geriye bakınca bu ülkenin o kadar güzel yıllarında yaşamışsınız ki... 2. Dünya Savaşı bitmiş, yeni bir planlama çağı açılmış, dünyada da Türkiye’de büyük bir umut dönemi, geleceğe yönelik atılımlar yapılıyor... Tarihi kentler henüz bozulmamış, Cumhuriyet döneminde yapılanların da çok güzel olduğu zamanlar... Böyle bir döneme 1950’ler sonunda mimar olarak adım atmışsınız. Biraz anlatır mısınız, o umut dönemi nasıl bir ortam sağladı sizler için?

Neşet Arolat: En önemli avantajlardan biri de neydi biliyor musun: O dönemin mimarları için iki yol vardı çalışma hayatında. Biri Bayındırlık Bakanlığı diğeri İller Bankası. Serbest sektör diye bir şey yoktu henüz. Ve her iki kurumun da başında yardımcı olmaya çalışan müthiş insanlar vardı: İller Bankası’nda **Ahmet Menderes**, Bayındırlık Bakanlığı’nda **Adnan Kocaarslan**, **Neriman Birce**, **Orhan Alsaç**... Bunların hepsi “mesleğe nasıl faydalı oluruz” derindeki yöneticilerdi. **Şaziment Arolat:** Benim için en önemli olan, o devirdeki arkadaşlık ve dostluk bağlarının artık çok gerilerde kalmış olmasıdır. Bizler hem her zaman rakip, ama her zaman dosttuk. Ve bu dostluklarımız, bugün hala devam ediyor. O devirlerde, mimarlık maddi olarak pek verimli bir meslek değildi. Özel sektör yok gibiydi. Sadece Bayındırlık Bakanlığı’nın çıkardığı yarışmalar vardı. Ve de en çok bu yarışmalara katılırdık. Kazanan proje eğer uygulanırsa, Bayındırlık Bakanlığı’nın şartlarıyla anlaşma yapılırdı. Ve de bu anlaşmalar hakikatlerden çok uzak olurdu: Bina maliyetleri, metrekare üzerinden hesaplanır

Şaziment Arolat

Doğum Yeri ve Tarihi: 1935 yılında Bursa'da doğdu.

Lisans Öncesi Eğitimi: Bursa Kız Lisesi (1953).

Lisans: İstanbul Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü (1959).

1959 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde lisans eğitimini tamamladıktan sonra 1959-1960 yılları arasında Stuttgart H.P.Schmol Mimarlık Ofisi'nde, 1961 yılında ODTÜ İnşaat İşleri Bürosu'nda çalıştı, yine 1961 yılında Ankara'da Neşet Arolat ile birlikte Arolat Mimarlık'ı kurdu. 1968 yılında Arolat Mimarlık'ın İstanbul'a taşınması ardından Neşet Arolat ile birlikte pek çok yarışma projesi ve işlerinde Şişli Etfal Hastanesi, Garanti Bankası Genel Müdürlüğü gibi önemli yapıların da bulunduğu bir çok tasarımı hayata geçirmesinin yanı sıra 1988'de "Mimari Başarı Ödülü", 1992'de Sapanca Otel'i ile Ulusal Mimarlık Ödüllerinde "Yapı Dalı Başarı Ödülü" almıştır. 1986 yılında Emre Arolat'ın Arolat Mimarlık'a katılması ile 2004 yılına kadar yurtiçi ve yurtdışında 50 den fazla proje hayata geçirilmiştir. ISMD, İstanbul Serbest Mimarlar Derneği Kurucu Üyesi olan Şaziment Arolat 2008'den beri EAA - Emre Arolat Architecture'da Onursal Ortak olarak çalışmalarına devam etmektedir.

Neşet Arolat

Doğum Yeri ve Tarihi: 1934 yılında Ankara'da doğdu.

Lisans Öncesi Eğitimi: Ankara Gazi Lisesi (1953).

Lisans: İstanbul Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü (1959).

İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde lisans eğitimi sırasında Kadri Eroğan ve Yılmaz Sanlı bürolarında çalıştı. 1959 yılında eğitimini tamamladıktan sonra 1960 yılına kadar Stuttgart Werner Gabriel Bürosu'nda çalıştı, 1961 yılında Ankara'da Şaziment Arolat ile birlikte Arolat Mimarlık'ı kurdu. 1968 yılında Arolat Mimarlık'ın İstanbul'a taşınması ardından Şaziment Arolat ile birlikte pek çok yarışma projesi ve işlerinde Şişli Etfal Hastanesi, Garanti Bankası Genel Müdürlüğü gibi önemli yapıların da bulunduğu bir çok tasarımı hayata geçirmesinin yanı sıra 1988'de "Mimari Başarı Ödülü", 1992'de "Ulusal Mimarlık Ödülü" ve 1995'de "Ağa Han Ödülü"ne layık görüldü. 1986 yılında Emre Arolat'ın Arolat Mimarlık'a katılması ile 2004 yılına kadar yurtiçi ve yurtdışında 50'den fazla proje hayata geçirilmiştir. ISMD, İstanbul Serbest Mimarlar Derneği Kurucu Üyesi olan Neşet Arolat 2008'den beri EAA - Emre Arolat Architecture'da Onursal Ortak olarak çalışmalarına devam etmektedir.

01-02-03/ Almanya Dönemi

metrekare inşaat bedeli gerçeğin çok altında kalırdı. Böylece işe başlanır ve mimarlığı ciddiye alan bütün mimarlar işin sonunda maddi açıdan hiç de karlı olamazlardı. Bizim mimar arkadaşlarımızla buluştuğumuz bazı geceler Emre de gelir ve bizim bozulmayan dostluklarımıza çok imrenir. Ama bazen şunu da düşünüyorum, şimdiki yapı ve özel sektör bolluğu yüzünden mimariden kazanılan gelirler bizim devirde de olsaydı, acaba bizler de bu kadar can dost olabilir miydik? Bütün dünyada maddiyat çok öne çıkınca dostluklar anılarda kaldı gibi...

AÖ: Yarışmalar bizim meslekte dostlukları da oluşturan, ilginç bir ortam. Ben de Ankara'da dostum dediğim kişileri hep sizinki gibi bir yarışmacılar ortamına borçluyum: 1980'lerin 2. yarısında çok yarışma düzenlenirdi ve herkes kıyasıya bir rekabet içindeydi. Kolokyumlar yapılır, orada birbirlerine girerler, ama sonrasında hep beraber yemeğe gidilir ve sohbetlerle arkadaşlıklar pekiştirilirdi... Bizim dostluklarımız da o ortamlarda oluştu. Ankara'da böyle bir ortam vardı ve herkes "aynı yolun yolcusu" olduğu için küçük de olsa yarışmacılar ekibi, nitelikli tasarım iddiası etrafında birleşerek dayanışma içinde oluyordu. Rekabete rağmen.

NA: Bu söylediğin TSMD'nin kuruluşuna da sebep olan durumdur.

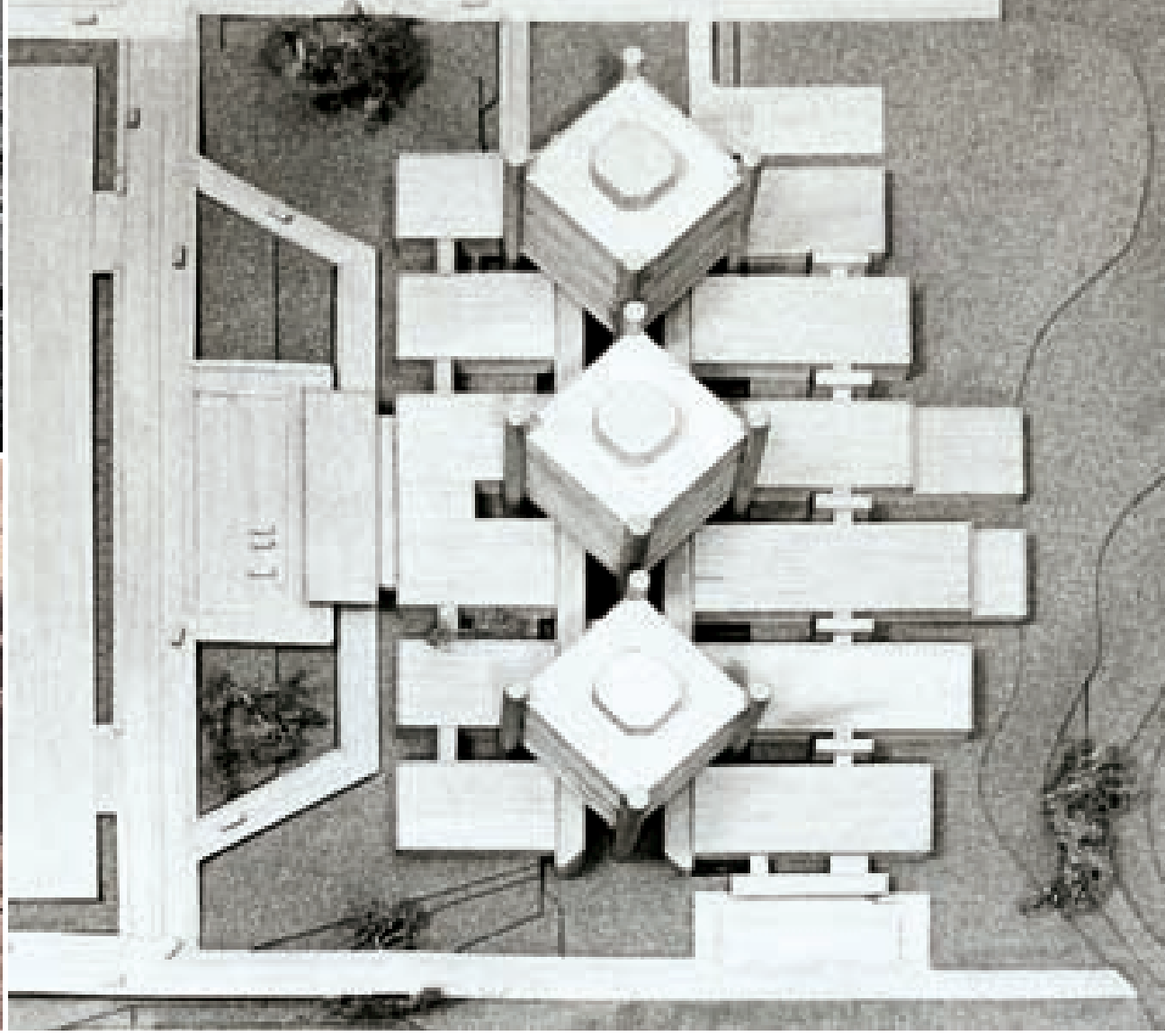
AÖ: Ben hayatım boyunca sizin öğrencilik 'efsanelerinizi' dinledim babamdan: 2. Dünya Savaşı sonrası gelen Alman ve Avusturyalı hocalardan çok esaslı bir eğitim alma şansı bulduğunuz ve bu sayede sizin sınıfın çok esaslı bir ekip olarak mezun olduğunuzu anlatır hep. Katılır mısınız buna?

Şaziment Arolat: O ayrıcalığın başka bir nedeni daha var sanırım: Tam biz liseyi bitirmiş (1952) ve üniversiteye hazırlanırken MEB temel eğitim süresini 11 yıldan 12 yıla çıkardı. Böylece eğitimimiz bir yıl daha uzamış oldu. Mecburen yeni ve de daha üst düzey programlar koydular. Yüksek matematik, üst düzey fizik ve biyoloji gibi... Tabii ki bunun İTÜ'de çok faydasını gördük.

04

05

07

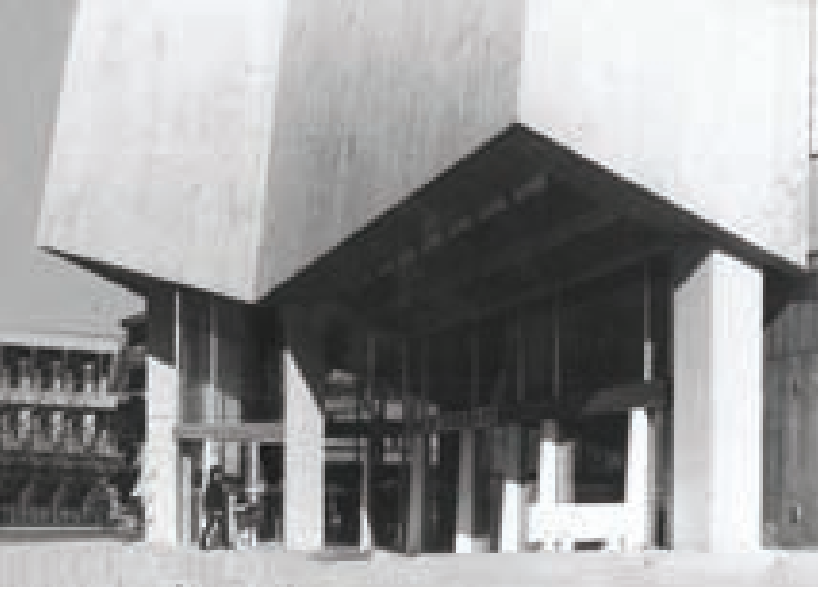
06

- 04/ Bursa 1930'lar
- 05/ Bursa 1960'lar
- 06/ Kervansaray Otel Renovasyonu, Bursa, 1985
- 07/ SSK Etlik Hastanesi, Ankara, 1978
- 08/ Orduevi Sineması, Ankara, 1965
- 09/ İnal Ertekin Eğitim Kompleksi, Bursa, 1997
- 10/ İzmir Hükümet Konağı, İzmir, 1972
- 11/ İstanbul 1930'lar
- 12-13/ Ankara 1930'lar

NA: Ankara'da Ulus meydanında (şimdi Ulus Çarşısı oldu) Milli Eğitim Bakanlığı binası vardı, yandı. Hatta babam İş Bankası'nda çalışırdı ve onun ofis penceresinden o yangını seyrettiğimi hatırlıyorum. Orada Milli Eğitim kitaplarının satıldığı bir dükkân vardı. Ben lise döneminde her sabah onun önünden geçerdim ve okula giderdim. Her sabah o vitrini inceler, hangi kitaplar gelmiş diye bakardım. Bütün klasikler vardı. İlk çıkanı hemen alırdım. Çünkü çok ucuzdu, Yirmi beş kuruş falan. Kültür politikası da bu yöneydi. Onlar çok besledi bizi. Onlarla beslenerek bir yerlere geldik. O dediğin uf umuzun açıklığı buradan geliyor.

ŞA: Ben Bursa'da doğdum. İlk ve ortaokulu Bursa'da okudum. Çok değerli eğitimli öğretmenlerimiz vardı. İlkokul hocam **Sacide Mumcu** çok değerli ve de üst düzey bir bilgiye sahipti. Unutamadığım kıymetli öğretmenlerimi sevgiyle yâd ediyorum. Bize her şeyi onlar öğretti. Müthiş kitap okurduk. Sinema ve tiyatroya giderdik. Sadece radyo vardı ve de ailelerdeki huzur bizlere de aksederdi. Zengin fakir ayrılığı olmazdı, okullarda hepimiz aynı kıyafetlerle aynı bilgilerle yetişirdik.

NA: Biz lisede Ertem Ertunga ile aynı sınıftaydık. 9. sınıfta, o zamanlar tek tük Ankara evlerinin dışında başka yapının olmadığı Kavaklıdere sırtlarına resim yapmaya giderdik. Perspektifler yapardım ben lise yıllarımda. Sonra, bize Avrupa ülkelerinden "mesleğe yönlendirme grubu" gelmişti. Biz gittik oraya, bir takım sorular sordular ve bana "senin için mimarlık iyi olur" dediler. Ben o zaman aklıma yazdım.

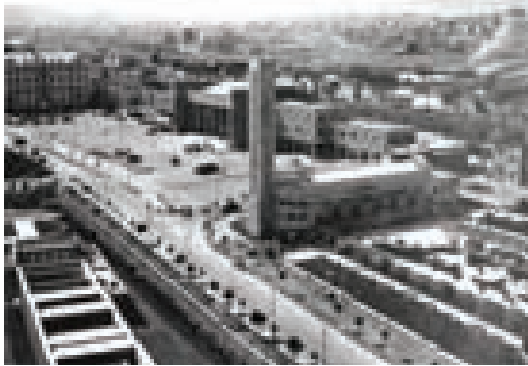
08

09

11

12

13

10

Zaten iki tane üniversite vardı bu eğitimi veren. Onlar Teknik Üniversite diye de yönlendirdiler. Yani lisede böylece mimarlığa yönlendirilmiş oldum. Giriş sınavlarımı da çok rahat kazandım.

ŞA: Benim mimar olma isteğim, hocalarım tarafından önerildi. Matematik, resim, edebiyat hocalarımın hepsi bana İTÜ'de okumamı tavsiye ettiler. Böylece adeta kulvara itilmiş oldum. Babam tekstil okuyarak onunla çalışmamı, annemse çocuk doktoru olmamı canı gönülden diliyorlardı. Fakat beni hiç zorlamadılar, rahat bıraktılar. Böylece ben kendi yolumu kendim seçmiş oldum.

AÖ: 1950'li yıllar, İTÜ'de hem yabancı hocaların olduğu, hem de 30'lardan bu yana yetiştirmiş oldukları çok nitelikli yerli hocaların olduğu yıllardı. Siz kimlerle okudunuz?

ŞA: Biz 1953 yılında İTÜ'ye girdik. Gayet kuvvetli ve de kıymetli Türk, Alman ve de İtalyan hocalarla harika dersler yaptık. O zamanlar İTÜ dünyada adı geçen büyük üniversitelerden biriydi. Hepsinden ayrı ayrı dersler alarak bilgilendik. Ve çok keyifle hatırladığım, okul hayatımı sevdiğim arkadaşlarımla, harika bir Taşkışla ortamında, dağarcığımızı doldurarak yaşadım. Böylece beş yıllık üniversite hayatımız bende güzel günlerle geçti.

AÖ: Almanya nasıl gelişt?

ŞA: Ben Alman Profesörümüz Rolf Gutbrod ile proje yapan şanslılardan biriydim. **Prof. Gutbrod** o devrin en ünlü mimarlarından biriydi.

Stuttgart'daki Liederhalle binası çok konuşulan bir yapıydı. Bu yüzden Almanya ile tanışmış olduk. İTÜ'den sonra Prof. Gutbrod davetiyle Stuttgart serüvenim başladı. Benden başka **Yıldırım Sağlıkova, Oral Vural, Yüksel Tacan, Neşet Arolat, Sevinç Hadi, Metin Erözü, Özgönül Aksoy** ve de birçok sınıf arkadaşım da Almanya'daydı. Henüz Amerika devri bize ulaşmamıştı!

AÖ: Böylece, 1,5 yıllık bir Almanya serüveninden sonra gelip Ankara'ya yerleştiniz. Ankara'da Büyükelçi Sokak'taki "maliye bloklarında" bir grup genç mimar çift olarak yaşadınız. Neden Ankara ve nasıldı o zamanların Ankarası?

ŞA: Ben Ankara'da 7 yıl nasıl kalabildim onu düşünüyorum... Yeşile ve suya hasret bir 7 yıl. Hele o zamanın Ankarası iyice yeşilsizdi. Bu beni çok mutsuz ediyordu. Sınıf arkadaşımız Özhan Tuz benim bu derdimi iyi bilirdi. Bu yüzden yeşil bir su kenarı diye adlandırdığı "Zir" adında bir yerde piknik için davet etti. Çok hayal kırıklığı idi o günüm.

NA: Maliye Bloklarında oturduğumuz ev bir zemin kat dubleksi idi. Galerinin ön cephesinde küçücük bir balkon vardı. O balkondan da küçücük bir boru çıkartmışlar, su aşağıya akıyor. Aşağıya aktığı yerde çimleri bozacak diye bir çakıl havuzu yapalım dedik ve bir zincir

- 14/ Şişli Etfal Hastanesi, İstanbul, 1967
- 15/ Yapı Kredi Bankası, Osmanbey, İstanbul, 1979
- 16/ Garanti Bankası Genel Müdürlüğü, Ayazağa, İstanbul, 1993
- 17/ Çubuklu Konutları, İstanbul, 2001
- 18/ Kervansaray Tatil Köyü, Bodrum, 1998
- 19/ Ulucami Meydanı, Bursa, 1983
- 20/ Üstay Villaları, Tarabya, İstanbul, 1987

Projeleri

- Kartal Yuvası- Uludağ, Bursa (1985)
- Kervansaray Otel Renovasyonu- Uludağ, Bursa (1985)
- Sayılğan- Uludağ Pasajı Renovasyonu, Bursa (1985)
- Nalbantoğlu Çarşısı, Bursa (1985)
- Burgaz Villaları, Bursa (1983)
- Kervansaray Termal Otel, Bursa (1983)
- Ulucami Meydanı, Bursa (1983)
- Semker Yalısı- Bayramoğlu, İstanbul (1981)
- Yapı Kredi Bankası- Osmanbey, İstanbul (1979)
- Hisarkent Kooperatifi-Şişli, İstanbul (1979)
- SSK Etlik Hastanesi, Ankara (1978)
- SSK Depo Binaları-Etlik, Ankara (1978)
- İzmir Hükümet Konağı, İzmir (1972)
- Adana Ruh Sağlığı Sitesi, Adana (1969)
- İzmir Devlet Hastanesi, İzmir (1967)
- Şişli Çocuk Hastanesi- İstanbul (1967)
- Orduevi Sineması-Necatibey C., Ankara (1965)
- İş Bankası Sarayköy Şubesi, Denizli (1962)
- Ev Ekonomisi ve Tarım Okulu, Denizli (1962)
- Hava Kuvvetleri Hastanesi- Etimesgut, Ankara (1961)
- SSK Etlik Hastanesi, Ankara 1978
- Yapı Kredi Bankası- Osmanbey, İstanbul 1979
- İnal Ertekin Eğitim Kompleksi, Bursa 1997
- İzmir Hükümet Konağı, İzmir 1972
- Orduevi Sineması- Necatibey C., Ankara 1965
- Ulucami Meydanı, Bursa 1983
- Garanti Bankası Genel Müdürlüğü- Ayazağa, İstanbul 1993
- Kervansaray Otel Renovasyonu, Bursa 1985
- Üstay Villaları Tarabya, İstanbul 1987
- Çubuklu Konutları, İstanbul 2001
- Kervansaray Tatilköyü, Bodrum 1998

Jüri Üyelikleri ve Yarışmalar

- Adnan Menderes Hava Limanı, İzmir (1998)
- Devlet Hastanesi, Tekirdağ (1996)
- Guatr Merkezi, Kastamonu (1995)
- Göz Hastanesi, Ankara (1995)
- Tarih Genel Müdürlüğü, İzmir (1994)
- Fuar Alanı Düzenlemesi, İzmir (1993)
- Devlet Hastanesi, Mersin (1971)
- Devlet Hastanesi, Erzurum (1967)
- Kemik Hastanesi, Eğirdir (1967)
- Öğrenci Yurdu- Tandoğan, Ankara (1966)
- Stad Otel, Ankara (1964)

Mesleki Etkinlikler ve Başarılı Ödül Aldıkları Yarışmalar

- STFA Teknik Eğitim Merkezi- Bayramoğlu, İstanbul, 1. Ödül (1988)
- Garanti Bankası Genel Müd.-Ayazpaşa, İstanbul, 1. Ödül (1985)
- Yapı Kredi Bankası- Osmanbey, İstanbul, 1. Ödül (1979)
- İzmir Hükümet Konağı, İzmir 1. Ödül (1972)
- Göğüs Hastalıkları Hastanesi- Yedikule, İstanbul, Mansiyon (1971)
- Ruh Sağlığı Sitesi- Gölbaşı, Ankara, Mansiyon (1970)
- Tıp Fakültesi Reorganisasyonu, Ankara, Mansiyon (1969)
- Göğüs Hastalıkları Hastanesi, Kastamonu, 2. Ödül (1969)
- Ruh Sağlığı Sitesi, Adana, 1. Ödül (1969)
- Maliye Bakanlığı, Ankara, Mansiyon (1968)
- Maçka Otel, İstanbul, Mansiyon (1967)
- İzmir Belediye Sarayı, İzmir, Mansiyon (1967)
- İzmir Devlet Hastanesi, İzmir, 1. Ödül (1967)
- Şişli Çocuk Hastanesi, İstanbul, 1. Ödül (1967)
- İmar İskan Bakanlığı Laboratuvarı, 2. Ödül (1966)
- Toplum Polisi Sitesi, Zonguldak, Mansiyon (1966)
- Brasilia Büyükelçiliği, Mansiyon (1966)
- Edirne Hükümet Konağı, Edirne, Mansiyon (1965)
- SSK Tesisleri-Konak, İzmir, Mansiyon (1965)
- İlk Yardım Hastanesi-Taksim, İstanbul, 2. Ödül (1965)
- Orduevi Sineması, Ankara, 1. Ödül (1965)
- Antalya Müzesi, Antalya 2. Ödül (1964)
- Bornova Koleji, İzmir, 2. Ödül (1964)
- SSK Zonguldak Hastanesi, Zonguldak 1. Ödül (1963)
- Lizbon Büyükelçiliği, Lizbon 2. Ödül (1963)
- Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ankara, Mansiyon (1962)
- Ev Ekonomisi ve Tarım Okulu, Denizli, 1. Ödül (1962)

Diğer Ödüller

- Ağa Han Ödülü Adayı - Garanti Bankası Genel Müd. (1995)
- 3. Ulusal Mimarlık Ödülü - Sapanca Otel (1992)
- Mimarlık Başarı Ödülü - Mimarlar Odası Bursa Şubesi (1988)
- Mimari Yenileme Ödülü - Sayılğan-Uludağ Pasajı Yenilemesi (1985)

19

20

sarkıttık oraya. Nereden çakıl bulunur diye düşündüm. Bir tek Eymir Gölü aklıma geldi. Olsa olsa orada olur dedim. Gittik çakıl arıyoruz ama çakıl filan yok, her yer çamur! Ankara böyleydi. Ankara'dayken 7 senede 8 ev değiştirdik.

ŞA: Neşet, Ankaralı. Orada doğmuş, büyümüş. O kadar alışmış ki... O'nun askerliği yüzünden gittik ama bu yolculuk tam 7 yıl sürdü. Düşünün baharın gelişini bile anlayamıyorsunuz. Toprağın üzerine oturmuş zavallı bir erik ağacı, beyaz çiçekleri açmış, onun bile keyfi yok... İspanak ve de enginarı pek bilmiyorlar. Tek bir tane balıkçı vardı.

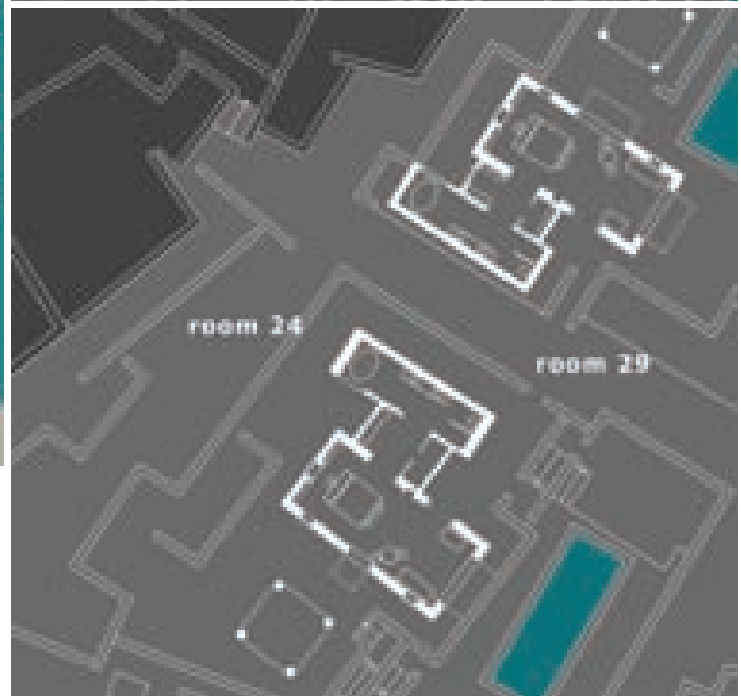
AÖ: Peki mesleki açıdan İstanbul'da tutunmak zor olmadı mı o devirde?

ŞA: Pek fazla bir şey değişmedi. Ama ben çok mesuttum. Konkurlara devam. O devirde anlattığım gibi, özel sektör yok denecek kadar azdı. İnşaat kalfaları bile bizden daha çok iş yapardı. O devirde de bazı özel işleri sosyal hayatımız yüzünden alabildik. Onlar da sayılı projelerdi. Davetli yarışmalar başladı. Ve de yavaş yavaş mimari hızlanmaya başladı. Ben oğlum Emre'ye de mimarlığı hiç önermedim. Ama o da kendi seçti. Şu an şöyle düşünüyorum: Bizim bütün meslek yılları projelerimizi metre kare olarak toplarsak Emre'nin Zorlu projesi kadar bile olmamıştır. İşte o devrin ve de bu devrin karşılaştırması!

YAPI ÖDÜLÜ AMANRUYA OTEL / EMİNE ÖĞÜN-MEHMET ÖĞÜN

“Umarım hepimiz bazen öyle bir mimariye şahit olmuşuzdur: yerine ait olduğunu o kadar iyi hissettirir ki her zaman oradaymış gibi bir durumu vardır. Amanruya Demir Vadi’nin zengin zeytinliklerinin içinde varlığını duyurmak için ne çırpınır, ne de fiziki varlığı ile topografyaya ve doğaya sofistike yaklaşımı ve basit geometrileriyle bunu saklar. Bodrum’a giden birçok ziyaretçinin kullandığı Torba yolu üstünde ortaya çıkan vadinin yükselen yamaçlarında orada olduğunu bilmeyen gözler Amanruya’yı hemen göremez ve bir klasik çağ köyünün kalıntılarını anımsatan duruşuyla doğadan hafifçe yükselen mekanların biçimlerini ayırt etmekte zorluk çeker. Ancak çam ağaçlarının arasında kaybolan giriş silsilesini araçla geçip sonra yürüyerek ilerlerken mekanlar mütevazı bir sarayın parçaları gibi kendilerini yavaş yavaş sunmaya başlar. Bu saray doğayla iç içe geçmiş ve yayılmış avlularıyla zeytin ağaçlarının arasında saklanan, amaçları ve birbirleriyle olan ilişkileri hemen belli olmayan Amanruya’nın mekanlardır. Onun dünyasına girer girmez zaman yavaşlar ve sizde ona ayak uydurmaya başlarsınız.

Emine ve Mehmet Öğün klasik mimarinin zamansız yaklaşımlarını modern bir mimariyle eşleştirmeyi ustaca uygulamaktadır. Fakat burada gerçekten önemli olan şey; büyük ölçekli yapılardan kaçınılması ve bunun yerine Turgut Cansever’in söylemiyle “küçük tektoniklerin” hassas bir yaklaşımla yerleştirilmesi ve bütün bu yapıların basit bir şekilde zaten halihazırda hep orda olduğu görüşünü yansıtmasıdır. Mekana ait olma duygusu, avluların zengin ve ustalık dolu uygulaması ve sosyal alanların topografya ile bütünleşerek bir araya gelmesi ve peyzaj ile mimari yapının güçlü birlikteliği, yığma taş ve betonla ustaca kombine edilmiş kaba yapıda yerel malzemelerin kullanılmasının verdiği keyif, kararlı ve doğal tasarım yaklaşımı ile her şeyinin detaylandırılarak ve özenle uygulanmasının inceliği bu projeyi 2016 TSMD “Yapı Ödülü”nü en çok hak eden aday yapmıştır.”

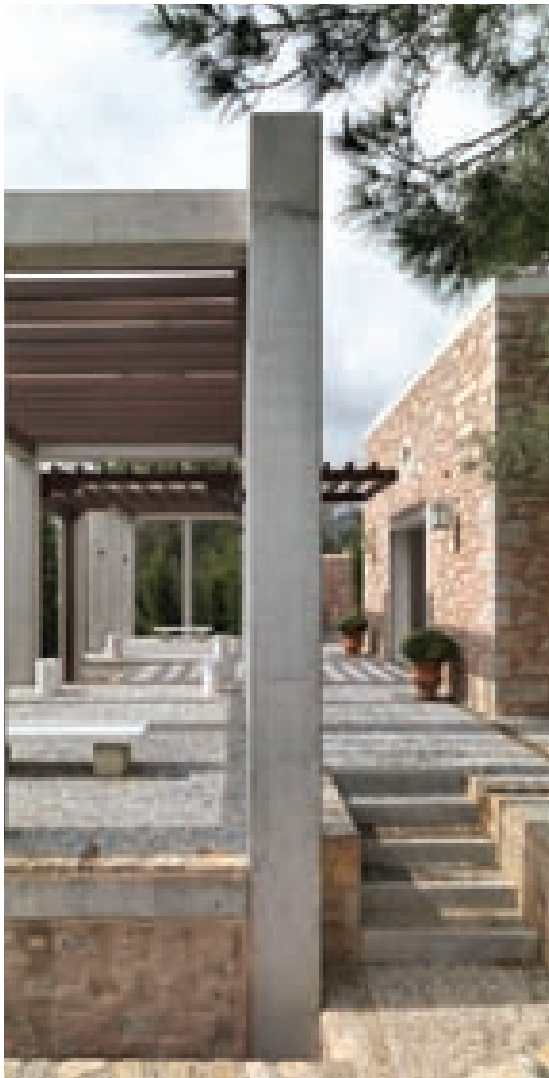
Eğer “yer” e ait bir tasarım oluşturmakta kararlıysanız, geçmişe bakmak bir zorunluluk haline gelir.

Tasarımımız, Frig-Lidya-Likya-İyon-Roma-Bizans ve Türk kültürlerinin izlerini barındıran ve yakın zamana kadar bölge insanlarının, bu birikime dayanan biçim tercihleri ve tekniklerle yapı üretimini sürdürdüğü, ellerindeki mimarlık mirasını kendi tarzlarına uygun olarak dönüştürmeye, saf geometrik biçimlerle, topoğrafyaya uyumlu yerleşkeler inşa ederek, doğayı daha güzel kılmaya çabaladıkları bir coğrafyada vücut buldu.

Amanruya Otel, Ege yerel mimarlığı ve Osmanlı mimarlık birikiminin üzerinde zamanla yoğunlaşan değişimin görünmez kıldığı ‘öze’ temas etmek suretiyle yere ait özgün ve ‘sahici’ bir tasarımı var etmek çabasının ürünüdür. Bu süreçte, turizm kompleksinin ihtiyaç duyduğu fonksiyonlara işlerlik kazandıracak, doğal çevrenin güzelleşmesine katkıda bulunabilecek tarihi referanslara önyargısız bir biçimde başvurulmuş, ancak tarihsel biçim aktarmacılığı yanlışından da uzak durmaya çaba gösterilmiştir.

Otelin mimarisi, bireylerde çevre bilinci ve güzellik duygusunu harekete geçirecek huzurlu ortamın peşinde, zıtlıkları ve aralarındaki dengeyi var edecek unsurlara yoğunlaşmıştır.

Kırmızımsı derzlemeyle hafifleyen yığma taş duvar ile ağırbaşlı brüt beton, ışığı emen koyu renkli ahşap doğrama ile parlak çelik elementler; beyaz mermer ile koyu yeşil diyabaz taşı, metalik kıpırtılar saçan zeytin ağaçları yanında yere çakılı gibi duran selviler; mavi gökyüzü ve deniz ile altın sarısı kuru otlar birarada kullanılmıştır.

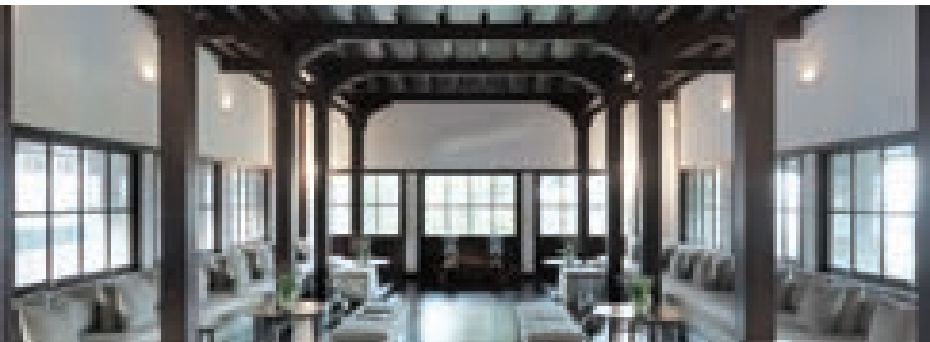
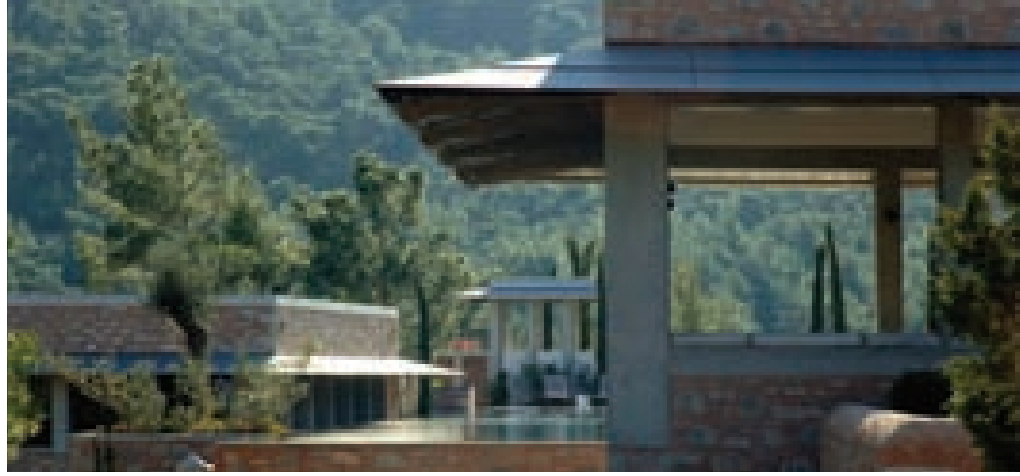

Amanruya, ağaçlarla bezeli arazi üzerindeki 36 adet oda ve ortak işlevlerden oluşmaktadır. Ortak işlevlerin birbirine eklenen açık, yarı açık ve kapalı mekanlarının oluşturduğu süreklilik, girişten oda kapılarına kadar ulaşır. Mekansal sürekliliği sağlayan unsurlar, yapaylık tuzağına düşülmeden sadelik içerisinde belirlenmiş; ortak kullanıma ayrılmış mekanların karakteri doğrudan mimari unsurlarla belirlenerek, 'dekoratif' oluşumlardan kaçınılmıştır.

Örneğin duvar nişleri, çatı fenerleri, masif ahşap dikme ve taşıyıcılar, yerli sedirler, kapaklar, masif mermerler kendi saf gerçeklikleriyle iç mekana katkı yapar hale getirilmiştir.

Yüksek tavanlarla iç hacimlerde ferahlık öne plana çıkarılırken, masif geniş kesitli ahşap ve mermerle, yığma teknikleriyle inşa edilen kemer, tonoz, kubbe gibi elemanlarla, gerçekliğin samimi, sıcak dünyası tasarıma abidevilik olarak yansıtılmıştır.

Isıtılabilen yüzme havuzu, zeytin ağaçlarıyla bezenmiş bahçesi ve çardağı, masif mermerin ağırlık taşıdığı banyosu ve yatak-yaşama bölümü tasarımı odayı özgün kılmaktadır. Beyazın hakim olduğu geniş, aydınlık ve bahçe manzaralı banyo, giyinme bölümüyle birlikte 90 metrekarelik odanın yarısını kaplamaktadır. Cebinlikli 'queen size' yatak ve yatağa entegre edilen çalışma masası, oturma elemanları, yemek ve makyaj masası ile mini bar, şezlonglar ve yerli dolaplar özgün tasarımlardır.

Proje Yeri: Bodrum/Muğla

Proje Ofisi: Emine Öğün-Mehmet Öğün Mimarlık Ltd.Şti.

İşveren: Bodrum Demirbükü Otelcilik A.Ş.

Konsept Tasarımı: Emine Öğün-Mehmet Öğün Mimarlık Ltd.Şti.

İç Mekan Projesi: Emine Öğün-Mehmet Öğün Mimarlık Ltd.Şti.

Mobilya Tasarımı: Emine Öğün-Mehmet Öğün

Peyzaj Tasarım: Emine Öğün-Mehmet Öğün

Statik Proje: Parlar Mühendislik Müşavirlik Ltd.Şti.

Mekanik Proje: Tanrıöver Mühendislik

Elektrik Projesi: HB Elektrik Proje ve Müşavirlik Ltd.Şti.

Proje Başlangıç Tarihi: 2006-7

İnşaat Başlangıç Tarihi: 2010-12

Arsa Alanı: 47.961 m²

Toplam İnşaat Alanı: 9.000 m²

Yapım Türü: Betonarme takviyeli yığma taş duvar

Proje Tipi: Avan Proje, Kesin Proje, Uygulama Projesi

Ana Yüklenici: Bodrum Demirbükü Otelcilik A.Ş.

MİMARLIĞA KATKI ÖDÜLÜ PROF. DR. SUHA ÖZKAN

"Eğitimi ve eğitimci geçmişi, akademik ve mesleki çalışmaları, görev aldığı kurumlar ve tüm üretimleri mimarlık ortamında hepimizin çok yakından tanıdığı bir evliya ve mimarlığa adanmış bir ömür...

- Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde Öğretim Üyeliği, Dekanlık ve Rektör Yardımcılığı, Öğretim Üyeleri Derneği'nde Başkanlık;

- Türk Dil Kurumu'nda mimarlık terminolojisi üzerine çalışmalar;

- Kitap ve Dergi Editörlükleri, Kitaplar, Makaleler, Kongreler, Seminerler;

- World Architecture Community'nin Kurucu Başkanlığı;

- 25 yıl Aga Han Mimarlık Ödülleri Merkezi Genel Sekreterliği;

- 1998 yılında Ankara'da bir araya gelen "Anytime" ve "Dünya Mimarlar Birliği Kongresi"nin 2005 yılında İstanbul'da toplanmasındaki rolü;

ve daha niceleri mimarlığımız adına önemli kazanımlar sağladı. Mimarlık aracılığıyla coğrafyalar ve kültürler arasında diyaloga dayalı bir köprü kurmayı ve bu köprüyü kullanılabilir kılmayı basardı.

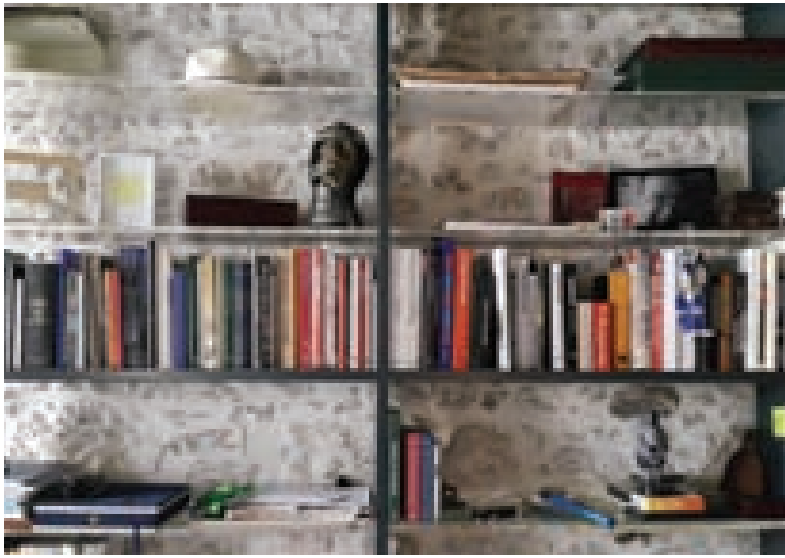
Tevazu, hoşgörü, önsezi, gibi kişisel özelliklerini öngörü aracı olarak kullandı; her zaman yeniliklerin ve ilklerin içinde yer aldı. Türk Mimarlığının ve mimarlarının yurt dışında tanıtılmasını kendisine misyon edindi. Mimarlarımızın işlerini uluslararası mecralarda yayınlamalarına teşvik ve destek verdi. Özelde Türk Mimarlığını ve mimarlarını, genelde çeperdeki mimarlıkları evrensel platforma taşıdı. Bu bağlamda tam bir gönüllü mimarlık elçisi oldu. Yıllardır kişisel birikimlerini bizlerle paylaştı. Son olarak, özenle ve özveriyle biriktirdiklerini bir araya getirerek kurmuş olduğu "Bodrum Mimarlık Kütüphanesi" ile mimarlık ve sanat ortamımıza bilgi kaynağı ve buluşma noktası kazandıran Prof. Dr. Suha Özkan; TSMD "Mimarlığa Katkı Ödülü"ne oy birliği ile değer bulunmuştur."

Prof. Dr. Suha Özkan

1945 yılında Ankara'da dünyaya gelen Suha Özkan, Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden 1967 yılında mimar olarak mezun oldu. Lisansüstü çalışmasını AA Londra (Architectural Association School of Architecture) de yaptı. Sonra önce Doçent sonra da Profesörlük unvanlarını aldı. 1977 yılında Mimarlık Fakültesi Dekan Yardımcısı, 1979 yılında ise Rektör Yardımcısı oldu. Akademik ortamda Columbia ve Penn State Üniversitelerinde (1974-1975) akademik yılında öğretim üyeliği yaptı. Türkiye'de ve uluslararası ortamda birçok mimarlık yarışmasında, üniversite, akademik kurumlar ile başka mimarlık ve kentsel planlama projelerinde çeşitli görevler aldı. Bu görevler arasında 1982-2007 arası Genel Sekreter olarak üst düzey yöneticilik yaptığı Aga Han Mimarlık Ödülü en basta yer almaktadır. Kurulusunda etkin rol aldığı Hassan Fathy Enstitüsü, Birleşmiş Milletler İnsan Yerleşimleri Merkezi sonra, İskenderiye Kütüphanesi tarafından Hassan Fathy Ödülleri'ne dönüştürülmüş, Özkan bu Ödül'de yedi dönem (2007-2016) görev almış ve Eş-Başkanlık yapmıştır.

Birçok uluslararası mimarlık kurusundan takdir belgeleri ve madyaları olan Özkan 2004 yılında AIA Amerikan Mimarlık Enstitüsü'nün Onursal Üyeliği ile onurlandırılan ilk ve halen tek Türk'tür. Türk Serbest Mimarlar Derneği'nin (TSMD) de Onursal Üyesidir. 2002-2008 yılları arasında UIA Uluslararası Mimarlar Birliği yönetiminde Konsey Üyesi olarak görev alan Özkan, 2002-2005 yılları arasında UIA 2005 Kongresi' Başkanlığı'nı da üstlenmiştir. Özkan, uluslararası bir mimarlık iletişim ortamı olan Dünya Mimarlık Topluluğu World Architecture Community'nin (WAC) www.worldarchitecture.org Kurucusu ve Başkanı'dır. WAC adına 2008 yılında gerçekleştirdiği 7 Tepe 7 Mimar Sergisi Torino, Berlin, Jakarta, Seul ve Brüksel'de sergilenmiştir. WAC çok kısa bir zamanda Dünya'nın en ileri gelen mimarlık portalları arasında yerini almıştır. Önderlik ettiği ANY (Architecture New York) toplantılarından Ankara'da gerçekleşen ANY Time'ı izleyen Tepe Mimarlık Kültürü Merkezi ve XXI Dergisi'nin (1999-2002) de kurucularındandır. Son yıllarda IKSİV adına Venedik Bienali Türkiye katılımı Seçici Kurulunda yer almış (2012-2016) ve Museum of Modern Art (MoMA) ile İstanbul Modern ortak girişimi olan Young Architects Project (YAP) Genç Mimarlar Projesi'nde (2012-2015) Jüri Başkanlığını yapmaktadır.

Son görevi 2009 – 2012 yılları arasında ODTÜ'de Tasarım ve Mimarlık Kuramı profesörlüğünden emekli olmuştur. 6 dilde 300'ü aşkın makalesi ve birçok kitapları bulunan Suha Özkan 7 uluslararası mimarlık ve kentsel tasarım yarışması düzenlemiş, 20yi aşkın yarışmada Jüri üyeliği ve Jüri başkanlığı yapmıştır. Düzenlediği uluslararası yarışmalar arasında Semerkant Koruması ve Yapılanması (1991), Doha Kıyı Şeridi (2001) Qatar İslam Eserleri Müzesi (1997), Kartal ve Küçükçekmece Master Planları (2006) ve Zorlu Center (2007) özel yer tutmaktadır. Kısa zamanda Dünyaca ünlü mimarlık ortamı haline gelen Architectural Review dergisinin başlattığı World Architecture Festival'de "Yılın Yapısı"nı seçen Süper Jüri'de 2008 ve 2009 yıllarında iki kez yer almıştır. 2013-2014 arası Katar Ulusal Müzesi bünyesinde yer alacak olan Doha Mimarlık Merkezi'nin Kurucu Direktörlüğünü üstlenmiştir ve bu projenin kuruluş belgelerini yönetime sunmuştur. 2012 yılında tüm kişisel kaynaklarını kullanarak onardığı Yedinci Bodrum Belediye Başkanı olan Sariağaoğlu Ali Efendi'nin Konağını Türkiye'nin ilk ve halen tek Mimarlık Kitaplığı olarak mesleğin hizmetine sunmuştur. Bu ortamda 8.000 kitap ve aralarında Mimar'ın belgelerinin de olduğu 1.500 belge bulunmaktadır.

MİMARLIĞA KATKI ÖDÜLÜ ALİ ARTUN

"Mimarlık bilgisinin başka bilgi alanlarıyla birleşme ve yeni bilgi alanları oluşturma potansiyeli vardır. Bu potansiyel mimarlığa kendi alanı dışına açılma, böylece var olan bilgi alanını genişletme ve derinleştirme olanağı sağlar. Bu bağlamda birbirine bağlı bilgi alanlarının kaynaklarına erişim önem kazanır.

10 yıl önce bu öngörüyle İletişim Yayınları'nca yayınlanmaya başlayan, 'Sanat Hayat' serisi sanat tarihine farklı perspektiflerden bakarak Türkiye'de sanat yayınları arasında öncü olmakta, pek çok sanat okurunu aydınlatmakta, akademik araştırma ve çalışmalar için güçlü bir kaynak oluşturmaktadır.

'Sanat Hayat' serisinin yönetmenliğini ve editörlüğünü üstlenerek, bir yandan 20. yüzyıl sanatı, modernizm ve avangardla ilgili temel kaynakların, diğer yandan çağdaş sanatla ilgili eleştirel kaynakların ve bunların yanı sıra yakın dönemde tarih yazımında çığır açan, 'toplumsal tarih' klasiklerinin de arasında yer aldığı yayınlanmış 30 eseri ve yayına hazırlık aşamasında olan 10 u askın eseri dilimize kazandıran, 2011'den bu yana internette yayınlanan e-skop sanat ve eleştiri dergisini yasama geçiren, Modernliğin Sınırlarında Sanat-Eleştiri, Özerklik, Siyaset (2006), Müze ve Modernlik (2006), Çağdaş Sanatın Örgütlenmesi: Estetik Modernizmin Tasfiyesi (2011) gibi kitapların yazarı olan, Modernleşme, Müze, Müzecilik, Sergileme, Sanat Tarihi/Yönetimi/Eleştirmenliği gibi mimarlığın uzaktan ya da yakında temas ettiği pek çok farklı alanda çalışmalara ve eserlere imza atarak mimarlığa değerli katkılar sağlayan, mimar, sanatçı, yazar ve akademisyen Ali Artun jürimiz tarafından TSMD Mimarlığa Katkı Ödülü'ne oy birliğiyle değer bulunmuştur."

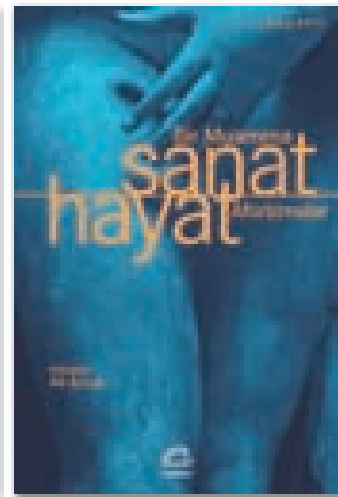
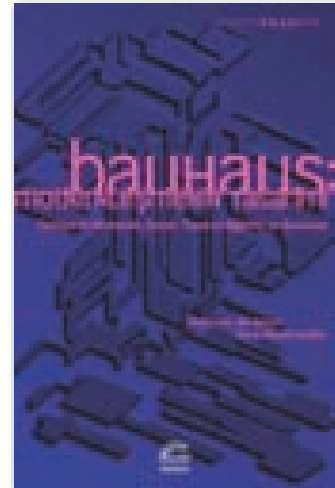
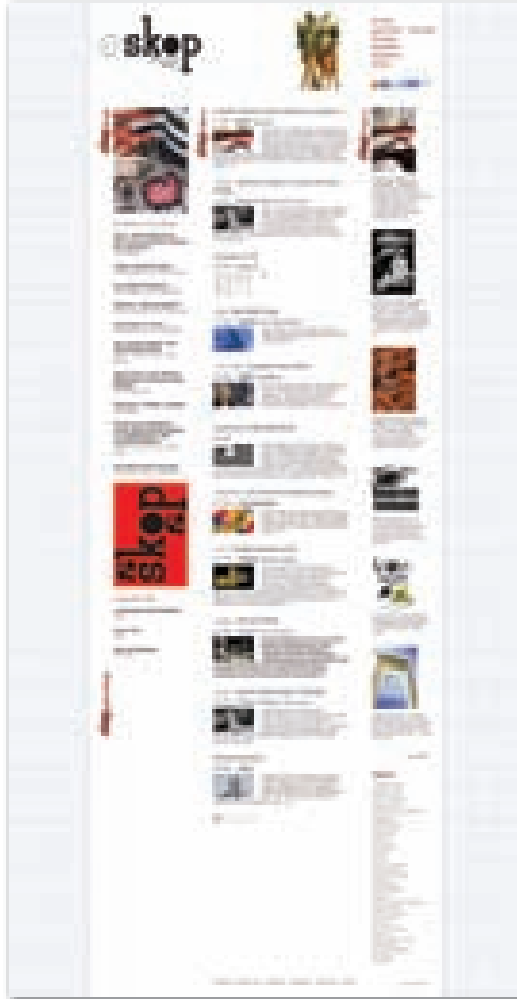
Ali Artun

1972'de Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Mimarlar Odası'nda bilim ve teknoloji konuları ile mimar ve mühendislerin toplumsal konumları üzerine araştırmalar yürüttü, çeşitli makalelerin yanı sıra Fordizmin ve Mühendisin Dönüşümü adlı kitabı yazdı. 1980'den sonra Ankara Çağdaş Sahne Kültür Merkezi'ni yönetti ve burada sanat tarihi, edebiyat ve müzikle ilgili etkinlikler düzenledi. 1984'te Galeri Nev'i kurdu. Bu zamandan başlayarak Galeri'nin Ankara'daki sergilerini düzenledi ve yüzü askın Galeri Nev yayınının editörlüğünü yaptı.

Galeri sergilerinden başka, Ankara'da Cobra ve 1950-2000, Kopenhag'da Ben Bir Başkası, İstanbul'da Mübin Orhon-Sainsbury Koleksiyonu sergilerini hazırladı. Sanat'ın kuruluşunda ve yönetiminde görev aldı.

Halen, kültürel eleştiri alanında eserlerin derlendiği "Sanathayat" dizisini yönetiyor ve İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Programı'nda "Sanat ve İktidar" dersini veriyor. Ekim 2011 tarihinde internette yayına başlayan e-skop sanat ve eleştiri dergisinin kurucusu ve editörü.

Son yayınlanan kitapları: Modernliğin Sınırlarında (2006), Müze ve Modernlik (2006), Çağdaş Sanatın Örgütlenmesi: Estetik Modernizmin Tasfiyesi (2011), Sanatın İktidarı: 1917 Devrimi, Avangard Sanat ve Müzecilik.

"Eleştirel yazı yazabilmek bazı nadir insanların parmak uçlarında bulduğu güzel bir yetenektir, ancak bir yayın aracı olmak daha başka bir şey. İstanbul Art News, kısa ismi ile IAN, eleştirel yazımın sizi hayli zor durumda bırakabileceği bu dünyamız için muhteşem bir başarı. Bu idealle Murat Pilevneli 2013 yılında yine sanat dünyasını içeren, oldukça başarılı sanat galerisini devretmesinden yaklaşık iki yıl sonra projeye başlamıştı. Ama bundan evvel Pilevneli 2001 yılında, hem Türkiye'de hem uluslararası sanat dünyasında çağdaş sanatın ustaları ve genç hırçın sanatçıları keşfetmeyi ve desteklemeyi görev edinen Galerist'i kurmuştu. Hırsı, Türkiye'nin yükselen sanat dünyasında çıtayı oldukça yükseltmekti. Kısa bir zaman sonra 2013'te Murat Pilevneli, editörler ve yazar arkadaşları bir kez daha İstanbul'da sanatın sesi olabilecek bir yayın üretmeyi misyon edindiler. Türkiye'de sanat konusunda haber yazan ilk büyük format gazete olarak IAN'ı kurdular. Ve her türlü sanatı sadece övmek yerine eleştirel bir yaklaşımla değerlendirilmesi gerektiğini inancı, gazetecilik standartlarını daha da üst bir düzeye yükseltti. Pilevneli'nin gazeteciliği salt ticari beklentilerle güdülmekten ziyade eleştirel yaklaşımı temel edinen bir gazetecilikti. İstanbul Art News, sanat dünyasından haberleri İstanbul'da ve şimdi de Ankara'da yayınlıyor. Ancak, nihayetinde sadece bir gazete olan IAN, 2013'ten beri benzeri olmayan "Mimarlık" adlı ayrı bir bölüm ile devam etmiş ve sayfalarını her zaman ilginç ve eleştirel yazılarla doldurmuştur. Allah göstermesin bir gün kaybolursa oldukça özleyeceğimiz yazılar. Birçoğumuz mimarlar olarak, tüm sanat disiplinlerinin bolca islendiği bu gazetede mimari hakkında yazılar okumaya alıştık. Böyle muhteşem bir başarı ve benzersiz bir gazete pek çok açıdan onurlandırılmayı hak ediyor; İstanbul Art News ve yetenekli ekibi, TSMD "Basın Yayın Ödülü"ne oy birliği ile değer bulunmuştur."

IstanbulArtNews

İstanbul Art News, Türkiye sanat yayıncılığı alanında var olan boşluğu doldurmak amacıyla kurulmuş, aylık olarak yayımlanan bir sanat gazetesidir. Yerel sanat piyasasına odaklanan İstanbul Art News, sergiler ve benzeri sanat olaylarını kapsamlı bir şekilde eleştiri ve tanıtım yazılarıyla ele alır. Temmuz 2013'te kurulan İstanbul Art News, Türkiye çağdaş sanat dünyasını tüm boyutlarıyla sanat izleyicisine taşır. Türkiyeli sanatçıların ve sanat profesyonellerinin dünya ölçeğindeki etkinliklerini sağlam bir haber akışı ve yazarlarıyla tanıtır, özel dosya konularıyla bu alana yönelik derinlemesine bir inceleme sunar.

"Türkiye'nin basın ortamında kentleşme, tasarım, mimarlık ve sanat konularını öne çıkararak bu konularda farkındalık ve toplumsal bir duyarlılık oluşmasına yönelik yazıları, eleştirel kültürün gelişmesine yönelik katkıları, çağdaş yaşam değerlerinin yerleşmesine yönelik ısrarlı çabaları nedeni ile Gila Benmayor, oy birliği ile, TSMD "Basın-Yayın Ödülü"ne değer bulunmuştur."

Gila Benmayor, İstanbul doğumlu. 1981 yılından beri Hürriyet Gazetesi'nde çalışıyor. Dış Haberler Bölümü şefliği, editörlüğünün yanı sıra çeşitli dönemlerde yurt içi ve dışında muhabirlik de yapan, söyleşilere imza atan gazeteci Notre Dame de Sion Fransız Lisesi mezunu. İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı'ndan sonra Halkla İlişkiler ve Gazetecilik bölümünde master yaptı. 2000 yılından beri Hürriyet Gazetesi'nin Ekonomi sayfalarında köşe yazarı olan Gila Benmayor aynı zamanda haftada bir kez İngilizce Hürriyet Daily News gazetesinde yazıyor.

BASIN - YAYIN ÖDÜLÜ CEM DİNLENMİŞ

"Mizah dergileri yapıları gereği toplumsal muhalefetin önemli bir bileşenidir. Gündelik hayatla sürekli bağ kurarak onun bir parçası olan bu dergiler, yaratıkları temsiller ile içinde yaşadığımız toplumu anlamamıza yardımcı olan sivil bakış açısını da ortaya koyar. Her zaman iktidar ve onun bileşenleri ile uğraşan; gençlik özelinde halkın her zaman yakından takip ettiği kaynaklar olan mizah dergilerinin öne çıkan figürünü ise karikatürler oluşturur. Dolayısıyla mizah ve karikatür; yarattığı temsil biçimlerine koşut olarak diğer sanat dallarının aksine gündelik yaşamın bir parçası haline gelen ve o yaşamı yansıtan işler olarak yeni anlamlandırma pratikleri sunar. Bu anlamlandırma pratikleri içerisinde karikatür, barındırdığı çizgi ve espri dili ile gücünü ifade eder. İşte bu noktada Cem Dinlenmiş ismi kendine özgü çizgi dili ve bu dilin grafik olarak ifade biçimi ile sıradanlaşan hayatın politik, toplumsal, ekonomik, sportif yönlerine yeni eleştirel bakışlar getirir. Gerek 2006 yılından beri Penguen mizah dergisinde çizdiği "her şey olur" bant karikatürleri ile, gerekse de açmış olduğu İstanbul ve yapıları çevre üzerinde yoğunlaşan sergilerindeki çalışmaları ile kenti, kentliyi, kentleşmeyi, mimarlığı; siyasi, toplumsal, ekonomik, sosyal tüm bileşenleri ile birlikte ele alır. Bu ele alma biçimi ve bu biçimin yarattığı görsel dil ile Cem Dinlenmiş, TSMD "Basın-Yayın Ödülü"ne, oy birliği ile değer bulunmuştur."

1985'te İstanbul'da doğdu. 2010'da Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden mezun oldu. 2006'da Penguen Dergisi'nde 'Her Şey Olur' adlı kösesiyle Türkiye'deki gündemi anlatan haftalık özetler çizmeye başladı. Karikatür ve resimleri İstanbul, Ankara ve dünyanın çeşitli yerlerinde sergilendi. Yayınlanan işlerini bir araya getiren 4 tane 'Her Şey Olur' kitabı var.

Penguen'de haftalık karikatür çizmenin yanı sıra resim, çizgi roman ve illüstrasyonla uğraşıyor.

JÜRİ ÖZEL ÖDÜLÜ FARUK SADE - SİYAH BEYAZ GALERİ

"ODTÜ Mimarlık fakültesinden mezun olduktan sonra, Mimarlık öğrenimine yeni boyutlar katmak amacıyla Paris'e gitmiştir. Orada bulunduğu sanat ortamı ve deneyimleri O'nun sonraki yaşamını şekillendirecektir. Türkiye'ye döndükten sonra bir süre Mimarlık bürolarında mimarlık faaliyetinde bulunmuştur. Daha Paris'teyken kurmaya başladığı "Sanat Galerisi-Bar" hayalini. 4 Şubat 1984 yılında SİYAH BEYAZ sanat galerisini açarak hayata geçirmiştir.

SİYAH BEYAZ Sanat Galerisi, Sevgili eşi Fulya ve Faruk Sade'nin özverili çabaları ile kalitesinden ödün vermeden OTUZ yılı aşkın bir süredir Ankaralı tüm sanat sever entelektüellerin buluşma yeri ve dostluklar geliştirdiği nezih bir ortam olmuştur. Bu güzel mekanda pek çok klasik ve çağdaş sanat eserini sergilemişlerdir.

Sanatsal aktivitelere, sanatın rahatlatan, birleştiren, huzur veren, yüreklendiren etkisine her zamankinden çok ihtiyaç duyduğumuz bu günlerde SİYAH BEYAZ SANAT GALERİSİ Faruk Sade'nin güzel anılarıyla ve Fulya ve Sera Sade'nin sıcak ev sahiplikleri ile sanat severlerle buluşmaya devam etmektedir. Dileriz bu buluşmalar hep sürer.

1 Ağustos 2016 tarihinde aramızdan zamansız ayrılan ve daima sevgi ve saygıyla andığımız Mimar Faruk Sade, jürimiz tarafından Ankara'ya kazandırdığı, Ankaralıların mal olmuş eşsiz mekan Siyah-Beyaz'ın mimarlık ve sanat ortamımıza yaptığı sosyo-kültürel katkılar dolayısıyla Türk Serbest Mimarlar Derneği "Jüri Özel Ödülü"ne oy birliği ile değer bulunmuştur.

Ankara'da 4 Şubat 1984 tarihinde yaşam bulan bir galeridir Siyah Beyaz. Siyah Beyaz'ın kuruluş düşüncesi 1980'lerde Paris'te tasarlanır. Faruk Sade, mimarlık öğrenimine yeni boyutlar katmak için gittiği Paris'te sanat ortamının içinde soluk almaya başlar. Mübin Orhon, Mehmet Nazım, Sinan Bıçakçıoğlu ve Kometle aynı apartmanı paylaşmak, aynı sanat etkinliklerinde birlikte var olmak, Selim Turan, Hakkı Anlı, Mehmet İleri, Utku Varlık'la, resimlerin yapımına, sergi salonlarına taşınmasına, sergilenmelerine ortak olmak, sanat tartışmalarında sabahlamak anlamını taşır.

Galeri Siyah Beyaz 1984 yılında kurulduğunda sanat ortamında tavrını nitelikten yana koyan bir galeri olarak dikkat çekmişti. Galerinin başlangıçtaki bu küçük mekânı giderek deneysel işler yapan ve alışılmış kalıpların dışında çalışan sanatçılar için çekici bir güç olmaya başladı.

Ne var ki Siyah Beyaz öncelikle genç sanatçıları yenilikçi-deneysel eğilimlerine kucak açmasıyla da öteki galerilerden belli bir ölçüde ayrılmaktaydı. Türkiye'de pek çok galerinin yılanmış, pazarını bulmuş ve kurumsallaşmış sanatçıların peşine takıldığı göz önünde bulundurulursa, Siyah Beyaz'ın özellikle Ankara'da bu yöndeki ısrarlı tutumu 'zoru başarmak' olarak nitelendirilebilir.

1992 yılında Siyah Beyaz'a, Siyah Beyaz Özel Şeyler de katıldı. 1994 yılında mekânın iki kat olmasıyla aynı adrese taşınan Özel Şeyler Türkiye'nin ilk tasarım ve takı galerisi olma özelliğine de sahiptir.

1994 yılında L'AFAA (L'Association Française D'Action Artistique) ile birlikte Artist Residence (Res-Artis) programında, kurucu üye olarak yer aldı. Kuruluş aşamasında Avrupa'nın önemli merkezlerindeki seminerlere davet edildi ve bu birikimlerin sonucunda İstanbul, Sultanahmet'teki 3 katlı binasını artist residence 'Residence Mosque Bleu, Siyah Beyaz' haline getirerek Fransa'dan önemli sanatçıları ağırladı. Fransız sanatçıların Türkiye'yi tanıdıkları sırada da, genç çağdaş Türk sanatçılarını Paris'e yolladı. Sanatçılar, Fransa'nın en önemli sanat kurumu olan Cite Des Artes'da misafir edildiler. Kuruluşunda 14 ayrı ülkenin yer aldığı Artist Residence'da tek özel galeri olma özelliğine sahiptir. Her galerinin bir çizgisi olması gerektiğine inanarak çağdaş sanat konusunda çalışmaya başlayan Siyah Beyaz, geçen 33 yıl boyunca 600'e yakın sergi gerçekleştirdi. Genç sanatçılara her zaman destek oldu. Berlin, Kopenhag, New York, Cannes, Paris, Aalborg ve Stockholm'de sergiler düzenledi, fuarlara katıldı.

JÜRİ ÖZEL ÖDÜLÜ MİMARLAR ODASI ANTALYA ŞUBESİ

“Mimarlar Odasının bölgesel bir şubesi olmanın getirdiği bütçe ve sorumluluk kısıtları ile sınırlı kalmaksızın Türkiye ve Uluslararası mimarlık ortamına yönelik proje ve etkinlikleri ile öne çıkan Mimarlar Odası Antalya Şubesi son yıllarda başta Antalya Uluslararası Mimarlık Bienali olmak üzere çok sayıda ulusal ve uluslararası etkinliğe ev sahipliği yapmış, mimarlık ve kentleşme ile ilgili sorunlara dikkat çekmiş, mimarlığa yönelik toplumsal duyarlılığın gelişmesine ve Türkiye mimarlık ortamının uluslararası ortamla bütünleşmesine katkı sağlamıştır. Benzer biçimde çok sayıda yarışmanın ve mimarlığa yönelik ödül programının geliştirilmesinde öncü rol oynayan Mimarlar Odası Antalya Şubesi ve yönetimleri bu özverili çaba ve katkıları nedeni ile, oybirliği ile, 2016 TSMD Jüri Özel Ödülü’ne değer bulunmuştur.”

TMMOB Mimarlar Odası, 1954 yılında özel bir kanunla kurulmuş, mimarlık mesleğinin uygulanması ile ilgili kuralların belirlenmesiyle görevli ve zorunlu üyeliğe dayanan, kamu ve toplum yararına çalışan Anayasal bir meslek kuruluşudur. Kurulduğundan bu yana, mesleğimizin ve meslektaşımızın sorunlarının, ülkemizin, kentlerimizin imar süreciyle doğrudan bağı nedeniyle, kentleşme sorunlarını dikkatli biçimde izlemekte, gerektiğinde müdahale etmektedir. Mimarlar Odası Örgütlenmesi içerisinde 1964 Yılında Mimarlar Odası Antalya Oda Temsilcisi atanmıştır. 1974 yılında Mimarlar Odası Antalya Temsilciliği kurulmuş, Temsilcilik, Isparta ve Burdur Antalya sorumluluk alanında kalmak üzere 15.03.1986 tarihinde Şube olmuştur.

Mimarlar Odası Antalya Şubesi halen Isparta, Burdur, Serik, Manavgat, Alanya Temsilcilikleri ve Burdur-Bucak, Burdur-Göhlhisar, Antalya Kaş, Finike, Kumluca, Korkuteli, Gazipaşa Oda Temsilcileri ile toplum hizmetinde bir meslek örgütü olarak mimarların haklarını koruma ve kollamanın yanı sıra, toplumun sağlıklı bir yaşam çevresine kavuşmasını ilke edinmiştir. Şube, bu ilke ve anlayışla 1750’si Antalya da olmak üzere toplam 2.350 üyesi ile birlikte çalışmalarını sürdürmektedir.

Mimarlar Odası Antalya Şubesi sorumluluk alanındaki kentlilerin sağlıklı bir yaşam çevresinde yaşamaları için gerekli gördüğü her türlü çalışmayı yapmanın yanı sıra, birçok bölgesel ve ulusal mimari ve kentsel tasarım proje yarışması düzenlenmesi, uluslararası sempozyum etkinliği düzenlemiş ve düzenlemeye devam etmektedir. Antalya Kepez Belediyesi ile birlikte yapılan “Ulusal Y. Mimar Turgut Cansever Mimarlık Ödülleri ve Sergisi”nin 2017 yılı içerisinde üçüncüsü düzenlenecektir.

Şube 2000’li yıllardan itibaren ulusal olarak düzenlemeye başladığı sempozyumları uluslararası düzeye taşımıştır. Halen “Uluslararası Taş Sempozyumu”, “Uluslararası Turizm ve Mimarlık Sempozyumu”, “Uluslararası Güneş Sempozyumu”, “Uluslararası Ekolojik Mimarlık ve Planlama Sempozyumu” etkinlikleri dönüşümlü olarak düzenlenmektedir. Bölgesel olarak iki yılda bir düzenlenen “Batı Akdeniz Mimarlık Sergisi ve Ödülleri”nin 12.cisi, Her yıl düzenlenmekte olan “Uluslararası Genç Mimarlar Buluşmasının 12.cisi” ve yine her yıl düzenlenen “Uluslararası Genç Mimarlar Fikir Projesi Ödülleri ve Sergisi” etkinliğinin 12.cisi, Türkiye’nin ilk mimarlık bienali olan Antalya Uluslararası Mimarlık Bienali’nin 4.sü 2017 yılı içerisinde gerçekleştirilecektir.

Mimarlar Odası Antalya Şubesi başarıyla gerçekleştirdiği uluslararası etkinliklerden kazandığı deneyimlerini daha da ileriye taşıyarak, “UIA 2023 28. Dünya Mimarlık Kongresi”ne ev sahipliği yapmak için aday oldu.

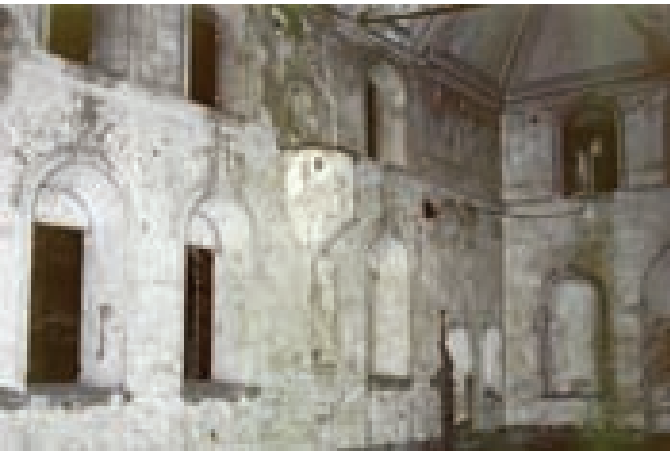
01

AKDENİZ MEDENİYETLERİ ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ

1995 yılından itibaren
etap etap tamamlanan AKMED Restorasyon projesini
mimarı M. Sinan Genim anlatıyor

Dr. M. Sinan Genim

Antalya, Kaleiçi, Barbaros Mahallesi'nde, aralarından Kocatepe Sokağı'nın geçtiği iki ayrı yapı adasında bulunan beş parseldeki yapıların yenilenmesiyle oluşan Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü ülkemizde bir ilktir. Çalışma hayatına girişinin yirminci yılını kutladığımız enstitü, hem özel sektörün konuya ilgisini yansıtmaması, hem de bir dizi kültür varlığı yapının yenilenecek kullanıma alınması açısından övgüye değer verici bir girişimdir. Geçen yirmi yılda kısaca AKMED adıyla anılan enstitü, periyodik yayını ADALYA dergisinin yanı sıra çeşitli burs ve araştırmalara verdiği destekle sözü edilen bir kurum haline gelmiştir. AKMED aynı zamanda özellikle Akdeniz Bölgesi çevresinde yapılan pek çok kazıya maddi ve manevi destek vermekte ve uluslararası sempozyumlar düzenlemektedir.

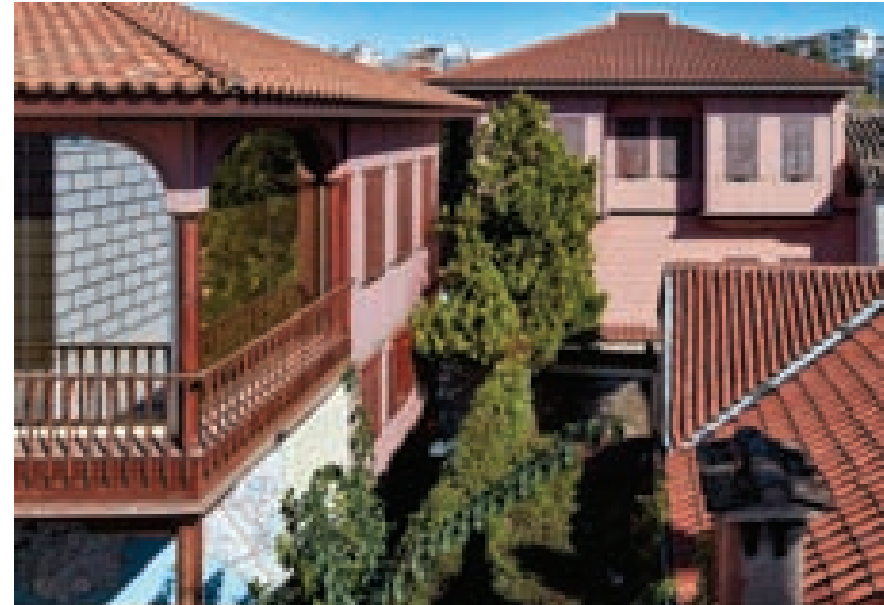

Proje Müellifi: Dr. M. Sinan Genim
Yapımcı: Dr. M. Sinan Genim-İnsel Çelebi
Yardımcı Mimarlar: Ahmet Ergelen, Gülay Mevlevi, Neşe Zaloğlu, Belma Barış Kurtel, Memet Charum, Ferda Masatlıoğlu, Pelin Sürmeli, Özgen Esen, Hülya Çavuşoğlu, Begüm Humaçoğlu, Elif Özmen, Damla Katuk, Merve Ateş, İrem Burkucu
İşveren: Suna ve İnan Kırış
Statik: Attila Çaydamalı
Mekanik: Selim Evyapan
Elektrik: Erol Çığırın, Hüseyin Öztürk, Korkut Daşdemir
Aydınlatma: Tepta
Akustik: Bose - Mustafa Şahin
Fotoğraf: Cemal Emden
İşlev: Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü
Proje Tarihi: Kilise-Müze Ev-1992
 Kütüphane I-1993
 Konferans Salonu-2000
 Kütüphane II-2010
Yapının Bitiş Tarihi: Kilise-Müze Ev-1995
 Kütüphane I-1995
 Konferans Salonu-2003
 Kütüphane II-2014
Arsa Alanı: 1540 m²
İnşaat Alanı: Kilise 190 m²
Müze Ev: 325 m²
 Kütüphane I-395 m²
 Konferans Salonu-285 m²
 Kütüphane II-365 m²
Kahve: 35 m²
Wc'ler: 55 m²
Toplam: 1650 m²

01-05/ AKMED Yeni Hali
 02/ Kütüphane 2 Eski Hali
 13/ Kilise Eski Hali
 04/ Müze Ev Eski Hali

Korunması gerekli kültür varlığının yalnızca onarımı yeterli bir çaba değildir. Restore edilen yapının çağdaş bir kullanıma kavuşturulması, özellikle kamunun kullanımına açılması ve ülkemizde pek görülmeyen bir şekilde araştırma amaçlı bir kültür kurumu olarak kullanılması pek çok şehrimizde bulunan korunması gerekli kültür varlıkları için yeni bir gelecek umudunun yeşermesine yol açmıştır. Bu çabaların gelecekte daha geniş bir uygulama alanı bulmasını umarız, dilerim AKMED bu konuda bir başlangıç yapmış olacaktır.

Antalya Kaleiçi uzun yılların getirdiği ihmal nedeniyle tüm koruma önlemleri ve çabalarına karşın köhneleşmiş ve yaşayan nüfusun ekonomik yetersizlikleri sebebiyle bakımsız kalmıştır. AKMED'in başlangıcını 1921 sonrası uzun yıllar pamuk deposu olarak kullanılan 1862 yapım tarihli Aya Yorgi Kilisesi oluşturmaktadır. Suna ve İnan Kırış tarafından 1991 yılında satın alınan yapının ne amaçla kullanılacağına uzun müddet karar verilememiş, daha sonra, hemen yanında yer alan, 8 parseldeki yapının satın alınması ile birlikte yenilenerek kurulacak enstitünün müzesi olması düşünülmüştür. 28.7.1992 tarihinde onaylanan proje sonrası yapı 1995 tarihinde kullanıma açılmıştır.

Bu arada diğer parseldeki yapının yenileme çalışmalarına devam edilmiş ve yapının üst katında özellikle Akdeniz bölgesi arkeoloji, etnografya, sanat tarihi ve mimari varlığına ait bir kütüphane oluşturulmuştur (daha sonra Kocatepe Sokağı'nın diğer yanındaki parsellerin satın alınması ile kütüphane yeni binalara taşınmış ve bu kat geleneksel Antalya yaşantısını sergileyen küçük bir müzeye dönüştürülmüştür). Söz konusu iki yapının kullanıma açılması 19 Mayıs 1995 tarihinde gerçekleşmiş ve yapılması düşünülen bilimsel çalışmalar için üç yılda bir değişen Bilim/Danışma Kurulu kurulmuştur.

Aya Yorgi Kilisesi, küçük bir asma katı bulunan tek mekanlı, tonoz örtülü kâgir bir yapıdır. Zaman içinde, her iki yanındaki giriş avlularına iki katlı betonarme ekler yapılmıştır. Aya Yorgi Kilisesi'nin her iki yanında bulunan giriş kapıları mermer kaplı olup, her iki kapının üze-

rinde de Aya Yorgi'ye atfı yapan süslemeler ile bir kitabe mevcuttur. Söz konusu betonarme inşaat yapılırken, bu süslemelerin üzerlerine tenekle koruyucular konmuş ve bu süslemeler ve kitabenin tahribi önlenmiştir. 70 yıla yakın süre önce yapılan bu duyarlı davranış yapıya ait önemli kitabe ve süslemelerin günümüze ulaşmasını sağlamıştır. Yapının, ahşap konstrüksiyonlu, bağdadi çatısı büyük oranda tahrip olmuş ve yer yer duvarları birleşme noktalarında deformasyona uğramıştır. Ağırlık teşkil ettiği için çatı kiremitleri uzun süre önce kaldırıldığından yapının içine yağmur, dolayısıyla su girmiştir. Yapı içindeki mavi kalemli süslemeler ve alçı tezyinat, çatıdan giren su nedeniyle tahrip olmuş, asma katın altındaki bazı örnekler deforme olmakla birlikte genel karakter hakkında ipucu vermişlerdir.

Öncelikle yapının kâgir taş duvarları sağlamlaştırılmış ve taş bağlayı-

06

08

09

06-07-08-09/
Aya Yorgi Kilisesi

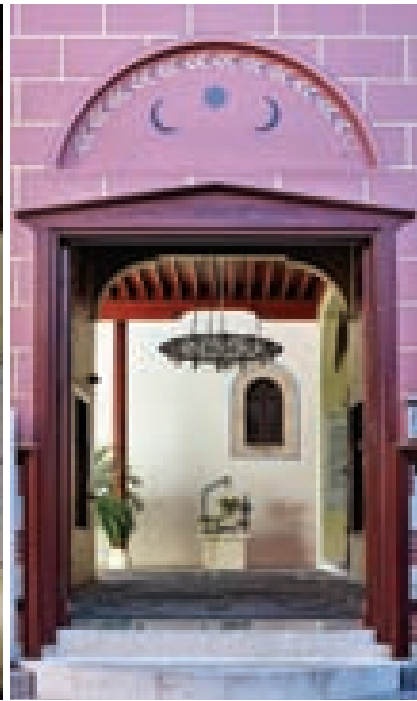
cılarını oluşturan toprak malzeme çeşitli kimyevi maddelerle takviye edilmiştir. Daha sonra ahşap çatı elden geçirilmiş ve üst örtü orijinal yapımına uygun şekilde alaturka kiremitle kaplanmıştır. Yapının zemin kaplaması söküldüğü için orijinal malzemenin nasıl olduğu bilinmemektedir. Ancak benzer yapılar incelenerek, zemin kaplaması için 1.00x1.00 ebadlarında marmara mermeri döşeme teşkil edilmiştir. İç mekan süslemeleri ve alçı dekorasyon için mevcut izlerden faydalanılmış ve Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencileri ve öğretim elemanları tarafından bugünkü görünüm gerçekleştirilmiştir. Antalya Kaleiçi yapılarının ilginç bir özelliği de taş duvarların üstünde kalan yer yer tuğla, yer yer de bağdadi olan kısımların dış cephelerinde yapılan kalemşi derzlemelerdir. Aya Yorgi Kilisesi'nin üst bölümünde de benzeri süsleme izleri bulunmuş ve bu izlere sadık kalınarak dış cep-

hesi kalemşi ile süslenmiştir. Antalya Koruma Kurulu'nun 28.7.1992 gün ve 1511 sayılı kararına uygun olarak restorasyonu tamamlanan Aya Yorgi Kilisesi günümüzde AKMED'e bağlı olarak zaman zaman konser salonu ve Çanakkale Seramikleri Müzesi olarak kullanılmaktadır. Bu yapının giriş kapısı üzerindeki kitabe ilgi çekicidir. Grek alfabesi ile Türkçe yazılmış olan bu kitabede: Nikolaos Kalfa bu yapıyı Antalya ahalisinin bağışları ile inşa ettiğini belirtmektedir.

Bu yapının hemen arkasında yer alan ve Kocatepe Sokağı'ndan girişi olan diğer yapı ise 133 ada, 8 parseldeki Enstitü binasıdır. Zaman içinde büyük değişiklikler geçiren, çeşitli eklerle orijinal planmasına büyük oranda müdahale edilen bu yapı, Antalya Kaleiçi Koruma İmar Planı'nda cephe aldığı yolu daralttığı için geri çekilmesi gereken bir yapı olarak görülmektedir.

11

12

13

10-11-12/ Müze
13/ Konferans Salonu
14-15/ Kütüphane 1
16-17-18/ Kütüphane 2

Koruma Kurulu'nun 13.8.1993 gün ve 1954 sayılı kararıyla onaylanan projesi gereğince yenilenen yapı iki katlı olup, giriş katının her iki yanındaki odaların üzerinde bulunan ve girişleri farklı olan birer ara/kışlık odası bulunmaktadır. Giriş katının her iki yanındaki odaların gerisinde kalan alan ise taşlık olarak kullanılmaktadır. Üst katta ise geniş bir hayat ve bu hayata açılan üç oda bulunur. 1993 yılı sonlarında başlanan yenileme çalışmaları 1995 yılı başlarında tamamlanmış olup, yapının üst katı günümüzde görsel ağırlıklı küçük bir etnografya müzesi olarak hizmet vermektedir. Üç odadan oluşan bu müzenin iç süslemelerinde Antalya Kaleiçi'nin en özgün yapısı olan Tekelioğlu Konağı'nın başodasının iç mekan süslemeleri esas alınmıştır. Bu yapının dış cephesi de benzer yapılarda olduğu gibi kalemşi süslemeler ile bezenmiştir.

Bu yapının yenilenmesi sırasında ortaya çıkan önemli bir sorun da giriş katı zemininde ki büyük oranda tahrip olmuş olan çakıl taşı döşemenin yeniden yapımıdır. Uzun çabalar ve araştırmalar sonrası çakıl taşı döşeme yapım tekniği geliştirilmiş, Zeynep ve İnsel Çelebi büromuz tarafından çizilen desenleri başarılı bir şekilde uygulamıştır. Aya

Yorgi Kilisesi ve benzeri pek çok sivil mimarlık örneğinde olduğu gibi bu yapının da dış cephesi kalemşi ile süslenmiştir.

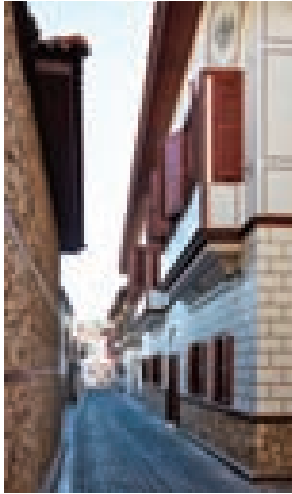
Kısa süre sonra her iki yapı da talebi karşıyamaz duruma gelmiş ve yolun Kocatepe Sokağı'nın karşı tarafındaki 134 ada, 4 parsel satın alınarak Koruma Kurulu'nun 13.5.1992 gün ve 1445 sayılı kararı çerçevesinde yenilenerek büyüyen kütüphanenin kullanımına tahsis edilmiştir. Dış sofalı, iki katlı bu yapının, bir de ara katı bulunmaktadır. Dış sofaya bağlı olarak 3 parsel doğru uzanan büyük bir hayatı vardır. Kitaplık gereği bu hayat kayıtları taşıyıcı elemanların arkalarına gizlenen şef af bir doğramayla kapatılmıştır. Bugün 30.000 aşkın kitap ve periyodik barındırmakta ve AKMED'in araştırma merkezi olarak kullanılmaktadır. Kitaplık binasının giriş avlusunda yer alan çakıl taşı döşemeler ise yeni çizilen desenlerden oluşmaktadır. 1998 yılında kitaplık binasının hemen yanında bulunan 134 ada, 3 parseldeki yapının yenilenmesine karar verilmiş ve daha önceki bir tarihte yok olan bu yapı, Koruma Kurulu arşivinde bulunan üç adet fotoğrafın tarafımızca değerlendirilmesi ve benzer yapılar esas alınarak yeniden yapılmıştır. 18.8.2000 gün ve 4726 sayılı karar ile uygun bulunan avan

14

15

16

17

18

projesine göre hazırlanan uygulama projeleri 20.9.2000 gün ve 4763 sayılı Kurul kararıyla onaylanmış ve inşaat başlamıştır. Bu yapının giriş katı enstitünün şiddetle gerek duyduğu bir konferans/multimedya salonu olarak düzenlenmiştir. Arkeoloji Müzesi denetimde yapılan kazılarla bir bölümü zemin altına yapılan yapının, üst katı Sergi Salonu olarak kullanılmaktadır. Cumhuriyetin kuruluşunun 80. yılı dolayısıyla 2003 yılında kullanıma açılan yapıda periyodik konferanslar, film gösterileri ve seminerler düzenlenmektedir.

Konferans Salonu ile Kitaplık arasındaki bölümde ise yeniden tasarlanan ve sedirli oturma düzeni içeren Türk Kahvesi bulunmaktadır.

Geçen kısa zaman içinde AKMED büyük bir gelişim göstermiş ve var olan hacimler yetersiz kalmıştır. Bu nedenle, 8 ve 3 parselde bitişik olan ve Hadi Efendi sokağından cephe almakta bulunan 134 ada, 6 parselde satın alınarak, diğer parsellerdeki yapılarla bir bütün teşkil edecek şekilde onarılmıştır. Söz konusu 6 parseldeki yapı gerçekte 7 parseldeki yapı ile bir bütün teşkil etmekte olup zaman içinde ortasından ifraz edilerek iki ayrı yapı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bu

arada Hamit Efendi Sokağı'nın kotu yükseldiği için her iki yapının giriş katları sokağa göre alçakta kalmış olup, yapılar şiddetli yağışlarda su baskınlarına açık hale gelmiştir. Bu nedenle yeniden yaptığımız 6 parseldeki yapı, yükselen sokak kotu göz önüne alınarak daha yükseğe inşa edilmiştir. İki katlı bu yapının tümünün araştırma kitaplığı olarak kullanılması planlanmış olup, zemin katının avluya bakan bölümü kendi içinde iki katlı bir açık kitap deposu olarak düzenlenmiştir.

Gerek mimarlar grubu olarak bizim, gerekse yapıcılar olarak pek çok usta ve işçinin inanılması güç bir deneyim kazandığı, çok şey öğrendiği bu yapılar, aynı zamanda Antalya'da yaşayanların yaşamını renklendiren bir kurum olarak yeniden hayat bulmuşlardır.

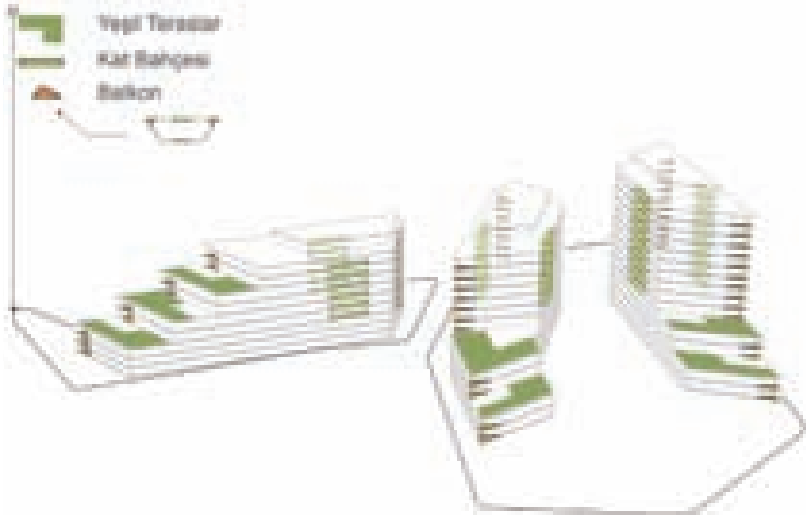
Böyle bir çabayı maddi, manevi her türlü imkan ile destekleyen Suna ve İnan Kıracı ile Vehbi Koç Vakfı'na çok şey borçlu olduğumuzu belirterek, teşekkür ederim. Dileğim ülkemizin hemen her şehrinde, kasabasında bulunan korunması gerekli kültür varlıklarının benzer şekilde yeniden hayat bulması ve ülkemiz kültürünü yaygınlaştırması ve insan hayatına mutluluk vermesidir.

RönesansBiz

KÜÇÜKYALI OFİS PARK

Yeşil alan ile
birliktelik sağlayan ofis yapıları

RönesansBiz Küçükalyalı Ofis Park, İstanbul Anadolu yakasının önemli gelişim akslarından birinde, E5 Karayolu üzerinde yer almaktadır. Proje, kullanıcılara sosyal etkinlikler ve yeşil alanla süreklilik oluşturan bir çalışma ortamı sunarak yeni bir kavram olan 'Business Campus' fikrinin ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Proje alanı aralarından araç yolu geçen iki farklı parselden oluşmaktadır. Çevresinde alışveriş merkezi, eğitim yapıları ve konut dokusu mevcuttur. Güneybatı yönünde deniz ve adalar manzarası hakimdir.

Mekansal düzenlemeleri oluşturan temel veri arsanın eğimli yapısıdır. Bu düzenleme içinde iki ayrı parselin bir bütün olarak algılanmasına gayret edilmiş, açılı formlar, zengin perspektifler aracılığı ile akıcılık sağlanmıştır.

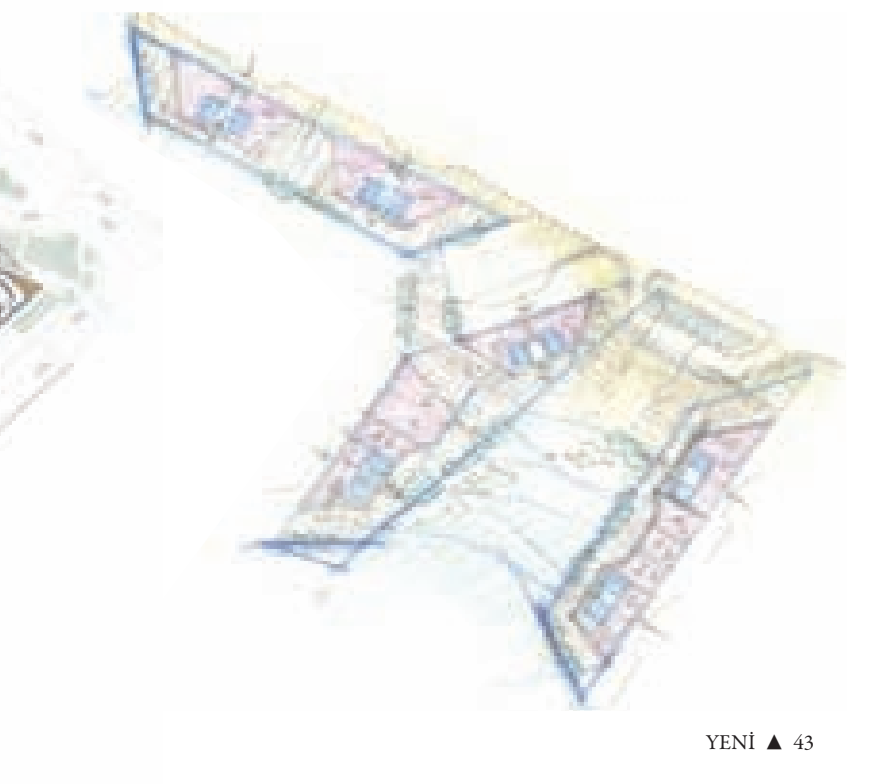
Kuzeydoğu yönü ana giriş olarak kabul edilmiş ve büyük bir saçakla örtülmüştür. İki blok arasında doğal topografyadan yararlanılarak deniz manzarasına yönlendirilen teras bahçeler oluşturulmuştur. Kot düzenlemeleri bağımsız ofis girişlerine olanak sağlamıştır. Kütle düzenlemelerinde topografik yapıya uygun olarak ele alınan geri çekilmeler terasları, bu teraslar ve devamındaki kat bahçeleri de sosyal mekânları oluşturmaktadır.

Cephe tasarımı, güneş ışınlarını optimum düzeyde kullanmayı amaçlamakta, yönlenmeye bağlı olarak düzenlenen güneş kırıcılar farklılık göstererek hem görsel çeşitlilik hem de işlevsellik sunmaktadır. Yapıda iç bahçeler başta olmak üzere tüm mekânlarda doğal ışıktan maksimum seviyede yararlanılmıştır.

RönesansBiz Küçükalyalı; ışığın kontrolü, manzaraya yönelim ve kullanılan malzemeler gibi projeyi şekillendiren ana kararlar sayesinde, alanında en iyi yapıları değerlendiren ve yeşil bina sertifikası olarak adlandırılan LEED PLATINUM ödülünü Türkiye'de ilk alan ofis kampüsü unvanını taşımaktadır.

Proje Müellifi: Ali Osman Öztürk, A Tasarım Mimarlık
Tasarım Ekibi: Ali Osman Öztürk, İrem Aker Büyükkalay, Niyazi Ayvaz,
 Tuncay Kaya, İlhan Şimşek, Erhan Karahaliloğulları,
 Nil Ece Beken, Hasret Devran İnce, Ayça Yontarım, Mehmet Aydın
Statik: Yüksek Proje
Mekanik: Okutan Mühendislik
Elektrik: EMP
Peyzaj Tasarımı: Dalokay Design Studio
İşveren: Bostancı Gayrimenkul Yatırım İnşaat Turizm San. ve Tic. A.Ş.
Projenin Alınış Yöntemi: Yarışma **Proje Yılı:** 2011
İnşaat Alanı: 93,000 m² **Fotoğraf ar:** Cemal Emden

REGNUM SKY TOWER

Ankara'da yükselen farklı bir ofis yapısı

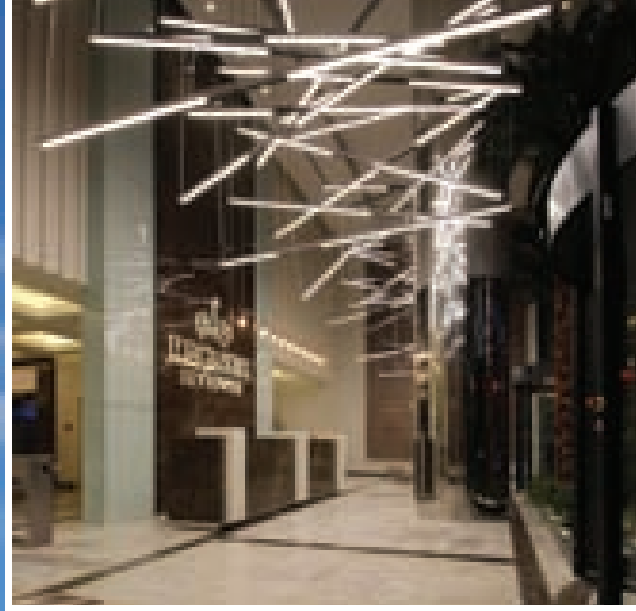

Regnum Sky Tower, kentsel çalışma ve ofis alanlarının yoğun olduğu bir bölgede davetli yarışma sürecinde arazinin ve yakın çevrenin doğru analiz edilmesi ile şekillenmeye başlamış, yenilikçi ve kullanıcı odaklı yaklaşım, verimlilik esaslı bir kurgu ve Ankara silüetinde özgün bir yapı olarak tasarlanmıştır.

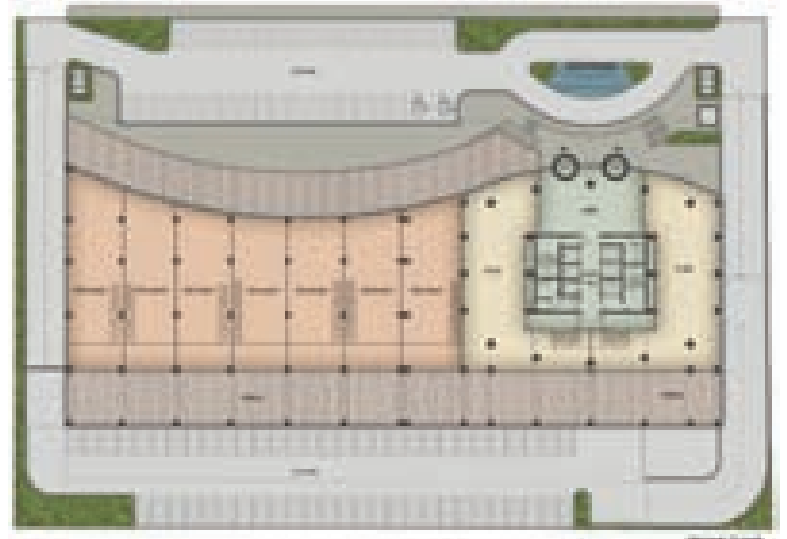
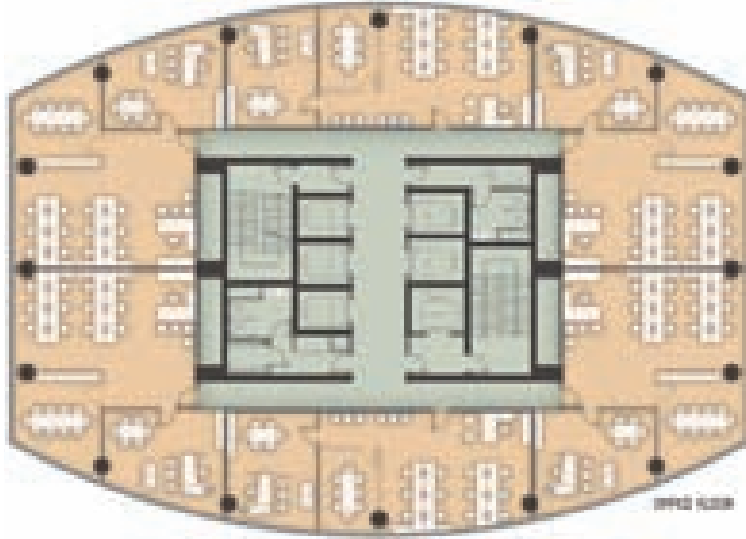
Halihazırda üretilen ofis yapıları göz önüne alındığında pek çok artı değerle yoğrulan projede, zemin seviyesinden 120 metre yükseklikte modüler bahçeli çalışma alanlarından Çankaya, ODTÜ Ormanları, Eskişehir Yolu ve Konya Yolu akslarına hakim panoramik bir manzara hakimiyeti açık hava keyfiyle sunulmaktadır. Ayrıca toplantı ve seminer salonları, seyir terası ve sosyal alanları ile sadece yöneticilerin değil tüm çalışanların ihtiyaçları göz önüne alınarak keyifli ofis alanları planlanmıştır.

Proje, 8.401 m² arsa üzerinde toplam 51.000 m² inşaat alanına sahiptir. Proje, 3 Bodrum kat + zemin kat + asma kat + 30 normal kattan oluşmakta olup toplam bina yüksekliği bodrum katlar dahil 150 metredir. Yapı 10 metre yüksekliğinde cadde mağazaları ve 4 metre yüksekliğindeki modüler ofis katlarından oluşmaktadır.

Proje, mağaza bazasının üzerinde kademeli olarak yükselen ofis kulesinin bünyesine entegre edilen sosyal-ortak kullanım alanlarıyla zenginleşen mekan anlayışının bir ürünüdür. Yapı ofis yaşamına yüksek konfor standartlarının eklenmesiyle kullanıcılarına iş yaşamının sıradanlaşan düzeni içerisinde getirilen yeni bir yorumdur. Kütle plastiği, dinamizm ile parçalanarak yükselirken her ofisin ve her çalışanın ihtiyaçlarına cevap verecek farklı mekan zenginliğini sağlayan, açık-yarı açık-kapalı alan dengesini kütle düzeni içerisinde homojenize ederek kullanıcılarına sunar.

Mimari Proje: MSA Mimarlık
Proje Ekibi: Mustafa Selçuk, Erhan Tozkoparan, Aykut Yıldırım, Tarkan Mermer
Proje Yeri: Çankaya, Ankara
Proje Tipi: Ofis
Proje Tipi Grubu: Ticari
İşveren: Op-Grup Enerji İnşaat
Müteahhit: Op-Grup Enerji İnşaat
Peyzaj Mimarlığı: M Design
İç Mekan Projesi: Profit Neşet Güne
Proje Yöneticisi: Kerem Önder
Statik Projesi: Yüksek Proje
Mekanik Projesi: OTM Mühendislik
Elektrik Projesi: Ovacık Mühendislik
Proje Başlangıç Yılı: 2013
Proje Bitiş Yılı: 2014
İnşaat Başlangıç Yılı: 2015
Arsa Alanı: 8,401 m²
Toplam İnşaat Alanı: 51.000 m²
Fotoğraf ar: Mustafa Selçuk

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

YENİ KAMPÜSÜ

Esnekliği sağlayan tasarım yaklaşımıyla bütünleşmiş, tutarlı ve yalın bir mimari dil...

Ankara'nın yeni gelişim gösteren Yukarı Yurtçu bölgesinde, Eskişehir Yolu üzerinde yer alan Çankaya Üniversitesi Yeni Kampüsü yaklaşık 7000 öğrenciye hizmet vermektedir. Bölgede sosyal donatı eksikliği bulunduğundan yakın çevresi için bir çekim alanı görevini giderek üstlenmektedir. Planlanmasına 2007 yılında başlanan kampüsün inşaatı aşamalar halinde gerçekleşmektedir. 2011-2012 eğitim yılında Hazırlık Okulu, üç fakülte, Rektörlük, Kütüphane ve Sosyal Tesisler ile eğitim ve öğretim başlamıştır. Hali hazırda yaklaşık 60.000 m²'lik kullanım alanı hizmettedir. 2017 yılında kampüsteki kullanım alanını 80.000 m²'ye çıkaracak bir planlama doğrultusunda yeni yapıların tasarımı ve inşaatı sürmektedir.

Arazi ve Master Plan

Yeni kampüsün arazisi, oldukça büyük kot farkları ve dik yarlar topoğrafya üzerinde sağlam zemin kotlarına dair belirsizlikler taşımaktaydı. Bu topoğrafya içinde üç boyutlu bağlantıyla bir kampüsün yerleşebilmesi için zemin sürekliliğini gözeterek müdahaleler planlandı. Arazinin genel analizi sonucunda tutarlı ana platformların saptanmasının ardından, bu platformlarda yer alabilecek ön yerleşim hacimleri planlandı. Tüm bu çevresel veriler ve kompakt bir yapılaşma hedefinin baştan saptanmış olması nedeniyle oldukça yoğun zemin kullanımı gerekiyordu. Bu nedenle yapılar arasında iç boşluklar ve sürprizli dış mekan dizileri ile yayaların kullanacağı adalar planlandı. Arazinin farklı kotlara oturan çok hareketli doğası böylece yapıların iç dolaşım ağının, kampüs içi dolaşım ve erişim ağını kurgulayacak şekilde kullanıldı.

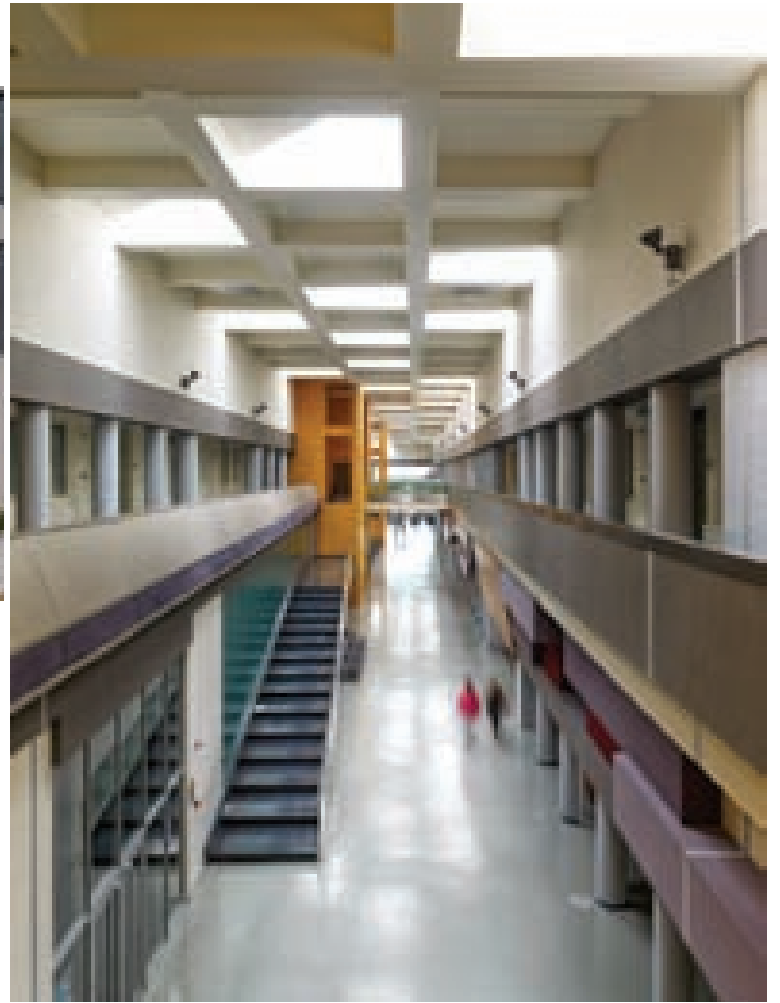
Değişik program elemanları bu matrise kenetlenerek yapılaşmayı oluştururken, kampüs içi yeşil ve açıklıkları da yaratabiliyor. Yapıların farklı kotlara oturan alt katlarının çoğunlukla derslikler ve laboratuvar gibi toplu yaşantıyı kurgulayan mekanlarca kullanılması kot ilişkilerini canlı bir biçimde işletecek bir prensip olarak kullanılmıştır. Bunun yanı sıra bölümler ve ofisler gibi programın özel olan kısımları ise üst kotlara doğru yükselerek kendi alt yaşantı birimlerini oluşturacak şekilde yerleştirilmiştir. Yapıların çoğunluğu doğu-batı ekseninde uzanacak dar yapılar biçimde düzenlenerek, güney ve kuzey ışıklarından en geniş ölçüde yararlanılması amaçlanmıştır.

Yeşilin kampüs içinde etkinliğini artırmak için ağaçlandırma bölgeleri ayrılmıştır. Yapılar arasındaki mekan dizileri de arazinin orijinal topoğrafyasının yaya ve araç kullanımı için yumuşatılmasıyla peyzaj ile zenginleştirilmiştir. Yapılar Ankara'nın karasal iklimi gözetilerek birbirleri ile bağlantılı olacak şekilde kurgulanmıştır.

Yapılaşma Niteliği ve Kampüs Esnekliği

Kampüs erişim ağı, önümüzdeki dönemlerdeki gelişim sırasında ortaya çıkacak yeni yapılaşmayı kurgulamak amacıyla yönelik olarak yumuşak bir belkemiği oluşturmaktadır. Yapıların birbiri ile bağlantılar kurması aynı yapının veya yapılaşma dokusunun tekrarı şeklinde değil, mümkün olduğunca farklılaşmalara olanak tanıyan, ancak tutarlılık gösteren bir mimari dil arayışına yönelmiştir. Bu nitelikleriyle ortaya çıkan yapılardaki yaşantının bütüncül bir üniversite deneyimi sağlaması hedeflenmiştir. Üniversite'de eğitimi verilen pek çok birimin birbirini görecek ve etkileşimden noktalarını artıracak şekilde yakınlaşması ana prensip olarak gözetilmiştir. Tesislerin planlanmasında ortak olarak kullanılacak program elemanlarının merkezi biçimde konumlandırılmıştır. Böylece iç mekanların günboyu kullanımı önemli bir veri olarak değerlendirilmiştir.

Yapılar birbirleri ile farklılıklar gösterse de genel tasarım prensiplerine uyum sağlamaktadırlar. Yalın malzeme kullanımı renk seçimleri ile çeşitlendirilmiş, olabildiğince iç mekanlarda şeffaflık amaçlanmıştır. Kompakt bir yapılaşma ile işletme giderlerinin azaltılması amaçlanırken, yapıların yerleşimi ile aktif sistemlerdeki enerji yükünün azaltılması yolu ile sürdürülebilirlik aranmıştır. Bağlantı akslarının kesişim noktaları başta olmak üzere toplanmaya olanak tanıyan mahaller oluşturulmuştur.

Projenin Yeri: Eskişehir Yolu, Yukarı Yurtçu Mevkii, Ankara
Proje Müellifi: Erkal Mimarlık
Tasarım Ekibi: Emre Erkal, Ozan Erkal, Filiz Erkal, Coşkun Erkal
Statik Projesi: Levent Aksaray
Mekanik Projesi: Abdullah Bilgin, Merkezi Isıtma Sistemleri
Elektrik Projesi: Kemal Güravşar, Promete Mühendislik
Peyzaj Projesi: Belemir Dalokay, DDS
Altyapı Projesi: Cumhuriyet Zibel, DİYAP
İşveren: Çankaya Üniversitesi
Projenin Alınış Yöntemi: Teklif
Proje Yılı: 2007 - 2016
İnşaat Alanı: 60.000 m² (İlk Etap)
Arsa Alanı: 400.000 m²
Yapım Türü: Betonarme
Ana Yüklenici: SÜRCON - Sürücüler Mühendislik ve İnşaat
Fotoğraf ar: Cemal Emden

Örneğin fakülte yapılarının merkezinde yer alan Ortak Kullanım Alanları yapısının koridoru yeme-içmenin yanı sıra farklı fakültelerin ortaklaşa kullandığı amfiler gibi tesisleri de barındıran bir iç mekan kurgusuna sahiptir. Fakülte yapılarının farklı boyutlar isteyen hacimlerinin bağlantı akslarına eklenmesi ile oluşan hacimsel varyasyon, cephe karakterini çeşitlendirmek için kullanılmıştır. Yapıların zemine yakın katlarında derslikler ve laboratuvarlar bulunurken, üst katlarda öğretim görevlilerinin mekanları yerleşmiştir. Ancak kampüs boyunca zemin kotunun değişmesi sayesinde bu yerleşim farklı karşılaşmalara olanak sağlamaktadır. Kütleli çeşitlenmeler, kot farkları gibi etmenler

ile oluşan mekansal fırsatların her biri yerel bir nod olarak ele alınmıştır: bu şekilde bir yerde bir sergileme alanı ortaya çıkarken, başka bir noktada bir bölüme ait bir teras oluşabilmiştir. Bu karşılaşmalara ve yerel reaksiyon odaları oluşmasına dayalı iç-dış mekanlar hiyerarşisinin tasarlanmasındaki amaç, üniversite yaşantısının temeli olan “mesleki eğitimin ötesine geçen ve bilginin üretimine dair daha genel bir farkındalık yaratılması” için mekansal senaryolar üretilmesi hedefinden türemektedir. Fakültelerin ayrı yapılar halinde birbirinden kopuk işlemesi yerine tüm öğrencilerin eğitimini görmedikleri dallara ait üretimler ile de karşılaşmaları için olanaklar oluşturulmak istenmiştir.

ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ

GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ

Kademelenerek geriye çekilen teraslarla
yeşil alanı bütünleştiren tasarım

Güzel Sanatlar Fakültesi, İzzet Baysal Kampüs alanının Kuzey-Batı ucunda, Kampüsü baştan sona kat eden “Ana Yaya Allesi”nin hemen üzerinde yer almaktadır. (Kampüsün sözünü etmiş olduğumuzu bu bölgesi için, 2004 yılında yapmış olduğumuz “Yeniden Düzenleme Projesiyle”; Yaya ve Oto ulaşımı ayırıştırılmış, yaya dolaşımının kampüs yaşantısı içinde etkin bir şekilde kullanımlarını sağlamak üzere, otomobil yol güzergahı, üniversite birimlerinin tümüne servis ulaşımını sağlayacak ve kampüs içinde ring yapacak şekilde yeniden düzenlenmiştir. Eskiden Doğu- Batı yönünde Kampüs’u ikiye bölen otoyol ise “Yaya Allesi” ne dönüştürülerek, Kampüs’ün ana aksı / omurgası olarak kurgulandırılmıştır. Mevcut Atatürk ve İzzet Baysal anıtlarıyla da bütünleşecek olan yeni “Ana Yaya Allesi” tüm kampüs dolaşım ağı içerisinde (yapılar, açık alan ve peyzaj düzenlemeleri arasında) toplayıcı, dağıtıcı ve aynı zamanda simgesel bir ana aks olarak işlev görecektir.)

Yaklaşık 10.000 m²’lik bir kullanım alanına sahip olan Fakülte binasında; 1.Resim bölümü, 2.Görsel iletişim tasarım (sinema-tv ve fotoğraf), 3.Endüstriyel tasarım bölümü, 4.Grafik bölümü, 5.Müzik - müzik teknolojileri ve sahne sanatları bölümü yer almaktadır.

Proje Adı: Güzel Sanatlar Fakültesi
Proje Yeri: Bolu / Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Tasarım: Erdal Sorgucu
Yardımcı Mimar: Seçkin Akşit
Mimarlık Ofisi: Atölye E Mimarlık Hizmetleri Ltd. Şti.
İşveren: A.İ.B.Ü. Rektörlüğü
Proje Tarihi: 2008
Arsa Alanı: 4.000 m²
Toplam İnşaat Alanı: 10.704 m²
Statik Projesi: Yüksel Konkan
Ana Yüklenici: Eser İnşaat Ltd.Şti.
Yapım Türü: Betonarme Karkas + Çelik Konstrüksiyon
Fotoğraf: Erdal Sorgucu/2011, Orhan Özgülbaş/2012 (Hava Foto'ları)

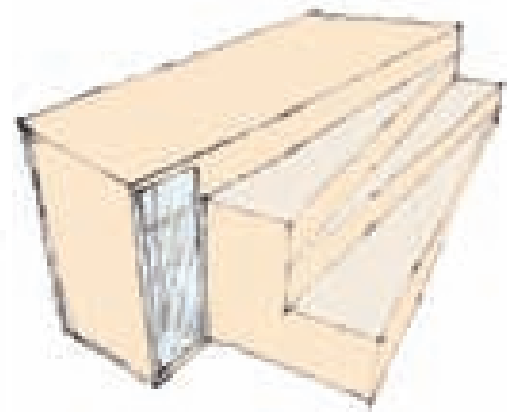

Güzel Sanatlar Fakültesi, çevre yapı gabarileri ile kampüs alanının merkezinde bulunan yeşil alan arasında, yeşil alandan geriye çekilip, kademelenerek yükselen bir kütle olarak yorumlanmıştır.

Böylelikle, tüm derslik ve atölyeler kuzey yönüne yönelerek (Toplam 5 katta bulunan Atölye, Stüdyo ve Dersliklerin, çalışma konforu açısından çok uygun olan kuzey ışığından yararlanacak şekilde) yerleştirilmiştir. Güney yönünde ise kademelenerek geriye çekilen teraslar aracılığıyla holler (fuaye / tenef üs holleri) yeşil alanla bütünleşmektedirler. Kampüs alanının merkezindeki Yeşil doku, böylelikle teraslar aracılığıyla tüm katlarda yapı içlerine kadar girmektedir.

Öğretim üyeleri odaları ise Kuzey-Doğu yönünde Bodrum kattaki derslik katı üzerinde olacak şekilde, yedi katta yerleştirilmiştir. Atölyeler ile Öğretim Üye Odaları mekansal büyüklükleriyle orantılı

“Kat yükseklikleri” ne sahip olacak şekilde tasarlanmıştır. (Atölyeler 4.5 m kat yüksekliğine sahipken, Öğretim Üye Odaları 3 m. kat yüksekliğinde tasarlanmıştır.) Bu durumun yapı maliyetleri açısından da önemli bir ekonomi sağlayacağı çok açıktır. Farklı kat yükseklikleri ile farklı yönleri bakan bu iki bölüm galeri boşlukları, köprü, merdivenler aracılığıyla ilişkilendirilirken, atölyeler de katlar arasında birbirleriyle merdiven ve galeri boşlukları aracılığıyla güçlü bir şekilde bağlanmaktadır.

TED ÜNİVERSİTESİ KOLEJ YERLEŞKESİ

II. KISIM

Eski ve yeninin özgün birlikteliği...

TED Üniversitesi Yerleşkesi II. Kısım projesi, 2012 yılında tamamlanarak kullanıma açılan ilk kısmın devamı olacak şekilde gerçekleştirildi. Proje alanı, yine TED Koleji'nin ismini verdiği Kolej bölgesinde, bu kez bulvarın diğer yakasındaki eski ilkokul binalarını barındıran parseldi.

İlk kısımda, günümüze çok daha yakın bir dönemde (1957) tamamlanan lise binaları, mimari niteliklerinden ziyade "kent belleğinde" bıraktıkları iz sebebiyle Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından tescillenmişti. Ayrıca parselin imar durumu sebebiyle proje kapsamında yeni bir yapı eklenmesine müsaade edilmemişti. II. kısmın projelendirileceği yeni parselde ise, 1936 yılında yapımına başlanan binalardan ikisi, bu kez mimari niteliklerinden ötürü tescillenirken, diğer yapıların yıkılmasına izin verilmişti. Dolayısıyla, mevcut yapıları dönüştürmenin yanı sıra, ihtiyaca yönelik yeni yapılar tasarlayarak eski ve yeninin birlikteliği ile özgün bir yerleşke oluşturmak mümkün olacaktı.

İkinci kısımda tescillenen bloklar, bulvara –ve dolayısıyla I. Kısım- cephe veren G Blok ile parselin arkasında G bloğa paralel yerleşerek avluyu tanımlayan F Blok idi. Ancak, hem mimari anlamda G bloğa oldukça benzer nitelikler gösteren; hem de ilk etapta Z Blok ve Vakıf Bloğu'nun birbirleriyle ve bulvarla kurduğu ilişkiyi tam olarak aynalar şekilde konumlanan H Bloğun da korunması, proje sürecinin önemli kararlarından biri oldu.

F, G ve H bloklar; yer yer yığma ve genelinde karma inşa sistemlerinden ötürü müdahaleye çok da açık olmadıklarından, program el-verdiğince seminer tipi derslikleri, küçük laboratuvarları ve bazı ofis alanlarını barındıracak şekilde planlandılar. Üniversitenin ilk kısmında da yalnızca spor salonu yapısının geniş açıklığından faydalanılarak birkaç adet amfi oluşturulabildiğinden; tescilsiz yapıların yıkılması ile elde edilecek alana yapılacak yeni blokların geniş derslikleri, amfileri, çağdaş bir yerleşkenin olmazsa olmazı spor salonunu ve çok amaçlı toplanma alanlarını barındırması gerekiyordu. Ancak bütün bu fonksiyonlar yerine getirilirken, yıkılan yapı izlerinin ve gabarilerinin korunması, yeni yapıların tescilli yapıların önüne geçmemesi ve mezunların hatıralarındaki mekansal kurgunun bozulmaması başlıca kriterdi.

Bu bağlamda G ve F bloklar arasında kalan ve yıkılan derslik bloğu yerine yine Kurtuluş Parkı'na cephe veren derslik ve amfiler bloğu (D Blok) yerleştirildi. Bu bloğun kuzey ucunda, akademik personelin bir arada yer bulabileceği özelleşmiş bir ofis kolu oluşturuldu. Eski spor salonu ve yemekhane kitlesinin yerine yine –üniversite yerleşkesine hizmet edeceğinden biraz daha irileşen- spor salonu kitlesi (E Blok) konumlandırıldı.

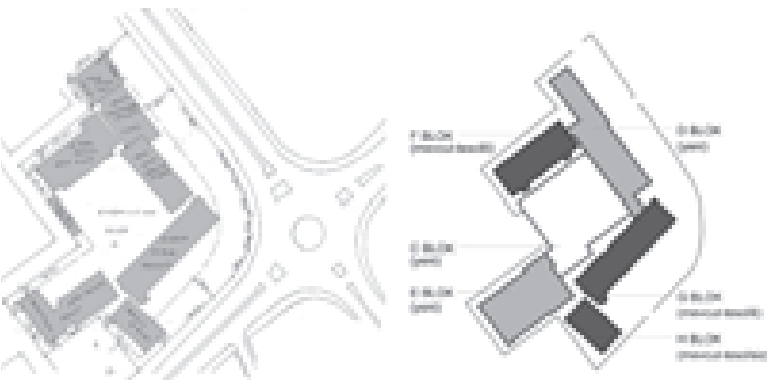
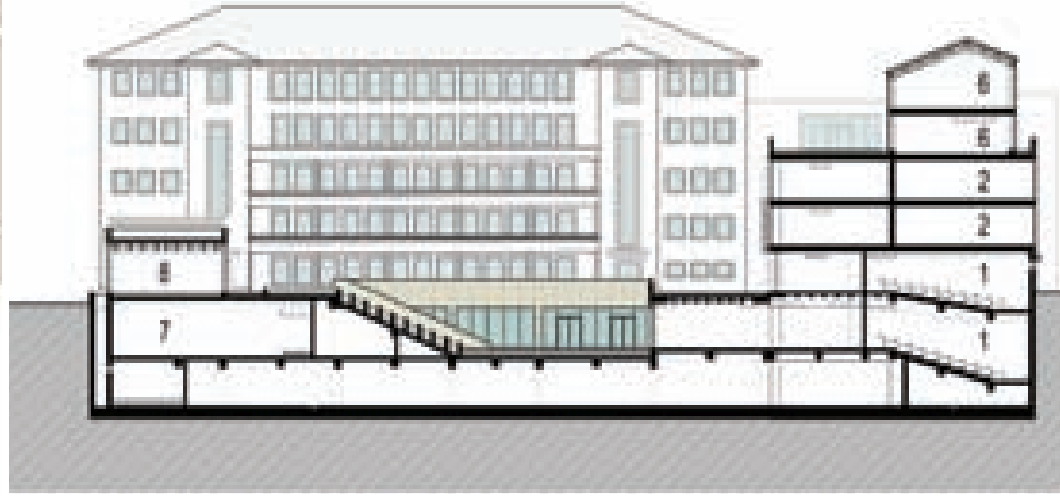
Eski yapı grubundaki kitleler ile tanımlanan/sınırlanan avlunun birleştirici özelliğini koruması ve aktivite merkezi haline gelmesi için; avlunun altında tamamen gömüde kalan ve yeni blokları yer altından birbirine bağlayan C blok oluşturuldu.¹ Bu blok, gömük avlusunda çeşitli aktivitelere ev sahipliği yapacak “forum” alanını ve çevresine avludan ışık alacak şekilde yerleştirilen çok amaçlı salonu, fuayeyi ve öğrencilerin kullanacağı çok amaçlı alanları barındıracak şekilde planlandı. Bu sayede, kendini avluda yalnızca –eski kantin izini koruyan- küçük bir kafe yapısıyla gösteren ve döneminde ilköğren-cilerinin gözünde devasa boyutlara ulaşan avlunun ölçeğini kırarak farklı seviyelerde kullanım alanları yaratan bir yerleşke sosyal merkezi hayat buldu.

Tasarım, projelendirme ve uygulama aşamalarında zorlu bir süreç yaşanmasına rağmen; eski ve yeni yapılardan oluşan yerleşkenin bütününün gerek ölçeğinin, gerekse mimari kimliğinin korumacı yaklaşım açısından en doğru şekilde ele alınmasına büyük özen gösterildi.² Böylece, yerleşkenin her iki kısmı da irdelendiğinde, geçmişine saygısını muhafaza ederek çağdaş bir dili benimseyebilmiş bir yapılar grubu ortaya çıktı.³

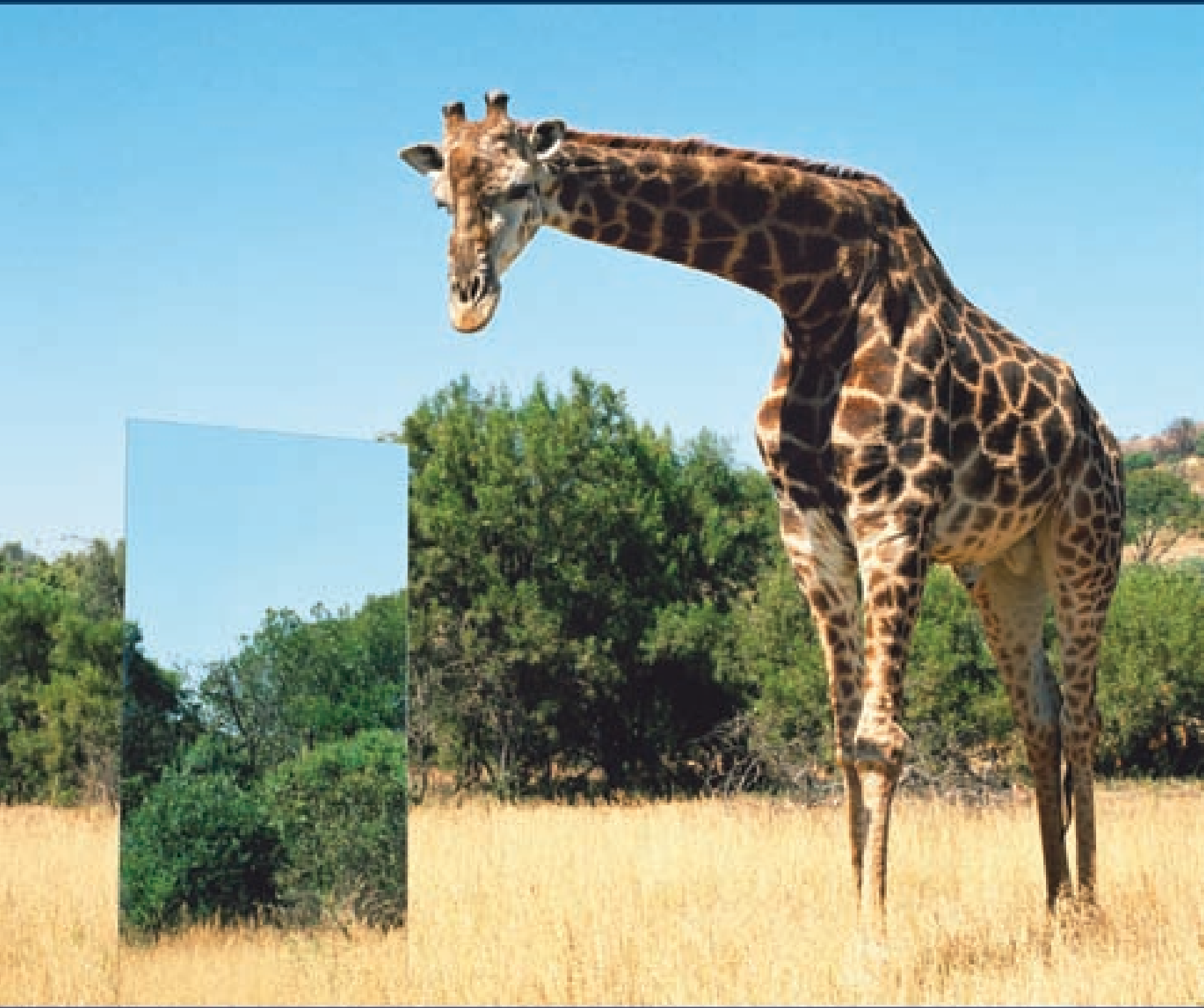
1- İlk eskizlerde, avlunun aktivite merkezi haline gelmesi için sunduğumuz ve bir kat yükselerek tüm yapılarla yarı açık bir sokak oluşturacak olan “avlu yapı” önerisi ne yazık ki Anıtlar Kurulu'nun görüşü doğrultusunda iptal edildi.

2- İdare ilk kısımda yalnızca iç mekan düzenlemelerini, ikinci kısımda ise hem iç mekan hem de peyzaj düzenlemelerini başka bir ekip ile çalışmayı tercih etti. Ancak özellikle tescilli yapıların mekansal düzenlemelerinde korumacı yaklaşımla bağdaşmayan bazı unsurlar göze çarpmakta.

3- Yakın dönemde D blok üzerinde, projesinde yer almayan bir eklenti yapılmakta.

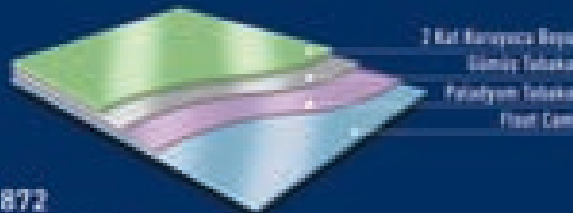

Projenin adı ve yeri: TED Üniversitesi Kolej Yerleşkesi II. Kısım-Ankara
Proje Müellifi: Hüseyin Bütüner, Celal Abdi Güzer, Lale Özgenel
Tasarım Ekibi: Işıl Sencar Ertosun, Cem Korkmaz,
 Burcu Bilgenoğlu Umur, Deniz Özçelik
Statik: Hakan Güvengiz, Zafer Kınacı
Mekanik: Orhan Gürson
Elektrik: Kemal Aykaç
İşveren: TED Üniversitesi
Projenin Alınış Yöntemi (İhale, Yarışma, teklif vb.): Teklif
Proje Yılı: 2014
İnşaat Alanı: 31.000 m²

DOĞA DOSTU YANSIMALAR

Flotal E ekolojik ayna kurşunsuz yapısıyla zehirli bir madde içermiyor ve üretim aşamasında doğaya çok daha az atık bırakarak çevreyi de koruyor. Kusursuz görüntüsü ve doğa dostu yapısıyla Flotal E, sağlığı ve güzelliği yansıtıyor.

SIĞIRCI
DUZCAM

444 9 872 - 0 850 222 9 872
flotal.com - sisecamduzcam.com

FLOTAL® | E
kusursuzluğun aynası

TEMSİL, AİDİYET, KİMLİK VE ÖZGÜNLÜK MESELESİ OLARAK YURTDIŞI TEMSİLCİLİK YAPILARI:

TÜRKİYE'DEN GÜNCEL UYGULAMALAR

Dışişleri Bakanlığı tarafından geçtiğimiz dönemlerde yaptırılmaya başlanan yurtdışı temsilcilik yapılarının temsiliyet, aidiyet, kimlik ve özgünlük açısından değerlendirmesini Doç. Dr. Lale Özgenel güncel uygulamalarla aktardı

Lale Özgenel,
Doç. Dr.

Orta Doğu Teknik Üniv.
Mimarlık Fakültesi

SUNUŞI

Türk Dış İşleri Bakanlığı tarafından “Türkiye’nin mevcudiyetinin” artırılmasını amaçlayan ve özellikle son on yıl içinde ivme kazanan yeni yurtdışı temsilciliklerin açılmasında mimarlık etkin bir rol oynadı. Süreç içinde pek çok yeni Büyükelçilik, Kançılara, ikametgah, lojman binası ve yerleşke projelendirildi ve uygulandı:²

“Bizim Büyükelçilik ve Başkonsolosluk sayımız bundan 2 sene önce 170-175 civarındaydı; şu anda 203. Latin Amerika’da, Uzakdoğu’da ve en önemlisi de Afrika’da yeni Büyükelçilikler açtık. Afrika’da 2 sene öncesine kadar 12 Büyükelçiliğimiz vardı, bu yıl sonu itibarıyla 32 Büyükelçiliğimiz olacaktır. Bunu yaparken merkezde ve yurtdışında kadronuzu ve fiziksel imkânlarınızı geliştirmeniz lazım. Örneğin, merkez binamız hizmetin layıkıyla sunulabilmesine yönelik çalışma şartlarının oluşturulması açısından yetersiz kalmaya başladı. Yurtdışında yeni temsilcilikler açıldığı için o temsilciliklere yeni binalar alınması veya arsalar üzerine yeni binalar inşa edilmesi gerekti. Dolayısıyla, bir yandan dış politikada etkin bir rol oynuyorsunuz, bir yandan da bu etkinliğinizi arttırabilmek veya sürdürebilmek için altyapınızı genişletiyorsunuz. Bu çerçevede, söz konusu coğrafyalarda açılan yeni temsilciliklerin, süratle dış politika hedeflerimize hizmet edebilmek üzere gerekli fiziki koşul ve imkânlarla kavuşturulması çabalarına ağırlık verdik. Bizim yapmaya çalıştığımız bu.”

Yurtdışındaki Türk Temsilciliklerinin Bölgelere Göre Sayısal Dağılımı		
	2002	2015
Avrupa	36 Büyükelçilik, 36 Başkonsolosluk, 9 Daimi Temsilcilik	40 Büyükelçilik, 42 Başkonsolosluk, 10 Daimi Temsilcilik
Amerika	8 Büyükelçilik, 4 Başkonsolosluk, 2 Daimi Temsilcilik	14 Büyükelçilik, 8 Başkonsolosluk, 2 Daimi Temsilcilik, 1 New York Türkevi
Afrika	12 Büyükelçilik, 2 Başkonsolosluk	39 Büyükelçilik, 4 Başkonsolosluk
Asya	35 Büyükelçilik, 14 Başkonsolosluk, 1 Ticaret Ofisi	39 Büyükelçilik, 25 Başkonsolosluk, 1 Ticaret Ofisi
Okyanusya	2 Büyükelçilik, 2 Başkonsolosluk	2 Büyükelçilik, 2 Başkonsolosluk

Projelendirilen ve/veya yapımı gerçekleştirilen yeni temsilcilik yapıları mimarlık ortamında ve gündeminde sınırlı şekilde yer aldı. Bu yapılar işleyişlerini uluslararası bir bağlamda sürdürmekle birlikte bu varlığı salt işlev üzerinden değil, “temsiliyet”, “aidiyet”, “kimlik”, “özgünlük” ve “tek’lik” gibi kavramlar üzerinden anlamlandıran yapılar. Temsilcilik yapıları bu anlamda,

eğitim, iş, sağlık, barınma, turizm vb., bilindik ve yaygın olarak uygulanan, işlev ve tipoloji açısından tekrarlanmaya müsait yapı gruplarından farklılaşıyor. Ortaya çıkan bu yeni ve özelleşmiş yapı ihtiyacının işte tam da bu nedenlerle mimarlık ortamı için önemli bir fırsat oluşturduğu söylenebilir.

Güncel mimarlık ortamında ve pratiğinde, hem yapılı çevrenin tasarlanması ve hem de kentsel ölçekli projelerin geliştirilmesi ve uygulanması bağlamında pek çok problem ve tartışma konusu uzun yıllardır süregidiyor: aralarında mekânsal ve sosyal bağlama ait değerlerin göz ardı edilmesi; ihtiyaçların ve önceliklerin doğru tanımlanamaması; çevre ve bağlam verilerinin özgün bir tasarım için yeterli ve doğru değerlendirilememesi; yoğunluk, trafik ve silüet gibi kentsel yaşamı olumsuz etkileyebilecek kriterlerin nerdeyse yok sayılması; ilgili tüm aktörlerin katılımcı olduğu bir süreç içinde geliştirilecek bütüncül ve kapsayıcı planlama anlayışının yerleşmemesi; yeşil ve tarihi alanların kontrolsüzce ve çoğu zaman yersizce yapılaşmaya açılması; bütçe ve kontrolörlük sorunlarının projelendirme ve uygulama süreçlerini standartlar ve kalite açısından aşağı çekmesi gibi onlarca konuya henüz kalıcı ve uzun vadede geçerli çözümler üretilmedi. Bu tartışmalar göz önüne alındığında temsilcilik yapıları gibi özel ve nadir yapılar üretme olanağı ve ortamı şüphesiz ki çok cazip. Bu yapıların elde edilmesine yönelik çalışmaların, 'temsil', 'kimlik', 'özgünlük', 'aidiyet' gibi her biri kendi başına özel ve derin açılımlara sahip kavramları mimarlık eksenine ile buluşturması adına heyecan verici olduğunu söylemek yanlış olmaz. Dahası pek çok aktör ve paydaşın katılımıyla gelişen ve yürütülen böyle bir süreç içinde tasarım araştırmalarını, aynı zamanda, bir tartışma ortamı olarak değerlendirmek de olası. Öte yandan, bu süreçlerin geniş katılımlı ve kolektif bir ortam olarak tasarlanması, paylaşılması ve uygulanması mimarlık kültürü adına olduğu kadar kamusal paydaşlar ve mimarlık ortamı arasındaki diyalog ve iş birliğinin etkinleştirilmesi adına da önemli bir kazanım.

Dış İşleri Bakanlığı ve Bayındırlık Bakanlığı gibi ilgili Devlet Kurumları böyle bir ortama zemin hazırlayan ve ilgili aktörleri bir araya getiren bir yaklaşım olarak mimari proje yarışması yolu ile yapı elde yöntemini daha önce birkaç kez uygulamış ve sonuç almış bir kurum. Örneğin, Bayındırlık Bakanlığı 1960'lı yıllarda Yeni Delhi (Hindistan) Büyükelçilik Kompleksi için yarışma açmış, birinciliği Tekeli-Sisa ortaklığı tarafından sunulan öneri kazanmıştı. Binanın proje çalışmaları 1963 yılında, inşaatı ise 1983 yılında tamamlanmıştı. Pakistan'daki İslamabad Büyükelçiliği kompleksi için Dış İşleri Bakanlığı'nın 1984 yılında açtığı yarışmayı ise TH-İdil Mimarlık ofisi kazanmış, proje, 2000 yılında uygulanmış ve yerleşke 2000 yılında hizmete açılmıştı. Berlin Büyükelçiliği Kançılarya binası projesi de Dış İşleri Bakanlığı tarafından 2007 yılında açılan iki aşamalı bir uluslararası yarışma ile elde edilmişti. Ankara'da bulunan ve yetersiz kalan binalarını taşımak için yeni bir yerleşke planlayan Bakanlık bu amaçla 2010 yılında da ulusal bir yarışma açmıştı. Balgat, Karakusunlar'da Bakanlığa ait büyük bir arazi içinde (arazinin y. 110.000 m²'lik bölümü yarışma alanı olarak belirlenmişti) yapılması planlanan kampusun proje çalışmaları yarışmayı kazanan ekiple (Ahmet Yertutan, Süleyman Bayrak) yürütülmüştü.³

"...yeni yerleşkemize ilişkin konsept projenin, katılımın yüksek olduğu bir yarışmayla elde edilmesi amacıyla 2010 yılında ulusal mimari proje yarışması açıldı. Esasen bu yarışmayı genç mimarlar için de bir fırsat olarak gördük; ancak katılımın 45 projeye sınırlı kalması bizi şaşırttı."

Dış İşleri Bakanlığı son yıllarda açılan temsilcilik yapılarının mimari projelerinin elde edilmesi için yarışma yöntemini tercih etmedi. Süreci 'idarece davet edilen istekliler arasında yapılan proje ihalesi' yöntemi ile yürüttü, ve Ankara ve İstanbul merkezli bir grup mimarlık ofisi ile çalıştı.⁴

"...Esasen, sizin de vurguladığınız gibi, Bakanlığımızın yurtdışındaki yüzünü oluşturan temsilcilik binalarımızın, gündelik işlevleri kapsamında vatandaşlarımıza layıkıyla hizmet sunabilecek mekânlar olmalarına ve bulundukları ülkelerde kültürümüzün, tarihimizin ve mimarimizin özelliklerini yansıtmalarına önem atfediyor; temsile ve hizmete uygun binaların da ancak alanında uzman isimler tarafından hazırlanmış nitelikli projelerin hayata geçirilmesiyle elde edilebileceğine inanıyoruz. Bu gerçekten hareketle, yurtdışında ortak değerlerimizi yansıtmaları hedeflenen hizmet ve ikametgâh binalarının proje sürecinde, Türkiye'nin önde gelen ve uluslararası alanda saygın mimarlık ofisleriyle çalışmayı arzu ediyor; bu çalışmaların sonuçlarının Türk mimarlığına önemli katkılar sağlamasını umuyoruz.

...Bunlar aslında çok büyük, büyük kazanç sağlayacak projeler değil. 2.000 m²'lik, 3000 m²'lik, bazı yerlerde biraz daha büyük, bazı yerlerde daha küçük projeler. Fakat istiyoruz ki orada Türkiye'yi, kültürümüzü, tarihimizi ve mimarimizi yansıtsın. O binayı görenler Türkiye'ye geldiklerini hissetsinler. Ülkemizin önde gelen mimarları da, düzenlemiş olduğumuz ihalelere bu heyecanla katılıyor ve çalışmalarını yine aynı şevkle sürdürüyorlar. Bu mimarlar aslında burada çok büyük işler yapıyor. Onlar için belki büyük değil, fakat çok prestijli bir iş. Biz de bu şekilde bakıyoruz. Bu nedenle tanınmış mimarlarımızla çalışmaya devam etmeyi arzu ediyoruz."

Bu süreç içinde, yeni temsilcilik yapılarının inşa edileceği, mevcut yapıların büyütüleceği veya iyileştirileceği ülkeler belirlendi: Bağdat (Irak), Dakka (Bangladeş), Hartum (Sudan), Kiev (Ukrayna), Kişinev (Moldova), Madrid (İspanya), Nairobi (Kenya), Podgorica (Karadağ Cumhuriyeti), Prag (Çek Cumhuriyeti), Ulanbator (Moğolistan), Erbil (Irak), Strazburg, Sana (Yemen) ve Saraybosna (Bosna Hersek). Bulunduğu ülke ve şehir açısından ihtiyaç programı ve arazi nitelikleri birbirinden farklılaşan yeni temsilcilik yapılarının bazıları kullanıma açıldı (Abuja-Kenya, Nahçıvan-Nahçıvan Özerk Cum.), bazıları için proje çalışmaları tamamlandı. Bir grup içinse proje çalışması henüz başlamadı. Alanın büyüklüğüne ve belirlenen ihtiyaçlara göre bu kentlerin bazılarında yeni binalar alındı, bazılarında yeni araziler alındı veya tahsis edildi ve bu araziler için yeni binalar projelendirildi, bazılarında ise mevcut Büyükelçilik binaları yenilendi ve ikametgah gibi daha önce bulunmayan ilave yapılarla desteklendi (Ulan Bator-Moğolistan). Bunlar arasında sadece Büyükelçilik ve/veya Kançılarya (Madrid) veya sadece ikametgah olarak planlanan, hem Konsolosluk ve Kançılarya ve hem de ikametgah olarak öngörülen (Strazburg) veya hem Kançılarya, hem ikametgah, ve hem de lojman olarak projelendirilen (Erbil-Irak, Bağdat-Irak, Dakka-Bangladeş) örnekler de oldu.

Bu yapıların mimari projeleri, güvenlik hassasiyeti nedeniyle, detaylı olarak yayınlanmadı. Bu sebeple projeler ve yapılar hakkında dijital veya basılı ortamda kapsamlı bir bilgi ve paylaşım henüz yer almıyor. Bazı projelerin üç boyutlu görsellerinden örnekler, künye bilgileri ve kısa açıklamalar proje ofislerinin kurumsal internet sayfalarından derlenebiliyor. Bu yazı, internet ortamından derlenen bilgiler, proje müellifleri ile yapılan sözlü görüşmeler veya yazılı iletişimlerden elde edilen bilgiler üzerinden bir grup projeyi tanıtmayı, bu örnekler üzerinden genel bir mimari okuma ve değerlendirme çerçevesi sunmayı amaçlıyor. Müelliflerin, tasarım sürecini yönlendiren konular, tartışmalar ve kavramsal çıkış noktaları hakkında verdiği bilgiler bu yapıları birlikte değerlendirebilmek adına bir altlık sunuyor. Bir ön araştırma-yı temsil eden bu yazı ilerde yapılacak yeni ve detaylı araştırmalar ve çalışmalara bir giriş metni olarak görülmeli. Yazıda, yapıların teknik çizimlerine özellikle yer verilmedi, mimari tasarımı ifade eden üç boyutlu görseller ve kavramsal çalışmaları anlatan eskizlerin paylaşılması tercih edildi.

UYGULAMALAR

Berlin (Almanya) Büyükelçiliği Binası⁵

NSH Arkitekten

“...kültürel değerler, gurur ve misafirperverliği temsil ediyor.”

Berlin Büyükelçiliği uluslararası yarışma ile elde edilmiş bir yapı. 2007 yılında yapılan yarışmanın ilk aşamasına 143 proje gönderilmiş, ikinci etaba 15 proje kalmıştı. İkinci aşama sonunda birinci seçilen projenin müellifleri ile anlaşma sağlanamamış ve üçüncülük derecesini alan ekiple çalışılmıştı. Yarışma, ve yarışma sonrası işin verilmesi ve uygulama projelerinin hazırlanması uzun bir sürece yayılmıştı. Tartışmalı bir sürece sahne olan yarışmada ilk üç dereceyi Alman mimarların almış olması da ilginç bir tesadüf olarak dile getirilmişti.

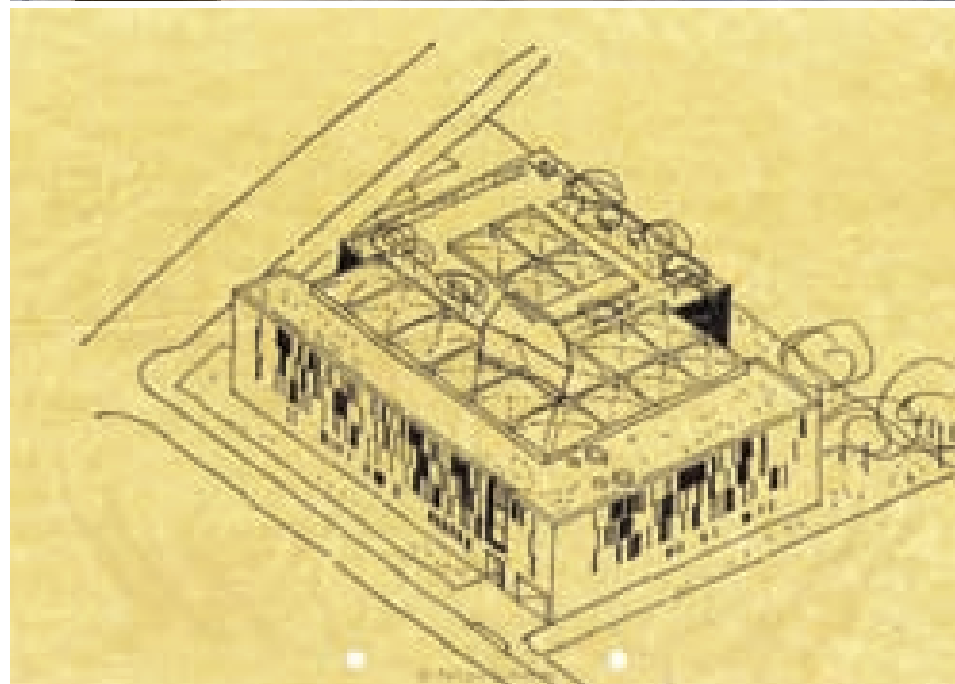
Proje müelliflerinden Felipe Schmidt ilk aşama için teslim ettikleri projeyi Volkmar Nickol'un oturma odasında çalışarak ve yaklaşık iki ay içinde hazırladıklarını belirtiyor.⁶ Her iki mimarın da o dönemde ofisinin olmaması, Şili'den Berlin'e yarışmadan birkaç yıl önce taşınmış olan Schmidt'in Almanya'daki ilk yarışma deneyimi olması ve ikinci etap proje çalışmaları süresince ihtiyaç duyacakları ofis ortamı için kendi bürosu olan Tomas Hillig'le ortaklık kurmaları da yarışma sürecinin diğer ilginç arka plan detayları. Ekip NHS adını da 2008 yılında, yarışmanın ikinci etabı için üçlü bir ortaklık kurdukları dönemde almış. Proje çalışmalarına 2009 yılında başlayan mimarlar, yetkililere otuzun üzerinde sunum yapmış ve 2011 yılında, yaklaşık bir buçuk yıllık bir süre sonunda çalışmaları tamamlamış. 2010 yılında başlayan yapım süreci, 2012 yılında sonlanmış ve yapı aynı yıl kullanıma açılmış.

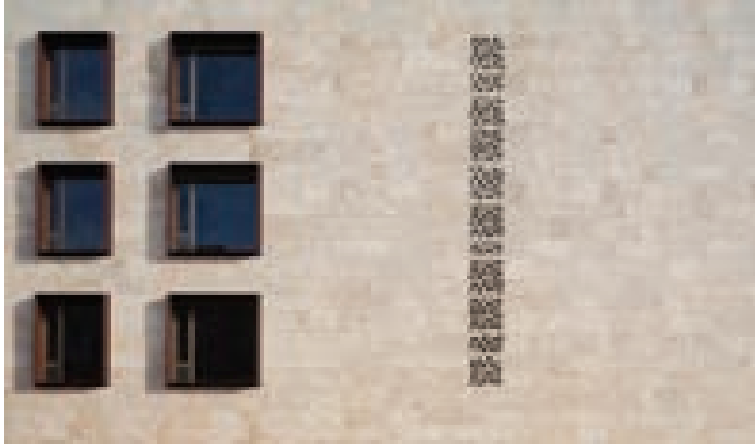
Berlin'deki diplomatik bölgede, içinde Osmanlı döneminde kullanılmış Büyükelçilik binasının da bulunmuş olduğu, yaklaşık 16.000 m² büyüklüğe sahip bir alanda yapılan yeni Büyükelçilik binası yaklaşık 9.000 m² büyüklüğünde. Yapı, cam örtülü bir atrium/fuayenin birleştirdiği, biri L şeklinde diğeri küp prizma formulu iki bloktan oluşuyor. Tomas Hillig, yapının konseptini açıklarken bu iki kitleyi “Saray” (Palace) ve “Kent” (City) olarak adlandırdıklarını, bunların aynı zamanda Anadolu ve Avrupa kıtalarını temsil ettiklerini, aradaki Atrium'un ise “Boğaz”ı sembolize ettiğini söylüyor:⁷

“Saray kısmı sol tarafta, bakır geçit kapısının yanında yer alan bağımsız bir yapı olup devasa bir balo salonu içeren, göreceli olarak kübik bir bina parçası. Binanın bu kısmı “kültürel değerler, gurur ve misafirperverliği temsil ediyor.” Kent olarak isimlendirilmiş olan kısımda ise ofisler yer almakta, bu kısım “batı kültürüne açılma ve modern Türkiye'nin temel taşı olan Kemalizmi sembolize etmekte.” Atrium bölümü binanın iki yakası arasında bağlantı görevi görmektedir ve Boğaz'ı temsil eden bir semboldür.” İki yakayı birleştiren bağımsız köprüler de bulunmaktadır: Boğaz üzerindeki köprüler. Biz böylece Türkiye'nin sadece coğrafi konumuna dikkat çekmek yerine Doğu ve Batı arasında Türkiye'nin politik yerine de dikkat çekmek istiyoruz.”

Saray olarak adlandırılan ve Anadolu kıtasına bir atıf olarak yorumlanan büyük blok Büyükelçilik makamı, kabul odaları, ilgili ofisler ve balo salonunu (1400 kişilik), Avrupa kıtasına atıf olarak yorumlanan diğer blok ise 100 kişilik bir personel için ofis alanı içeriyor. Cam cep-heli ve tavanlı atrium/fuaye ıdıkl ve aydınlık bir mekan olarak, hem ayırıcı hem de birleştirici bir işleve sahip. Fuayede konumlanan heykelsi merdivenle Berlin manzarasına hakim bir teras ulaşım sağlanıyor.

Temsil meselesi mimari tasarımda ‘kurgu’ ve ‘bezeme’ olarak iki boyutta ele alınmış. Parçalanmış küp Türkiye'nin coğrafi konumuna gönderme yapan bir kitlesel kurgu soyutlaması olarak kullanılmış. İç mekanlarda, cam örtü, şef af ofis mekanları, cam köprüler, açıkta bırakılmış çelik kirişler, brüt beton kolonlar, modern mobilyalar gibi oldukça çağdaş tasarım tercihlerinin üzerine bir ikinci katman olarak eklenen bezeme ise Osmanlı dönemi sanatına bir referans olarak su-

nulan 'giriş' desenli soyutlamalarla yapılmış. Avluya bakan mekanların cam duvarları üzerindeki baskılarda, balo salonunun duvar kağıtlarında ve halı kaplamasında, ve dış cephedeki taş kaplamada kullanılan giriş desen çeşitlemelerinin, Osmanlı kültüründen daha ziyade oryantal bir etki bıraktığını söylemek mümkün.

Köşeleri masif bırakılarak prizmik etkisi vurgulanan kumtaşı kaplı binanın cephelerinde, çerçeveleri dışa taşan kare ve dörtgen formlu pencere gözlerinin oluşturduğu hareket ve ritim ile çağdaş bir mimari etki aranmış. Yol cephesinde, binayı adeta dikine yaran, içi bakır kaplamalı, 16 m yüksekliğindeki anıtsal giriş ise kendini bir taş kapı yorumu olarak algılatıyor. Yapının içine adeta yuvalanan bu bakır geçit hem form ve büyüklük ve hem de malzeme ve desen olarak yapının en ayırt edici unsuru. Bakır geçit-kapı, sunduğu kesintisiz vista ile de blokların iç kısmında yer alan bahçe manzarasını sokaktan görünür kılıyor. Berlin Büyükelçiliği yapısı atfedilen temsil görevini, prizmik bir kitle kurgusu içinde yalın ve modern bir cephe anlayışı ile oluşturması, bu prizma içinde Osmanlı bezeme sanatına referans veren unsurları yoğunlukla iç mekandaki bazı dekoratif elemanlarla sınırlı tutması ve aynı bezeme unsurlarını daha kısıtlı bir oranda dış cephede kullanması açısından dikkate değer bir çağdaş tasarım alternatifi sergiliyor.

Mimari Tasarım: NSH Architekten

Proje Ekibi: Volkmar Nickol, Felipe Schmidt, Thomas Hillig

Proje Tarihi: 2009-2011

Proje Alanı: 15.600 m²

Toplam İnşaat Alanı: 9.150 m²

Yapım Tarihi: 2010-2012 (kullanıma açıldı)

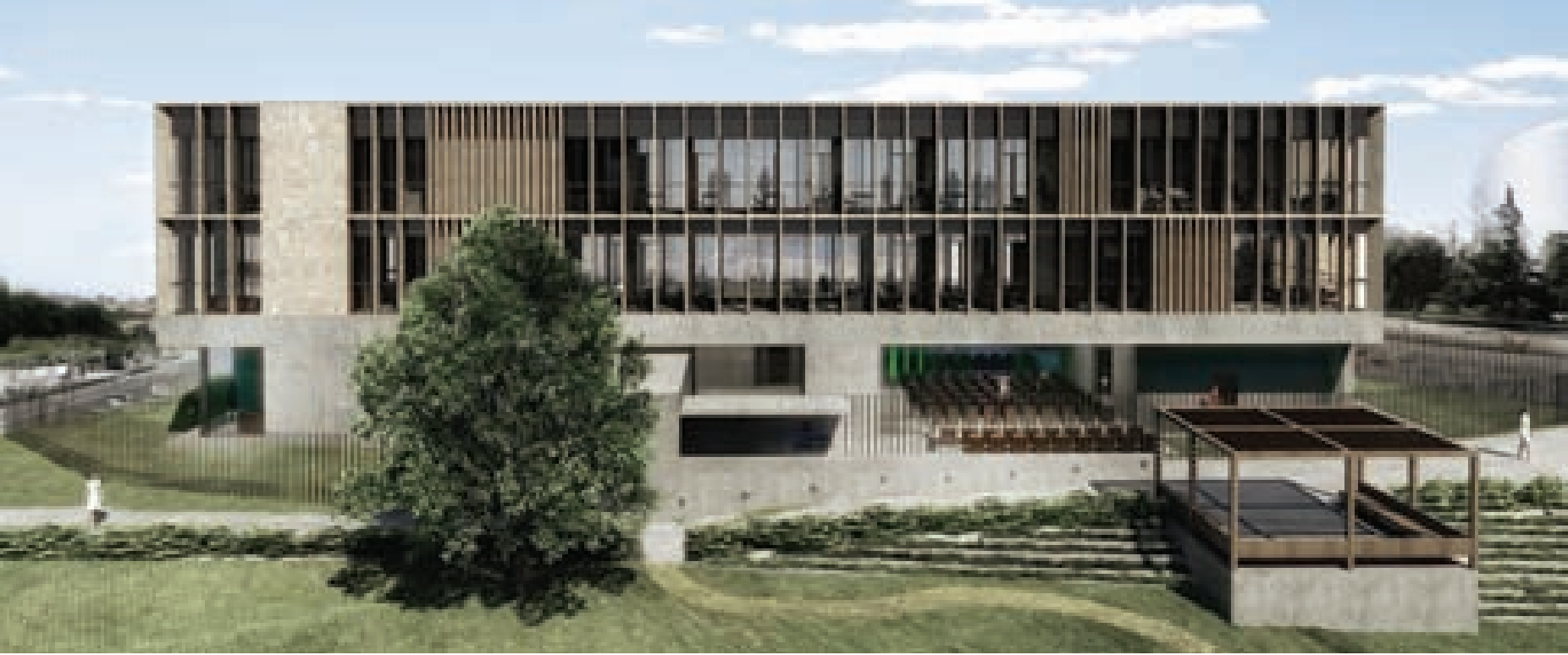
Madrid (İspanya) Büyükelçilik ve Kançılarya Binası⁸

Teğet Mimarlık

"Neresi Türk? diye soruldu..."

Madrid Büyükelçiliği için, eskiden banliyö niteliğinde olan, günümüzde Madrid'in merkezi bir konumunda kalan, yoğunlukla müstakil ve bahçeli villa tipi yapılar ile sonradan buraya taşınan büyükelçiliklerden oluşan bir bölge tercih edilmiş. Yapının tasarımı arazinin konumu, formu, içinde yer aldığı yapı dokusu ve imar durumu önemli rol oynamış, etkin ve yönlendirici olmuş. Oldukça küçük ve form açısından düzgün olmayan Büyükelçilik arazisi zemin üstünde maksimum üç kat ve bir bodrum kat iznine sahip ve aynı zamanda otoyola da komşu. Mevcut yapısal doku ise sıralı bir düzen içinde yola bitişik gelişmiş. Bu bağlama büyükelçilik işlevli yeni bir binanın nasıl eklenmesi gerektiği önemli bir başlangıç sorusu olmuş. Müellifler bu anlamda aynı düzeni tekrar eden bir mimariden kaçınmayı ve kitlesel duruşuyla bağlam içinde ayrılan bir yapıya doğru yönelmeyi tercih etmişler. Bu amaçla yapıyı arazi içinde açılı bir konumda yerleştirerek, varlığını karşıdan ve tekil bir cephe algısı üzerinden değil, üç cephe üzerinden okutmayı amaçlamışlar. Sade ve prizmik form, tektonik etkiyi güçlü kılarken, yapının bütününe hakim olunabilecek bir algiya da imkan vermiş. Böylece yapı devamı olduğu villaların sonuncusu olarak değil kendi otonomisi ile varlık kazanmış. Tasarım ekibi vaziyet planı kararlarında ve kitlenin yerleşiminde, Constantinos A. Doxiadis'in *Architectural Space in Ancient Greece* (Antik Yunan'da Mimari Mekan) kitabı içinde tartıştığı Antik Yunan akropollerindeki tapınakların bağlam içinde konumlanış prensiplerine referans verdiklerini ifade ediyor. Buna göre antik Yunan'da mimari mekanın algılanmasında topografyanın önemli bir ölçüt olması, basit ve güçlü form etkisi olan prizmik yapıların bu topoğrafya içine açılı yerleştirilmesi, ve antik Yunan tapınağının da, üç köşesinin algılanabileceği bir açıyla konumlandırılmış üç boyutlu bir obje olarak tasarlanması, Büyükelçilik yapısının bağlamı içindeki kitlesel duruşuna ilham vermiş.

İhtiyaç programı kapsamında Kançılarya ve Büyükelçilik istenmiş; iki katlı olarak planlanan yapı da bu iki birimin işlevsel ikilemi ve farklılığı üzerinden kurgulanmış. Konsolosluk ile vize ve gündelik işlerin yürütüldüğü Kançılarya kısmı çok işlevli, dışa açık ve daha yoğun kullanıma sahip bir birim olarak zemin katta konumlandırılmış. Açık bir planlama anlayışı içinde dönüşebilir mekanların oluşması hedeflenmiş. Büyükelçilik ve Ataşelik ise daha bürokratik, mahrem ve dışa kapalı birimler olarak birinci ve ikinci katta yer almış. Bu birimlerin mekânsal düzeni açık planlama yerine 'oda' mantığı üzerinden kurgulanmış. Küçük bir arsa üzerinde, birbirinden fiziksel olarak ayrışması gereken iki işlevin mimari karşılığını tasarım ekibi dikey bir yerleşim mantığı içinde aramış. Her iki işlevin de kendilerine ait ayrı bir zeminde yer alması fikrini geliştirmiş. Buna göre tasarım, havada asılı bir ikinci temel yapmak ve bu temel üzerinde de bir ikinci zemin kurulamak üzerinden gelişmiş. Yapının bu fikirden yola çıkan tektonik tasarımı taşıyıcı sistem de belirleyici rol üstlenmiş. Zemin katta kullanılan, değişken büyüklüklere sahip büyük betonarme kutu elemanlar, içinde iki kat barındıran üstteki prizmik kitle için taşıyıcı görev üstlenmiş. Prizmik kitlenin zemin döşemesi ardgerme, taşıyıcıları çelik olarak planlanmış. Ortaya, zemin kattaki beton kutu ayakların havada duran ardgerme bir tabliye taşıdığı strüktürel sistem çıkmış. Böylece prizmik kitlenin doğrudan yere basmayan asılı bir hacim olarak algılanabilmesi sağlanmış. Projenin kavramsal altlığı oluşturulan, strüktür ve işlev açısından birbirinden farklı bu 'iki zemin' fikrinin çıkış noktaları olarak 'geleneksel konut mimarisi' ve 'modern mimarlık döneminin yapı bloğu' araştırılmış. İlki, müelliflerin karşılaştığı "Bu projenin neresi Türk?" sorusunun karşılığını da barındıran detaylı bir örnek ve kaynak araştırmasına konu olmuş. Tasarımın kurgusu olan iki farklı zeminde iki farklı nitelikte işlev fikri bu anlamda geleneksel

konut mimarisinde zemin kat ve birinci katın birbirinden malzeme, program ve işlev olarak ayrışmasına çağdaş bir mimarlık tavrı üzerinden gönderme yapıyor. Aynı anlayış, Le Corbusier'in Marsilya'daki Unite d'Habitation ve Paris'deki Brazil Pavillion'da olduğu gibi zemin katta geçirgen bir kamusal alan, üst katlarda ise kompakt, kutu biçimli bir yaşam alanı sunma fikriyle de kaynaştırılmış:⁹

"Geleneksel konut mimarisinde kagir olarak inşa edilen zemin kat yaşam alanı değildir. Bunun üzerine farklı bir strüktürle yaşam mekanları gelir. Yeni binanın yorumu da bu kurgudan referans ve ilham aldı. Yani geleneksel ev programından çıkan bir yorum. *Vertical schism* de aslında böyle."

Zemin katta hedeflenen geçirgenlik, bir başka deyişle, "içinden geçilebilen kamusal alan" fikrini görsel anlamda da desteklemek amacıyla yapının etrafındaki güvenlik sınırı, doğrudan yerden yükselen, dikey çubuklardan oluşan bir ızgara olarak tasarlanmıştır. Süreç içinde belediyenin ikna edilmesiyle otoyol ile yapı arasında kalacak olan tanımsız yeşil alanın tasarlanması da mümkün olmuş. Yapının ön bahçesi olarak ele alınan bu yeşil alan gelen ziyaretçilerin girebileceği ve içinden geçerek yapıya ulaştıkları bir "espas" olarak değerlendirilmiştir.

Havada asılı prizmayı çevreleyen perforate cephe cidarı yapının mimari dil ögesi olarak değerlendirilmiştir. Bu cidar ince kesitlerle çatılmış kum taşından bir filtre olarak tasarlanmıştır. Arkasında yer alan mekanların işlevine, mahremiyet gereksinimine ve güneş yönüne göre dokusunda çeşitlendirmeler yapılmıştır. Bina bu anlamda birbirinden farklı dört cepheden oluşmuyor. Filtre cidar, konumu nedeniyle birden fazla cephesi aynı anda algılanabilen yapının bütüncül kitle algısını pekiştiriyor, cephe yüzeylerini sürekli kılıyor.

Mimari Tasarım: Mehmet Kütükçüoğlu, Ertuğ Uçar
Proje Ekibi: Nazlı Balkaya, Mert Üçer, Yiğit Yalçın, Mert Velipaşaoğlu, Tuberk Altuntaş, Alev Dağlı
Proje Tarihi: 2011-2015
Proje Alanı: 1.640 m²
Toplam İnşaat Alanı: 4.130 m²
Yapım Tarihi: İhale aşamasında

Dakka (Bengladeş) Büyükelçilik, Kançılarya, İkametgah, Konukevi ve Lojman Yapısı¹⁰

Uygur Mimarlık

“İklim fark edildi... Tuğla fark edildi...ve hem oraya ait olması hem burayı ifade etmesi üzerine çok düşündük.”

Dakka Büyükelçilik kompleksi diplomatik site olarak ayrılan bölgede, ana yola komşu konumda bir araziye sahip. Arazi büyüklüğünün ve yapılaşma koşullarının ihtiyaç programı beklentilerini karşılamak açısından oldukça zorlayıcı olduğu proje için müellifler birkaç yıla yayılan, farklı öneriler ve alternatifler geliştirmişler. Arazi büyüklüğünün süreç içinde kesinleşmiş olması, toplam inşaat büyüklüğünün saçaklar dahil olmak üzere arsa büyüklüğünün %50 sini geçmemesi gibi imar koşulları, ve iklimsel veriler proje sürecini etkileyen önemli faktörler arasında olmuş. Tasarımın başlangıç aşamasında verilen ihtiyaç programında da zaman içinde bazı değişiklikler olmuş; bazı birimlerin büyüklüğü ve program içindeki yoğunluğu değişmiş. Bu kapsamda örneğin, Dakka kentindeki güvenlik koşulları, ekonomik şartlar ve nitelikli konut olanakları gibi konuların değerlendirilmesi sonucunda idari personelin barınma ihtiyacının Büyükelçilik kompleksi içinde çözülmesi tercih edilmiş ve lojmanların sayısı artırılmış. Arazi büyüklüğünün, kesinleşen programı parçalı bir şema içinde çözmeye elverişli olmaması nedeniyle de proje işlev ve kullanıcı niteliği açısından birbirinden farklı mahremiyet, güvenlik ve dolaşım ilişkilerine sahip tüm birimleri içinde barındıran tek bir odak yapı olarak tasarlanmıştır.

Tasarım ekibinin Dakka ziyareti kültürel bağlamın ve yerel verilerin yerinde izlenmesi, algılanması ve içselleştirilmesi açısından önemsenmiş ve örneğin Louis Kahn yapılarının ziyaret edilmesi, bağlam içinde neler yapılabileceği konusunda aydınlatıcı olmuş:¹¹

Önce ‘yer’ i görmek istedik... Louis Kahn binaları ziyaret edildi. Oranın koşulları içine Kahn neler yapmış? Bu sorunun cevabını yerinde görmek müthiş bir arka plan, deneyim oluşturdur.

İklim ve malzeme, tasarımın ana fikrinin yakalanmasında ve mimari dilin geliştirilmesinde yönlendirici rol oynamış. Tropik iklimin olanaklı kıldığı ‘açık hava yaşamının’ önemli bir kültürel veri olarak fark edilmesi ‘avlu’, ‘örtü’, ‘sokak’, ‘balkon’ ve ‘geçiş’ gibi dış mekan öğelerinin soyut bir mekân anlayışı içinde birlikte kullanıldığı bir tasarıma dönüşmüş. Öte yandan mevsimlik yağmurlardan korunma ihtiyacı ‘üstü örtülü dış mekan’ anlayışının geliştirilmesini sağlamış.

Tasarım, özel kullanım alanları ile dışardan kullanılan alanların bir avlu etrafında, birbirilerinden ayrı ama geçişli bir kurgu içinde yer alması üzerine kurgulanmış. Avlunun çeperlerinde ikametgah ve konukevi yerleştirilmiş. İkametgahın altında ise, bahçeye açılan kabul ve resepsiyon salonu planlanmış. Avlu, içe dönük, mahrem bir yaşamı kurmak için kullanılmış önemli bir jeneratör mekan. Farklı işlevlere sahip birimler bu avlunun etrafında yer alıyor, ama kendi kitlesel varlıklarını da algılatıyor. Her birimin hem kendi mahremiyeti, hem de diğer birimlerle olan ilişkisinden kaynaklanan mahremiyet ilişkilerinin gözetildiği bu plan çözümü sonrası yapı tek ve büyük bir hacim gibi algılansa da aslında kendilerine ait dolaşımları, terasları, saçakları olan binacıklardan oluşan kompakt bir komplekse dönüşüyor.

Öte yandan merkezdeki avlu tamamen dışarıya kapalı bir kompozisyon oluşturmuyor. Merdivenler, bulundukların çeperlerin dışına taşırılarak aslında her iki yüze tutunan elemanlar olarak değerlendiriliyor; böylece dikey hareket esnasında dış ve iç mekan arasında geçiş yapılabilmesi, bu iki bağlam arasında bir süreklilik hissedilmesi amaçlanmış. Tasarımın genelinde de merdivenler, balkonlar ve çatı pencereleri gibi yapısal öğelere, yapı tektoniğine hizmet etmenin ötesinde bu sürekliliği sağlamak üzere önemli bir rol verilmiş. Kabul salonundaki eyvan ve altındaki açık alan da örneğin, benzer bir şekilde dış mekanın, yaşam alanının bir uzantısı olarak kullanılması fikrini destekliyor.

Yapının mimari dili ve cephe tektoniği güvenlik açısından dışa açılımda kontrollü, mahremiyet ve iklimsel özellikler açısından ise işlevsel olacak şekilde ele alınmış. Doluluk-boşluk ilişkileri ve bu boşlukların oranı yol, yöneliş ve manzaraya göre düzenlenmiş. Cepheler hem yüzey dokularını oluşturan malzeme ve hem de kendi bireysel varlıklarını bu doku içinde algılatan, kapı, kemer, kafes gibi bazı yapısal elemanların birlikte yorumlanması ile inceltilmiş. Sokak cephesi yapının ana yaklaşım cephesi ve kamusal yüzü olarak bir ‘kemerli giriş/geçişle’ zenginleştirilmiş. Bu kemer bir ‘taç kapı’ yorumunu ve ana caddeden iç sokağa geçişi temsil ediyor. Müelliflerin kendi deyimleriyle bu kemerli giriş ve tuğla malzeme: “Louis Kahn’ın Bangladeş Meclis Binası’na bir saygı referansı” içeriyor. Kemerli geçişin sonunda ulaşılan avluda karşılayıcı olan su ögesi hem araç hareketini yönlendiren hem de iklimlendirme sağlayan dekoratif bir yer ögesi olarak kullanılmış.

Bu dil içinde malzemenin bir kimlik oluşturma aracı olarak önemli bir rolü var. Yapıda hem Anadolu'ya özgü beyaz mermer hem de Dakka'ya özgü yerel malzeme olan tuğla yoğunlukta. Taş malzeme cephelerde mahremiyet sağlamak ve güneş kırıcı olarak kullanılmak üzere önerilmiş kafesleri oluşturmak için kullanılırken tuğla, desen ve doku yaratabilme özelliği nedeniyle daha kapalı ve geçirimsiz yüzeyleri tektonik olarak vurgulamak üzere kullanılmış. Kompleksin sokak tarafındaki dış duvarında kullanılan tuğla kaplamanın yerel tuğla örücüler tarafından, yerel teknikler ve desenler kullanılarak inşa edilmesi düşünülmüş. Çıplak beton, beyaz mermer ve kırmızı tuğladan oluşan malzeme repertuarının yalınlığı avluyu saran kütlelerin formlarının hem içerden ve hem de dışardan vurgulanmasına da destek olmuş. Yüzeyle vuran güneş ve gölge ile oluşan kontrastlarla bu vurgunun güçlenmesi amaçlanmıştır.

Mimari Tasarım: Semra Uygur, Özcan Uygur
Proje Ekibi: Necati Seren, Güliz Erkan, Ebru Can, Seda Kaplan, İrem Erdiç
Proje Tarihi: 2011-2015
Proje Alanı: 39.423 m²
Toplam İnşaat Alanı: 61.465 m²
Yapım Tarihi: ihale aşamasında

Abuja (Nijerya) Büyükelçilik, Kançılarya ve Lojman Kompleksi ve İkametgah Binası¹³

TH-İdil Mimarlık

“Türk Mimarisi nerede?”

Abuja'daki temsilcilik yapıları, Nijerya hükümeti tarafından tahsis edilen iki ayrı alanda yer alıyor. Master planı Kenzo Tange tarafından yapılan Abuja'nın içinde, diplomatik site olarak ayrılan bölgede yer alan ve daha büyük olan arazi Kançılarya ve lojmanlar için kullanılmış. Lüks bir semt içinde bulunan ve daha küçük olan ikinci arazi ise ikametgah için değerlendirilmiş. Her iki arazinin ortak özelliği ana yol üzerinde olmaları. Yapıların vaziyet planı ve mimari tasarım kararlarında, kapsamlı ve detaylı olarak hazırlanmış belediye imar yönetmeliği esas alınmış. Proje çalışmalarına 2009 yılında başlanan yapıların inşaatı 2013 yılında tamamlanmış ve aynı yıl kullanıma açılmış.

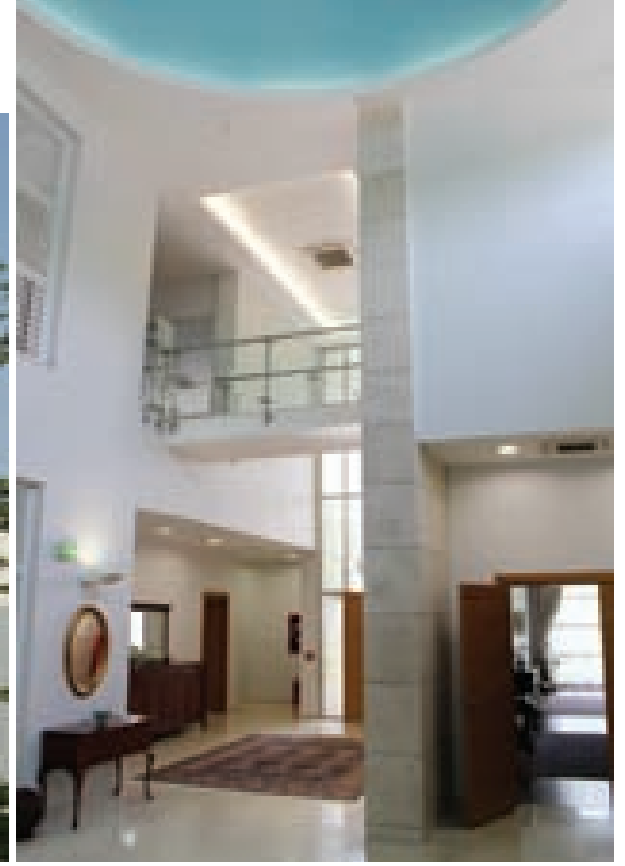
İmar yönetmeliği gereği, her iki alanda da yapılara ana yoldan doğrudan giriş verilmemiş, yapı yaklaşım aksları yan yollardan alınmış. Araç yaklaşımı ve yerleşke içi trafik, yan yoldan girilen bir iç yol ve otopark alanı ile düzenlenmiş. Yapılar, iç yolun gerisinde kalan alanda konumlandırılmış ve bir ikinci güvenlik duvarı ile trafikli alandan ayrılmış.

Kolonyal mimarinin hakim olduğu kentte özgün bir yerel mimari ya da dokunun gelişmemiş olduğunu belirten proje ekibi tasarımın çıkış noktalarını geleneksel Anadolu mimarisinde kullanılan elemanlarda ve ilişkilerde aramışlar. Bu çerçevede özellikle, 'duvara takılma/sokağa taşma', 'revaklı giriş', 'cumba' ve 'pencere oranları' tasarımında öne çıkan ve tekrarlayan tasarım temaları olarak tüm yapıların ortak mimari karakterini oluşturmuş. Büyükelçilik, Kançılarya ve lojmanlar 'orta bahçe' olarak tanımlanabilecek bir yeşil alanının iki kenarında konumlandırılmış. Proje alanını çeviren yüksek duvar, güvenlik ihtiyacına karşı bir koruma ve sınır elemanı olarak algılanırken, iç yol boyunca uzanan ikinci duvar hattı hem bir güvenlik unsuru ve hem de üzerine lojman bloklarının takılarak iç sokağa taşma yaptığı işlevsel bir çeper olarak değerlendirilmiş.

Lojman ve misafirhane birimleri, dış koridorlu ve toplamda üç katlı olarak planlanan iki ayrı blok içinde çözülmüş, bloklar arası geçişler köprülerle sağlanmış. Blokların arasında kalan dış mekan, içinde merdiven kovanının da bulunduğu konutlara özel ve mahrem bir iç sokak ve yeşil alan olarak tasarlanmış. Blokların uzun cephelerindeki cumba nitelikli mekânsal taşmalarla kitlelere hareket katılmış.

Büyükelçilik makamını ve Kançılarya ofislerini içeren diğer yapının kitlesel kompozisyonunda da benzer bir hareketlilik aranmış. Kompakt bir kütle oranlarına sahip yapıya, farklı kotlarda bitirilen hacimler, yüksek kolonlar üzerinde taşınan ve aynı zamanda ana giriş için

saçak görevi gören çıkma kat ve bu kat gibi ön cepheden dışarı taşma yapan ve yine kolonlarla taşınan cumba gibi alt parçalarla yatay ve düşeyde hareket kazandırılmış. Zemin kata kamusal nitelikli ve dışardan kullanıma açık mekanlar yerleştirilirken, üst katlar Ataşelik ofisleri ve Büyükelçilik makamına ayrılmış. Projenin genelinde mekânsal çıkımlar, kütüphane olarak planlanan giriş cephesindeki cumba gibi, daha özelleşmiş işlevleri vurgulamak için kullanılmış.

İkinci arazide yapılan ikametgahın tasarımında da benzer bir mimari yaklaşım tercih edilmiş. İki kat yüksekliğindeki ana giriş, çatı döşemesinin devamı olarak uzayan bir saçakla tanımlanmış; cephelerdeki cumbalarla ve kolonlu çıkımlarla tektonik artikülasyonlar yapılmış. Zemin kat, resepsiyon salonu ve çok amaçlı salon gibi kamusal ve kalabalık kullanımı olan mekanlara, üst kat ise özel yaşam alanlarına ayrılmış. Bu katta yer alan misafir süiti, köprüyle ulaşılan bağımsız bir birim olarak planlanmış. Yapının merkezindeki içi mavi boyalı kubbe ve altında tanımladığı yüksek mekan, 'gökkube' fikrinden esinlenmiş. Kubbealtı mekana bakan üst katın iç cephelerinde kullanılan dekoratif ahşap kafes aynı zamanda mahremiyet sağlayan bir eleman olarak işlevlendirilmiş.

Kaba inşaatla kullanılan malzemeler dışındaki tüm malzemeler Türkiye'den getirilmiş. Yoğunluklu olarak bej renkli mermer ve çıkımlarda kompozit ahşap kullanılmış; lojman bloğunun zemin katında uygulanan gri bazalt kaplama ile iç sokakta bir görsel farklılaşma

amaçlanmıştır. Kütle tektoniğindeki oynamalarla yakalanmak istenen dinamik etkiyi güçlendirmek ve cephelere derinlik kazandırmak üzere cam yüzeyler cephe hizasından geriye takılmış.

Kış mevsiminin olmaması, yaz aylarının genelde çok sıcak geçmesi, mevsimsel rüzgarlar ve muson yağmurları gibi iklimsel veriler gözetilerek, üzerlerinde çıkma, döşeme veya saçak olan, korunaklı ve gölgelikli dış mekanlar yaratılmış, binaların yönelişleri belirlenmiştir.

Proje müelliflerinin müşavirlik yapmış olması yapıların büyük ölçüde planladığı gibi uygulanmasını sağlamış. Mimari ve mühendislerden oluşan müşavirlik ekibi düzenli olarak inşaatları ve imalatları denetlemiş, işçilikten kaynaklı olumsuz detay ve uygulamaları geri söktürerek ve yeniden uygulayarak, yapı kalitesi ve standartlarından taviz verilmemesini sağlamış.

Mimari Tasarım: TH & İdil Mimarlık

Proje Ekibi: Tamer Başbuğ, Hasan Özbay, Baran İdil, Aslı Özbay

Proje Tarihi: 2008-2010

Toplam İnşaat Alanı: 8.130 m²

Yapım Tarihi: 2011-2013 (kullanıma açıldı)

Erbil (Irak) Başkonsolosluğu Yerleşkesi¹²

UZ Mimarlık

“Referanslar ne olacak?...”

Erbil Kançılırya kompleksi için tahsis edilen proje alanı şehir merkezinden uzak, iki katlı villalar dışında herhangi bir yapıyı çevre içermeyen bir bölgede yer alıyor. Yaklaşık 37 dönüm büyüklüğünde, dörtgen formu, düz olarak nitelendirilebilecek ve ana yola komşu olan bu alan aynı zamanda bir köşe parsel ve üç cepheden etrafındaki yollarla ilişkilenecek. Tarla vasfındaki proje alanında bu anlamda ağaç ve yeşil doku da yer almıyor. Kançılırya, ikametgah, lojman ve sosyal tesislerden oluşan ihtiyaç programının mimari tasarıma dönüştürülmesi, yaklaşık üç yıla yayılan bir zaman dilimini kapsıyor. Mekan tanımları, tip mekanlar, büyüklükler, ilişkiler vb. açılardan iyi hazırlanmış bir ihtiyaç programı ile başlayan tasarım, süreç içinde artırılan lojman kapasitesi ve diğer mekânsal gereksinimlere göre revize edilmiş. Mevcut programın, proje teslim aşamasında yaklaşık iki katına çıkması ve yeni mekânsal programın mevcut vaziyet planı kararları değiştirilmeden proje kurgusuna eklenmesi beklentisi müellifleri epeyce zorlayan bir süreç olmuş.

2015 yılında final teslimi yapılmış olan projenin bu yıl içinde uygulanması hedefleniyor. Tasarım ekibinin ilk Erbil ziyareti kavramsal yaklaşım ve temel kararların şekillenmesi adına önemli bir aşama olmuş:

“Erbil Kalesi’ni ve kentin sokaklarını gezerken Urfa ve Mardin’de geziyormuş hissine kapıldık. Hem iklimden hem de yaşamdan kaynaklı ortaklıklar vardı; dar sokaklar ve avlular. Kalenin çeperini surlar değil konutlar oluşturuyordu, yani kalenin surları aynı zamanda konutların cephesi idi. Referansımız bunları birleştirerek bir tasarım yapmakti”.

Kale, konut dokusu, malzeme dokusu ve sivil mimari örneklerde izlenen tuğla kullanımı ve işçiliği, ahşap çatı kiriş sistemi, kemer, U planlı büyük konutlar ve avlu revakları, yüksek duvarlı avlular, kemerli revaklar, avludan üst kata ulaşan dış merdivenler, ara geçişler/sokak-avlu ilişkisini kuran geçitler gibi elemanlar proje kurgusunu şekillendiren öğeler olarak incelenmiş, tartışılmış ve yorumlanmış. Birimler, birimler arası ilişkiler, birimlerin alan içindeki konumları ve farklı mahremiyet gereksinimlerinin programda detaylı olarak tanımlanmış olması vaziyet planı kararlarının alınmasında yönlendirici olmuş. Programın parçalanabilir özelliği işlevlerin büyük bir dış mekan etrafında toplanması ve dört kol içinde çözülmesi fikrini desteklemiş. Proje, Erbil’de deneyimlenen kentsel doku ve planlamanın projeye nasıl katkı koyabileceği tartışmasına yönelik iki temel soru üzerinden ilerlemiş: “Tekil bina nasıl olur?”, “Tekil binalar arası ilişkiler, yani dış mekan ilişkileri nasıl kurulabilir?” Kuru-sıcak iklim ve tasarım arasındaki ilişki ise sorulanan bir diğer önemli konu olmuş. Bu anlamda doğal havalandırma ve soğuk-sıcak hava farkı ile kontrast alanlar yaratarak bir mikro klima oluşturma potansiyeli üzerinde çalışılmış.

Arazi büyüklüğü büyük bir dış mekana imkan tanımış. Bu mekan, merkezi konumda bir dış avlu gibi, birimler arasında birleştirici rol üstlenmiş. Rekreatyonel ve serbest kullanıma imkan verecek şekilde ele alınan bu alan için aşırı bir peyzaj öngörüsü yapılmamış. Bu dış avluyu üç yönde saran işlev birimleri ise kendi iç dünyalarını görece daha mahrem olan ikincil avlular ile örgütlemişler. Bu ikincil avlular bir yandan da içinde bulundukları birimin merkezi avlusu konumunda olmuşlar. Bu avluların geleneksel Türk mimarisindeki külliye, saray ve büyük konutlarda olduğu gibi toplayıcı ve birleştirici olması, mahremiyet sağlaması, yaşam alanları olarak kullanılabilmesi ve aslında yaşamın alanlarının uzantısı olarak kullanılması amaçlanmıştır. Bu anlamda avlu ögesi projede aslında bir açık alan hiyerarşisi içinde zenginleştirilmiş. ‘Kamusal’ dan ‘özel’ e giden bir düzen içinde kompleksin büyük ve yeşil rekreasyon alanı/dış avlusu, birimin kendine ait merkezi avlusu ve birim içinde ‘yarım avlu’ olmak üzere üç farklı nitelikte ve mahremiyette avlu tasarlanmıştır. Bu avlular sayesinde iş ve yaşamın birlikte ve eş zamanlı olarak devam etmesi sağlanmış. Nikah salonu, resepsiyon salonu, özel yemek salonu gibi mekanların kendilerine özgü yarım avluları olması örneğin, her birimde ofis hayatı sürerken bir yandan da yaşamın devam etmesi fikrinin yansıması:

“Ev yapmaya çalışmışız...Avlu tutucu, birleştirici, hayat orada... Her birimin kendine özel bir yaşam ve çalışma alanı olmasını istedik.”

Kançılarya ve ikametgah birimlerinin merkezindeki ikincil/yarım avlulara geçişler saçaklı ve kolonlu taç kapılar ile sağlanmış; bu kapıların tanımladığı mekanlara, arkasındaki işleve göre büyüklük ve hacim kazandırılmış. Yarım avluları saran kütlelerin farklı yüksekliklerde olması tektonik anlamda bir dinamizm getirmenin yanı sıra mikro ölçekte bir doku etkisi de yaratmış. Revaklar birimleri birleştiren ve dolaşım akslarını tarifleyen mimari bir öge olarak tasarımda ön planda. Lojmanların bulunduğu kolda revak bir arkadlı sokak olarak her

iki yanında yer alan konut birimlerinin aynı zamanda bir iç sokağı. Bu sokak adeta çocuklar için korunaklı bir oyun alanı, lojman sakinleri için komşuluk ilişkilerini pekiştirebilecekleri bir mahalle niteliğinde. Önceden az katlı olarak planlanmış, sonraki süreçte ise artan gereksinimi karşılamak üzere çok katlı olarak çözümlenmesi zorunlu hale gelmiş lojman bloklarında kullanılan dış merdivenli ulaşım sistemi de hem yerel ve hem de Anadolu’da örnekleri bulunan yüksek duvarlı avluya sahip sivil mimariye referans veriyor.

Çıkmaların, saçakların ve malzemenin ön plana çıktığı mimari dil üzerine çokca etüt yapılmış. Yerel bağlam içinde sıklıkla kullanılmış olan tuğla denenmiş ancak tercih edilmemiş. Bunun yerine Erbil Kalesi’ndeki hakim taş kullanımına malzeme ve renk uyumu adına bir gönderme olarak tüm yapılar toprak-bej rengi travertenle kaplanmış. Taş etkiyi yumuşatmak için cephelerde ayrıca ısıya dayanıklı dikey ahşap paneller kullanılmış, bu uygulama ile cephelerde güneş kırıcı görevi üstlenen ahşap ritimler yakalanmış ve özellikle çıkma gibi elemanlar vurgulanmış. Kançılarya, ikametgah ve sosyal tesislerde mimari dil olarak belirginleşen çatı saçağı, hazır oksitli, boyalı alüminyum kaplama ile daha da vurgulu hale getirilmiş. İthal malzeme olabildiğince sınırlı tutulmaya çalışılmış. Birimler dışa daha kapalı ve masif, iç avluya ve içindeki hayata daha açık yüzler vermiş. Saçak olarak başlayıp duvar-yüzey olarak zemine devam eden perde elemanlar, ‘saçak-perdeler’, hem mahremiyet ve hem de gölge sağlayan elemanlar olarak kullanılmış. Avlu çeperlerindeki yüzeylerin üst kotunda görülen küçük pencere dizileri, hava boşlukları ise, sivil mimaride de uygulandığı gibi doğal iklimlendirmeye yönelik hava sirkülasyonu için kullanılmış. Betonarme yapı sistemi ile çözülen birimlerden sadece Kançılaryanın son katında, yaklaşık beş metrelik çatı saçağı nedeniyle, çelik sistem olarak uygulanmış.

Mimari Tasarım: UZ Mimarlık Arölyesi

Proje Ekibi: Mehmet Soylu, Mete Öz, Alper Perçin, Şentürk Topçuoğlu, Kadir Yılmaz, Yasin Bulut

Proje Tarihi: 2013-2015

Proje Alanı: 37.500 m²

Toplam İnşaat Alanı: 20.600 m²

Yapım Tarihi: İhale aşamasında

Prag (Çekoslovakya) Kançılarya Binası¹⁴

EAA Mimarlık

“...Prag’lı modern bir “Türk Evi” sentezinin ortaya konması...”

Prag Kançılarya binasının mimari kurgusu, tektoniği ve ifadesine yönelik tasarım kararlarında Anadolu konut mimarisinde izlenen cephe, plan ve strüktür ilişkilerinin belirgin rol oynadığı izlenebiliyor. Anadolu ve Balkanlardan araştırılan sivil mimari örnekler, tasarımı tüm boyutlarıyla şekillendiren bir kaynak olarak incelenmiş ve yorumlanmış. Projenin kavramsal çıkış noktası, plan kurgusu, iç mekan anlayışı, dekorasyonu, taşıyıcı sistemi ve cephe tasarımı, bu anlamda, sivil mimariye özgü ‘ahşap çatki’ yapım tekniği, ‘orta sofa’ ögesi ve taşıyıcı sistemin örgütlediği cephe ritimleri üzerine kurulu. ‘Çatki’, etkin bir tasarım ve ifade aracı olarak kullanılmış; adeta tasarımın jeneratörü olarak davranmış. Ahşap, iç duvar, zemin, korkuluk, tavan gibi farklı mimari bileşenleri bütünleştiren, gerektiğinde dekoratif işlev üstlenen ve mekânsal algıyı güçlü kılan baskın malzeme olarak tercih edilmiş. Ahşap ve çatki birlikteliği tam da bu nedenlerle müellifler için “güncel bir yapı bağlamında temsil meselesi nasıl yorumlanmalı?” sorusuna karşılık veren aracı sunmuş. Çatki referanslı strüktürel ritim alabildiğine ekspozé edilmiş ve iç mekan düzeninin planlanmasında referans olmuş: tavan kirişleriyle, ahşap iç duvar yüzeylerindeki düşey modülasyonla, ahşap zemindeki desenlerle ritim vurgusu sürdürülmüş, dekorasyon unsuru haline gelmiş, dış cephede düşey algıyı üretmiş.

Çağdaş bir yapısal sistem içinde özgün işlevini çoğaltan, tasarımın her noktasına adeta sirayet eden ve yapıyı ören bir eleman olmuş ahşap çatki:¹⁵

“Hiç kuşku yok ki Türkiye sivil mimarlığının en önemli yapıları evlerdir. Gerek küçük ve mütevazı konut yapılarında, gerekse çok daha büyük konaklar, köşkler hatta saraylarda “ahşap çatki” olarak adlandırılan yapım yöntemi uzun yıllar boyunca değişmemiştir... Onlardan yüzlerce yıl ve binlerce kilometre uzakta olmasına ve çok daha güncel sistemlerle inşa edilmesine karşın, Prag Kançılıyası’nın tasarım omurgasını oluşturan zihinsel kurgu, Türkiye Sivil Mimarlığının öncül ve karakteristik örnekleriyle kısmen örtük, ama bir o kadar da derinlikli bir ilişki kurmanın peşinde koşar.”

Bağlamla bütünleşen ve ‘yer’e ait özgün bir yapı öngörüsü ile binanın, içinde yer alacağı yapısal dokuyla uyum ve süreklilik arayışı içinde olması önemsenmiş. Bu anlamda bir yandan, algısal olarak otonom bir var olmanın ifadeleri aranmış diğer yandan ise yükseklik, hizalanma, arazi sınırı gibi imar parametreleri açısından komşu yapılarla benzeşme sağlanmış. Yapının kurgusu, orta sofalı plan anlayışı ile yorumlanmış; programdaki benzer işlevler kümelenendirilmiş ve kitlelere ayrılmış, bu kitleler dört kat yüksekliğinde, merkezi bir boşluk/hol etrafına yerleştirilmiş. Böylece boşluk, sofa görevini yüklenmiş. Kitleler arasındaki ilişkiler cam geçitlerle sağlanmış. İç mekan tasarımlarında dekoratif boyut, yalın ve modern bir atmosfer içinde detaylarıyla özelleşen sade mobilyalar ve, işlev ve doku kazandırılmış yüzeylerde aranmış. Zemin, tavan ve duvar yüzeylerinde ve mobilyalarda ahşap, deri ve pirinçle yaratılan detaylar ahşap çatki modülasyonu ve ruhu ile karakter, renk ve üslup açısından uyumlanırken, tasarım dili aynı zamanda Çek kübizminin belirgin özellikleri olan geometrik bölünme, desen ve bezeme anlayışına gönderme yapmış:¹⁶

“Modernist etiğe uygun bir biçimde mobilyalar, dili epey sade fakat detayları bir o kadar ince ve işlenmiş elemanlar olarak düşünülmüş, seçimler bu bağlamda dönem ruhunu iyi bir şekilde yansıtan minimalist tasarımlardan yapılmıştır. Öte yandan iç mekanda pek çok mobilya yerin ve binanın ruhuna uygun olarak, hem Çek kübizminin izlerinin görüldüğü hem de gelecekte modernlik söyleminin hakkını verecek şekilde özel olarak tasarlanmıştır”

Merkezde buluşan parçalı kitlelerin yapıya ilave cepheler kazandırması ışık potansiyelini artırmak için avantaj sağlamış, gün ışığının farklı yönlerden bina içine alınmasına imkan vermiş.

Mimari Tasarım: EAA-Emre Arolat Architecture
Tasarım Ekibi: Emre Arolat, Başak Akkoyunlu, Özge Ertoptamış
Yerel Mimari ve Mühendislik Projeleri: AED-Ales Marek
Proje Tarihi: 2011-2015
Proje Alanı: 1.750 m²
Toplam İnşaat Alanı: 4.300 m² (GFA)
Yapım Tarihi: İhale aşamasında

Nahçıvan (Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti) Başkonsoloslugu Kançılary, İkametgah ve Personel Lojmanlary¹⁷

Ercan Çoban Mimarlık

“Türk kültürüne ait referanslar... özel mekanlarda malzeme kullanım ve detaylarında yorumlamalar”

Konsolosluk, ikametgah ve personel lojmanlarından oluşan Nahçıvan Başkonsoloslugu, yeni yapılarına taşınmadan önce kent içinde, pre-fabrik yapıların bulunduğu bir alanda hizmet vermektedir. Mevcut kullanımın iyileştirilmesi ve rahatlatılması amacıyla planlanan yeni ihtiyaç programına göre yaklaşık 3.500 m² büyüklüğündeki mevcut alanın Kançılary binası için değerlendirilmesi, Nahçıvan Hükümeti tarafından tahsis edilen ve şehir dışında olan yaklaşık 30.000 m² büyüklüğündeki yeni bir alanın ise ikametgah ve personel lojmanları için kullanılması öngörülmüş. Kent dışındaki tahsisli alanın altyapı ve çevre olarak henüz gelişmemiş bir bölgede olması süreç içinde gündeme gelmiş, proje müelliflerinin önerisi ve kurum yetkililerinin girişimleriyle arazi değişikliği yapılmış. Tasarım çalışmaları, bir başka Konsolosluga komşu ve hava alanı yolu üzerinde konumlanan, benzer özelliklere sahip, ve yine yaklaşık 30.000 m² büyüklüğündeki bu ikinci alan için yapılan yeni bir vaziyet çalışması üzerinden devam etmiş.

Her iki arazinin imar koşulları açısından kısıtlayıcı özellikleri olmaması ve yerel onay mercilerinin, yapının Başkonsolosluk olması nedeniyle sadece vaziyet planı kriterlerini göz önünde bulundurmuş olması tasarım sürecinin nispeten kolay yürütülmesine imkan vermiş.

Nahçıvan iklimi planlama kararlarında belirleyici olmuş. Karasal bir iklime sahip olan kentte yaz ve kış aylarında izlenen aşırı sıcaklık farkları gözetilerek yapıların kompakt ve içe dönük olarak kurgulanması tercih edilmiş. Her iki yapı da merkezli planlı olarak çözülmüş. Bu anlamda da özellikle iç mekan dolaşım çözümleri üzerinde çalışılmış. Kançılarya birimi içinde yer alan ve dış kullanıma açık ve kapalı olan mekanlar farklı nitelikte ele alınmış. Dış kullanıma açık olan, kültürel, sosyal ve eğitim amaçlı faaliyet ve resepsiyonlarda kullanılan çok amaçlı salon ve derslikler, Kançılarya ofisleri ve idari ofislerin bulunduğu kısımlar çatıdan gün ışığı alan, ana bir giriş holü etrafında kurgulanmış ve ilişkilendirilmiş.

İkametgah bünyesindeki işlevlerin konumlandırılması ve mekânsal ilişkileri, mahremiyet gereksinimi ve kullanım türüne göre planlanmış. Merkezde yer alan şef af tavanlı giriş holü işlevleri ayıran ve ilişkileri düzenleyen jeneratör bir mekan. Yatayda yayılan ve bahçeyle bütünleşebilen bina içinde, özellikle birleşebilir mekanlar olarak planlanan davet ve yemek salonları bahçeye açılmış. Yeşil, bir iç bahçe ile bina içine de taşınmış. Özel yaşam mekanları için gerekli mahremiyet, bu birimlerin bir üst kata yerleştirmesi ve ayrı ulaşım verilmemesi ile sağlanmış. Özel mekanlarda Türk kültüründen ilham alan malzeme ve detaylara da ağırlık verilmiş. Köşe kırılmaları, kütsel öğelerin ve parapet duvarlarının çatı seviyesinde farklı yüksekliklerde bitirilmesiyle yakalanan silüet, her katta yapıyı saran büyük gözlü, yatay kafes niteliğindeki saçak mimari dili oluşturan en belirgin unsurlar.

Hem Kançılarya, hem ikametgah yapısı farklı işleyişleri ve güvenlik kriterlerini aynı kabuk altında barındırmak ve ilişkilendirmek durumunda olan yapılar. Bunu sağlamak adına iletişimsiz, birbirinden fiziki olarak ayrılmış mekânsal düzenlerden özellikle kaçınılmış; alternatif merdivenlerle yapıların içinde birbirinden bağımsız dolaşım imkanları sunulmuş:

“...söz konusu farklı işleyişlere ait alanların ferah ve esnek kullanımı, akıcılığı, güvenlik kriterlerinin fiziksel olarak keskin ayrımlar yerine üç boyutta sirkülasyon çözümleriyle ele alınması, söz konusu mekanlar arası görsel ilişkiler ve bütünlük.”

Tüm yapıların travertenle kaplanmış olması bir dil bütünlüğü sağ-

larken, geleneksel sivil mimaride görülen cephe-pencere oranlarını anımsatan pencere ritimleri ahşap kaplamalarla vurgulu hale getirilmiş. Proje müellifleri inşaat aşamasında kontrollük veya müşavirlik hizmeti verememiş olsa da sonuç ürünün genel olarak olumlu olduğunu belirtiyorlar.

Mimari Tasarım: Ercan Çoban Mimarlık

Tasarım Ekibi: A. Sinan Kınikoğlu, Özgür Yakın, Özge Karaağaç, Gözde Bayram

Proje Tarihi: 2008-2010

Proje Alanı: Kançılarya: 3.580 m²; ikametgah ve personel lojmanları: 30.000 m²

Toplam İnşaat Alanı: 8.470 m²

Yapım Tarihi: 2011-2012 (kullanıma açıldı)

DEĞERLENDİRME

Yurtdışı temsilcilik yapılarının mimari tasarımında öne çıkan değerlendirme ve sorgulama eksenleri ‘temsiliyet’ ve ‘yer’ine ait olma meseleleri. Özünde bir ‘kimlik’ arayışına çerçeve oluşturan bu tartışmalar, burada sunulan örneklerde anlatıldığı gibi ‘kültür’ ve ‘yer’ referanslarının belirlenmesi ve özgün bir yorum içinde harmanlanması ile tasarıma dönüşüyor. Yapının hem ait olduğu hem de işlevini yerine getireceği iki farklı ülkenin kültürel öğeleri, mimarlık ve sanat tarihi araştırılıyor; bağlamı kavramak üzere iklim, yerel malzeme ve gündelik hayat pratikleri gibi ‘yer’i anlamaya yönelik incelemeler yapılıyor. Kavramsal ana fikrin yakalanmasında, mimari kurgunun oluşturulmasında, mekân ve yapı dilinin belirlenmesinde, kısacası tasarımın tüm aşamalarında bu araştırmalar, derlemeler, etütler etkin rol oynuyor. Bir başka deyişle her iki bağlama ait, ‘geleneksel’ ve ‘yerel’ olarak tanımlanan ve tipolojik özelliklere sahip yapı örnekleri ve bu yapıların mimari bileşenleri hem kavramsal altlığı kurmak ve hem de tasarımsal ilişkileri oluşturmak için bir kaynak olarak kullanılıyor. Form, oran, malzeme, mekan, işlev, strüktür, bezeme gibi tipolojik temalar referansları ve göndermeleri oluşturuyor. Bu temalar arasındaki ilişkilerin doğrudan kullanılması ve/veya soyutlamalarla, detay ve malzemelerle bu unsurlara yeni yorumlar kazandırılması ile kimlik ve temsiliyet zemini kuruluyor. Bu anlamda yurtdışı temsilcilik yapılarının salt kendi ülkesinin yapı kültüründen ve mimarlık tarihinden izler taşıması yeterli bir beklenti olarak görülüyor, içinde yer alacağı bağlama ait,

iklim, malzeme, yerel mimarlık gibi verilerle 'yerine ait olma' meselesi önemsleniyor.

Özellikle, saçak, cumba, revak, avlu, sofa, kubbe, ahşap kafes gibi, Anadolu'da kamusal ve sivil yapılarda yüz yıllardır kullanılan mimari öğelerin yeni temsilcilik yapılarında da sıklıkla kullanıldığı görülüyor. Malzeme, oran ve form açısından farklı yorumlarla yeniden üretilen ve aynı zamanda mimari dili de oluşturan bu öğeler en belirgin temsil araçları ve kültürel göndermeler olarak göze çarpıyor. Büyükelçilik, Kançılırya, lojman, ikametgah gibi farklı işlevlerin ayrı yapılar içinde ve aynı alanda planlandığı, yerleşke nitelikli örneklerde hem malzeme ve hem de bu öğelerin sürekliliği ile elde edilen bütüncül bir algıdan söz etmek mümkün. Örneklerin çoğunda, plan, kitle ve cephe artikülasyonlarında kullanılan bu öğeler kendi bağlamları içinde ortak bir mimari kimlik oluşturmaya hizmet ediyor.

Öte yandan, işlev sayısının az olduğu, görece küçük alanlara sahip örneklerde kompakt ve tekil yapı olanaklarının araştırıldığı yaklaşımlar da görülüyor. 'Temsil' ve 'kimlik' meselelerini kübik ve/veya tekil kitleler bağlamında sorgulayan bu örneklerin, hedeflenen 'blok tipi' yapının tektonik etkisiyle daha doğrudan ilişkilenebilecek bir arayış olarak Anadolu'nun yapı kültürünü, mimarlık tarihi içinde yer edinmiş başka coğrafyalar ve dönemlerin ikonik yapıları ya da çağdaş mimarlık söylem ve manifestoları ile buluşturan sentezler geliştirdiği görülüyor. Bu sentezlerin ve kavramsal soyutlamaların, özellikle plan çözümleri, işlevsel yerleştirmeler ve cephe tasarımlarının arka planını oluşturduğu örneklerde, yapısal sistemin ve yeni cephe malzemelerinin de önemli bir tasarım ve mekan inşa etme aracı olarak mimariyle bütünleştirilmiş olduğu izleniyor.

Program parçalarının gruplandırılmasında, konumlandırılmasında ve görsel ve fiziksel erişim açısından ilişkilendirilmesinde belirleyici olan, 'mahremiyet', 'güvenlik', 'özel alan' ve 'kamusal kullanım' durumlarının aynı anda ve çoğu zaman birlikte sağlanması beklentisi. Gerek plan düzeyinde gerekse düşey kurguda, mekanların gruplandırılması, iç mekan ve dış mekan ilişkilerinin kurulması, dolaşım şemasının belirlenmesi, sokak ve yapı arasındaki geçirgenlik sınırlarının tanımlanması, ve tefriş ve dekorasyon konularının planlanması gibi temel tasarım kararlarının şekillenmesinde bu beklentiler etkin.

Son dönem temsilcilik yapılarının mimarisi üzerine detaylı konuşmak projelerin paylaşılmasıyla mümkün olacak. Ancak söz konusu mesele 'temsiliyet' olunca, doğaldır ki bunun kavramsal temelini kurmak için ilham ve referans kaynağı olarak araştırılan mimarlık ve sanat tarihi ile yapı kültürü ve gelenekleri de Anadolu ve Türkiye coğrafyasında ve tarihinde aranıyor. Bu anlamda burada sunulan örneklerin mimarisini şekillendiren kurgu ve dil öğelerinin seçiminde ortak çıkış noktalarının olması da beklenmedik bir durum değil. Ancak her örnek, şüphesiz ki, hem 'buranın' hem de 'oranın' olmak adına gelişen bir araştırma, öğrenme, tartışma ve tasarım sürecini temsil ediyor. Her bir örneğin arkasındaki süreç, 'buranın kimliği' ile 'oranın yerine' ait olmaya yönelik soyutlama tercihleri ile sentez ve yorum arayışında benimsenecek pozisyon ve takınılacak tavır belirliyor. Burada örneklenen tavırlar, bu tercihleri ve yorumları aynı zamanda, çağdaş bir mimarlık anlayışı içinde somutlaşıyor olmaları ile de dikkate değer.

TEŞEKKÜRLER

Sözlü iletişim veya yazılı ortam üzerinden görüştüğüm, yazıya görüş, bilgi ve proje görselleri ile katkı koyan sayın Emre Arolat, Ercan Çoban, Mehmet Kütükçüoğlu, Hasan Özbay, Gonca Paşolar, Mehmet Soylu, Ekin Çoban Turhan, ve Semra Uygur'a; Berlin Büyükelçiliği ile ilgili internet kaynaklı Almanca metinlerin çevirisi için Pelin Yoncacı Arslan'a teşekkür ederim.

NOTLAR

- 01- Yeni yurtdışı temsilcilik binaları ile ilgili ilk bilgileri ve görselleri 2013 yılında Arkitera tarafından düzenlenen *Arkimeet 2013* (7-8 Ekim 2013) konferansı kapsamında, aynı yıl Dışişleri Bakan yardımcısı olan sayın Naci Kuru'nun yapmış olduğu konuşma ve sunumda izlemiştim.
- 02- Arkitera tarafından sayın Naci Kuru ile elçilik binaları üzerine 2011 yılında yapılan söyleşi: <http://www.arkitera.com/soylesi/203/disisleri-bakanligi-turk-mimarlar-yeni-konsolosluk-ve-elcilik-binalari-yaptiriyor>, erişim tarihi: 15 Ağustos 2016, 9.15; tablo verileri Şubat 2015 tarihine aittir, <http://kdk.gov.tr/sayilarla/13-yilda-65-yeni-temsilcilik-turkiyenin-yurtdisindaki-temsilcilik-sayisi-228e-cikti/41>, erişim tarihi: 15 Ağustos 2016, 9.15.
- 03- <http://www.arkitera.com/soylesi/203/disisleri-bakanligi-turk-mimarlar-yeni-konsolosluk-ve-elcilik-binalari-yaptiriyor>, erişim tarihi: 15 Ağustos 2016, 9.15.
- 04- <http://www.arkitera.com/soylesi/203/disisleri-bakanligi-turk-mimarlar-yeni-konsolosluk-ve-elcilik-binalari-yaptiriyor>, erişim tarihi: 15 Ağustos 2016, 9.15.
- 05- Yapı ile ilgili bilgiler internet ortamından derlenmiştir; proje için bkz: <http://www.volkmarnickol.de/TBB-Startseite.html>; <http://www.hillig-architekten.de/referenzen/buero-verwaltung-gewerbe/tuerkische-botschaft-berlin.html>; www.pfeiferschmidt-architekten.de, erişim tarihi: 12 Şubat 2017, 22.15.
- 06- Büyükelçilik, kendilerini yarışma sürecinde NSH Architekten olarak isimlendiren Volkmar Nickol, Felipe Schmidt ve Tomas Hillig tarafından tasarlandı. Proje için bkz: <http://www.archdaily.com/442285/turkish-embassy-in-berlin-nsh-architekten> ve <http://studioandpartners.com/clients/turkish-embassy.html>, erişim tarihi: 4 Şubat 2017, 14.15; yarışma süreci ile ilgili tartışmalar için bkz: <http://www.mimarlikforumu.com/showthread.php?t=11176>, erişim tarihi: 18 Ocak 2016, 12.12.
- 07- *Was ist Girih? Türkische Botschaft von nsh in Berlin eingeweiht*: http://www.baunetz.de/meldungen/Meldungen-Tuerkische-Botschaft-von-nsh-in-Berlin-eingeweiht_2985139.html, erişim tarihi: 12 Şubat 2017, 20.38. *Tradition und Moderne, Die weltweit größte Botschaft der Türkei steht in Berlin*: http://www.cube-magazin.de/berlin/gewerbebauten_architektur/tradition-und-moderne.html, erişim tarihi: 12 Şubat 2017, 20.38.
- 08- Sözlü görüşme: Mehmet Kütükçüoğlu; proje için bkz: <http://www.teget.com/work/>
- 09- Sözlü görüşmede Mehmet Kütükçüoğlu tarafından bahsedilen ve plan kurgusu için referans olarak alınan "vertical schism" Rem Koolhaas tarafından ortaya atılan bir kavram. Rem Koolhaas, *Delirious New York: A Retrospective Manifesto for Manhattan* (1978) kitabında hibrid yapılardan bahsederken, apayrı aktivitelerin, sembolik anlamda uyumlu olup olmadıkları gözetilmeksizin doğrudan birbirleri üzerine istiflenebilme özgürlüğünü "vertical schism" olarak ifade eder. Bu anlamda örneğin Rockefeller Center bir hibrid yapı olarak ne hiyerarşik bir kurguya sahiptir ne de belli bir tipolojiye referans verir; gerekli ihtiyaçların yapının farklı kısımlarında çözülür. Koolhaas yapıyı, "ihtiyaç programına uymak için yapı maksimum yoğunluk ile maksimum gün ışığı ve mekanı bir arada barındırmalıdır" şekline tarifler.
- 10- Sözlü görüşme: Semra Uygur; proje için bkz: <http://uygurmimarlik.com.tr/site/tr/main/projects.html>
- 11- Bu ziyaret ODTÜ Mimarlık Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Aydan Balamir'in katılımıyla gerçekleştirilmiş, yorum ve bilgilendirmeleriyle değerli bir "anlama" sürecine dönüşmüştür.
- 12- Sözlü görüşme: Mehmet Soylu.
- 13- Sözlü görüşme: Hasan Özbay; proje için bkz: <http://www.thidilmimarlik.com/default.aspx>
- 14- Yazılı iletişim: EAA-Emre Arolat Architecture; Emre Arolat, Gonca Paşolar.
- 15- Yazılı iletişim: EAA Emre Arolat Architecture; Emre Arolat, Gonca Paşolar. Müellifler için önemli bir ilham kaynağı ve referans Sedat Hakkı Eldem. Eldem'in Türk Evi için yaptığı çalışmalardan özümstedikleri fikirleri şu şekilde ifade ediyor mimari tasarım ekibi: "çatki" ve dolayısıyla ahşap mimarisinin ortaya koyduğu özelliklerin sadece konutlara değil daha büyük kurumsal yapılara da entegre edilebilir olması ideali ile iç mekanda, tasarımın ana omurgasına çatkının oluşturduğu modüler sistemi alarak gelenekten kopmayan fakat bu sistemin modern bir yorumunu ortaya koyarak kurulan bir sistemle ilerlenmiştir...bu modülasyon mantığını modern bir dile çevirmiş olan Sedat Hakkı Eldem'in malzeme kullanımı ve 'çatki'nin iç mekanda da sürdürülmesi üzerine yapmış olduğu çalışmalar Prag'lı modern bir "Türk Evi" sentezinin ortaya konması sürecinde zihin açıcı olmuştur."
- 16- Yazılı iletişim: EAA-Emre Arolat Architecture; Emre Arolat, Gonca Paşolar; proje için bkz: <http://www.emrearolat.com/gallery/prague-turkish-embassy/>
- 17- Yazılı iletişim: Ercan Çoban, Ekin Çoban Turhan.

AMSTERDAM

MODERN'İN GEÇMİŞLE BİRLİKTE YAŞADIĞI KENT

İlhan Kural

Amsterdam, modern mimarinin yeşermesi ve gelişmesi için çok uygun bir ortam sunuyor. Bir yandan geleneksele duyulan saygı ve korumacılığın yanında, modern mimari ve sanata gösterilen olağanüstü ilgi ve hoşgörü, Amsterdam'ın kimliğinin bozulmadan 21.Yüzyılın kenti haline gelmesini sağlamış

01

02

03

04

05

Amsterdam'a ilk defa 1973 yılında, eşimle ABD'den dönüşümüzde uğramıştık. O zamandan hatırladıklarım, Delft şehrinde bir arkadaşımızda kaldığımız Le Corbusien sosyal konut blokları ile Amsterdam'ın pitoresk kanallarıdır. Bir de o tarihlerde en popüler devrini yaşayan "hippy" kültürünün tüm şehre nasıl damgasını vurmuş olduğunu anımsıyorum. Ama genelde 2 yılımızı geçirdiğimiz Berkeley'den sonra Amsterdam'ı ve Belçika'yı sıkıcı bulmuştuk. İkinci defa Amsterdam'a gelişimiz ise 2014 yılında Panama'ya giderken bir gece konaklamamız nedeniyle oldu. Bu ikinci kısa kentsel deneyim bende çok farklı hisler uyandırdı ve Amsterdam'ın mutlaka görülmesi ve deneyimlenmesi gereken bir kent olduğuna inandım. 2016'nın Haziranında Amsterdam'da bir hafta geçirdik.

Amsterdam kanallar, köprüler, bisikletliler ve gençlerin şehri. Yaya olarak kentin gezilmesi çok keyifli. İnsanlar güler yüzlü, kibar ve yardımsever; herkes İngilizce biliyor ve konuşuyor. Bu yönleri ile Amsterdam, Copenhagen'ı andırıyor. (1)

Amsterdam'ın ilk kuruluşu 1200'lü yıllarda çiftçi, balıkçı, tüccar ve sanatkarların, kuzey denizinin zorlu hava koşullarına karşı korunmak üzere inşa ettikleri bir setin etrafında gerçekleşiyor. Amestelledamme denen bu alan, 1300'lerin başında "kent" statüsüne kavuşuyor. Ken-

tin kurgusal tanımını yapan konsantrik kanal sistemi, 1600'lü yıllarda şehre göçün artması üzerine hazırlanan bir kentsel gelişim planına dayanıyor. (2,3) Amsterdam'ın kuzeyinde yer alan **IJ Nehri**'ne ("Ay" okunuyor) at nalı şeklinde bağlanan 4 adet konsantrik ana kanalın yapımı ile başlayan süreç, 1995 yılına kadar aralıklarla sürmüştü. 1250'de bir rıhtım olan **Dam**'ın yapımı ile başlayan süreçte bugün artık sembolik bir su yüzeyi bırakılmış durumda; eski rıhtımın üstü doldurulup inşaat yapılmış. Kanalların en eskisi **Singel** kanalı. Planlanan kanalların ilk üçünün çevresi (özellikle **Heren** ve **Keizersgracht**) üst gelir gurubuna, **Jordaan** çevresi ise düşük gelir gurubunun yerleşmesine ayrılmış.

Kentin en eski meydanı Kraliyet Sarayı'nın da bulunduğu **Dam Square**. En eski yerleşim alanları ise bugün "Red Light District" olarak bilinen **de Wallen** ve civarı. Bu alanın batısında, ortaçağdan günümüze kalan en eski yerleşim birimi, kapalı bir avlu etrafında oluşmuş olan **Begijnhof**. İlk yapıldığında sularla çevrili bir ada olan Begijnhof'a köprü ile girildiği biliniyor. Bu adanın en eski yapısı ise **Houten Huys** (1528) olarak bilinen ahşap bir yapı. Günümüzde hala kullanılan Begijnhof, sessizliği ve dinginliği ile bakımlı ve prestijli bir yerleşim birimi. (4,5)

06

08

09

Amsterdam mimarisi, ortaçağdan günümüz modernine kadar geniş bir yelpaze gösteriyor: örneğin, basamaklanarak çıkan ön cephe çatı parapetine sahip tipik Rönesans evleri (6); Dam Square'deki barok **Kraliyet Sarayı**, 1912'de yapılan ve **Amsterdam Art Deco** ekolü'nün en önemli yapıları olan, günümüzde de otel olarak kullanılan **Scheepvaarthuis** (**Johan Van der Mey**, **Michel de Klerke**, **Piet Kramer**). (7)

1880'e kadar liman olarak kullanılan kuzey Amsterdam kıyılarında, bu tarihte denizin doldurulmasıyla **Merkez İstasyonu** yapılıyor. Bugün Merkez İstasyonu'nun kuzeyinde, nehir ile gar arasında kalan alanda modern bir ilave olan **Otbüs Garı** var (**Bentham Crouwel Architects**). (8) Tüm Amsterdam'ın kuzeyinde yer alan eski liman bölgesi, 1984 yılında yapılan planlama sonucu yeniden ele alınmış; 2003'de ise tüm sahil şeridi için bir master plan hazırlanmış. IJ Nehri ile ana kara arasında kalan tüm rıhtımlar ve Doğu Limanı bölgesi konut, kültüre ve sosyal işlevlere ayrılmış.

Merkezi İstasyon'un karşı kıyısında "EYE" olarak bilinen **Film Enstituü**'nün projesi Viyanalı bir mimarlık bürosu olan **Delugan Meissl Associated Architects**'e ait. 2012'de biten yapıya iki yaka arasında ücretsiz sefer yapan feribotlarla ulaşıyor. İçinde çeşitli kapasitelerde dört adet sinema salonu, sergi alanları, eğitim alanları ve toplantı salonları bulunan "EYE" in deniz seviyesinde Amsterdam'ın kuzey kıyısını gören nefis bir deck'i ve cafe-restoranı var. Güzel havalarda dışarıda oturulabilen teras çok keyifli. EYE, hem uzaktan algılanan heykelsi formu, hem de zengin iç mekan tasarımı ve çevresine kattığı değer ile şimdiden bir mimari ikon haline dönüşmüş başarılı bir yapı. (9,10)

Merkez İstasyonu'nun doğusunda kalan adada mimar **Jo Coenen**'in tasarımı olan **Halk Kütüphanesi** ve hemen yanında de **Architekten Cie**'nin projesi olan **Konservatuar Binası**, bölgenin yeni yapıları olarak göze çarpıyor. (11)

11

- 01/ Kanallar, köprüler ve bisikletler
- 02/ Amsterdam: 1538 yılında
- 03/ Amsterdam: 1657 yılında
- 04/ Begijnhof yerleşim adası
- 05/ Houten Huys-Begijnhof'un en eski yapıları, 1528
- 06/ Kanal boyu Rönesans Dönemi evleri
- 07/ Scheepvaarthuis-Amsterdam Art Deco, 1912
- 08/ Otbüs Garı
- 09/ EYE Film Enstituü Binası
- 10/ EYE-Cafe'ye bakış.
- 11/ Halk Kütüphanesi ve Konservatuar

12

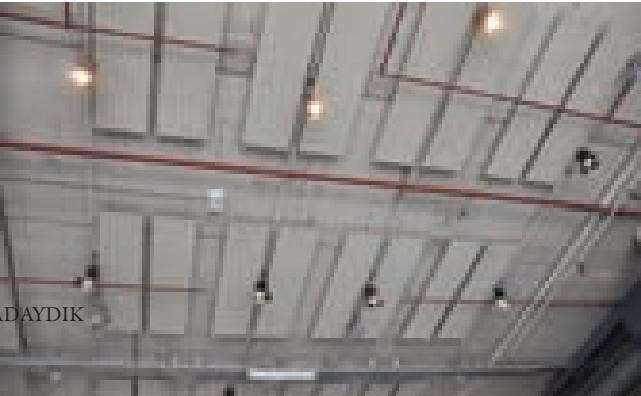
14

15

16

17

13

18

- 12/ Muziekgebouw-Konser Salonları
- 13/ Muziekgebouw-Giriş atriumu
- 14/ NEMO Bilim Müzesi.
- 15/ NEMO Bilim Müzesi.
- 16/ NEMO-Teras kullanımı.
- 17/ NEMO-Giriş holü tavan detayı.
- 18/ ARCAM Mimarlık Merkezi.
- 19/ IJDock
- 20/ West 8 Mimarlık Bürosu'nun hazırladığı ev maketleri
- 21/ Borneo-Sporenburg yalı evleri
- 22/ Amsterdam kanal boyu evleri
- 23/ Borneo-Sporenburg yalı evleri

İskele üstünde bir müzik yapısı olan **Muziekgebouw**, muhteşem konsol saçağı ile dikkati çekiyor. Danimarkalı 3XN firmasının uluslararası yarışmada kazanan projesi 2005 yılında inşa edilmiş. Nehre yönelmiş yüksek, şef af bir alt fuaye ile konser salonlarına bağlanan üst fuayelerden Amsterdam'ın kuzey sahillerini görmek mümkün. (12,13) Büyük konser salonu, nefis aydınlatması ile son zamanlarda gördüğüm en zevkli salonlardan birisi. Burada da yapının etrafındaki açık alan, manzaraya yönelik bir cafe-restoran olarak kullanılıyor. Zaten Amsterdam'daki tüm yeni yapılarda dış alanlar halkın serbest kullanımı için tasarlanmış. Örneğin bu yapının güneyinde kalan **NEMO Bilim Müzesi**'nde eğimli geniş çatı yüzeyi tamamen insanların kullanımına ayrılmış; ayrıca bir de açık cafe-barı var. Çatıya uzun bir rampa/merdivenle çıkılıyor; eğimli çatı tümüyle manzaraya dönük bir amfi gibi ele alınmış. **NEMO**'nun mimarı **Renzo Piano**. 1997'de inşaatı biten yapı, burnunu kuzeye, denize vermiş bir gemi gibi tasarlanmış. Ön oksitlendirme ile yeşillendirilmiş bakır kaplama olan yapıda, Renzo Piano'nun bütün ustalığını sergilediği görülüyor. İç mekandaki detayların yalınlığı ve kullanılan malzemelerin ucuzluğu da ayrıca dikkati çekiyor. (14,15,16,17)

NEMO'nun ana karaya bağlandığı noktada yer alan **ARCAM** (Amsterdam Mimarlık Merkezi-**Rene van Zuuk Arkitekten**), her noktadan ayrı bir perspektif veren bir heykel gibi tasarlanmış. (18) Merkez İstasyonu'nun batısında da yeni gelişmeler var. Bunlardan biri, yapımı 2012 de tamamlanan ve **Mecanoo/SeARCH** ortaklığı tarafından planlanan **IJDock**. Tek bir yapı gibi görünmesine karşın aslında dört ayrı binadan oluşuyor ve 89,000 m2 lik bir alan içinde Adliye Sarayı, Ulusal Polis Teşkilatı, otel, ofisler, ticari kullanışlar, konut, kapalı garaj ve marina gibi işlevleri barındırıyor. Blokların ortasında denize açılan bir yaya bağlantısı mevcut. (19)

19

20

21

23

22

Amsterdam'ın açıldığı Zuiderzee (Güney Denizi), 13.yüzyıla kadar dış tesirlere açık büyük bir göl iken, 1282 ve 1287 yıllarında yaşanan büyük su baskınları sonucunda, taşkınlara karşı önlem olarak yeni bentler inşa edilmiş. 1916'daki su baskını sonrasında 1932'de inşa edilen Aftsluitdijk Barajı ile Amsterdam'ın kıyıları tamamen koruma altına alınmış. 19.yüzyıl sonlarına doğru deniz ticaretinin genişlemesi, gemilerin büyümesi, Amsterdam limanının yetersiz kalması, Merkez İstasyonu'nun dolgu yapılarak inşası sonucunda demiryolu bağlantısı imkanının doğması ile Doğu Rıhtımları'nın inşasına başlanmış. Kuzey Denizi Kanalı'nın açılması da süreci hızlandırmış. Yapılan yeni rıhtımlar, antrepolar, vinç sistemleri ve tren yolu bağlantıları ile kömür ve demir cevheri taşımacılığında önemli rol oynamış.

II. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar kullanılan Doğu Rıhtımları, bu tarihten sonraki gelişmelere ayak uyduramamış. "Container" teknolojisinin gelişmesi ve kargo gemilerinin büyümesi sonucunda tüm rıhtım işlevleri Batı Rıhtımları'na kaydırılmış. Giderek kullanımın azalması sonucunda terk edilen ve çöküntü alanı haline dönüşen Doğu Rıhtımları'nın 1978'den itibaren konut kullanımına açılmasına karar verilmiş. KNSM, Java ve Borneo-Sporenburg gibi rıhtımların oldu-

ğu ada ve yarımadalarda az katlı, çocuklu ailelerin yerleşimine uygun konut alanları planlanmış.

Borneo-Sporenburg, bu konut yerleşimleri için iyi bir örnek: 2150 konutun yer alması planlanan alanın geliştirilmesi için çeşitli inşaat ve yüklenici firmaların oluşturduğu "New Deal" adlı bir konsorsiyum kurulmuş. Projenin fizibilitesi ve ön çalışması için altı mimarlık firması davet edilmiş; bunların arasından **West 8** Mimarlık Ofisi'nin önerisi uygun bulunmuş.

West 8 tarafından geliştirilen ve bitişik nizam, 4 metre cepheli, 35 metre derinliğinde 3 katlı yalı tarzı evlerden oluşan tipoloji, dar sokakları ve evlerin giriş katında yer alan kapalı garajları ile güzel bir planlama örneği. Bu adadaki 60 parsel, deneysel bir kurgu ile ele alınmış. Evlerin tasarımında 30'dan fazla mimar çalışmış; bu da evlere müthiş bir plan ve cephe varyasyonu getirmiş. (20) Kısıtlamalara uymak koşulu ile her parsel sahibi mimarını seçip kendi evini yapmış. Bu tarz bir yaklaşım genellikle toplu konut planlamalarında kullanılmayan bir yöntem. Ancak, burada ortaya çıkan netice çok başarılı ve **geleneksel kanal evlerinin güncel bir yorumu** olarak kendini gösteriyor. (21,22) Yalı olarak tasarlandıklarından, evlerin önüne tekne veya kayak da yanaşabiliyor. Genel planlama prensiplerindeki uyuma karşın cephelerin farklılığı görsel bir şölen yaratmış. (23)

Tabii bütün adalarda bu yöntem uygulanmamış. Diğerlerinde mimarlık ofislerinin planlayıp tasarladığı ev tipleri uygulanmış; ama onlar da bitişik nizam ve 3 katlı. (24) Borneo-Sporenburg yerleşimlerinin tam ortasına gelen iki büyük konut bloku, hem referans noktası oluyor, hem de monotonluğu bozup yoğunluğun artmasına katkıda bulunuyor. Bu blokların altlarına her mahallenin sosyal ve alışveriş gereksinimlerini karşılayacak işlevler yerleştirilmiş. (25)

Amsterdam kültürel etkinliklerin yoğun olduğu bir kent. Özellikle müze açısından çok zengin. Klasik üslupta yapılmış olan **Rijksmuseum**, Amsterdam'ın en büyük ve en eski müzesi. Önemli bir koleksiyona sahip olan müzenin giriş katı renove edilip, modern bir görünüm sağlanmış. (26)

Van Gogh Müzesi, sadece ressam Van Gogh'un eserlerine ayrılmış bir müze. İki yapıdan oluşan müze kompleksinin ilk yapısı mimar **Gerrit Rietveld** tarafından tasarlanmış. Binayı Rietveld 1934 yılında tasarlamaya başlamış ama yapının inşaatı 1964'de mimarın ölümünden sonra bitmiş. Ana koleksiyon burada yer alıyor. İlave yapı **Kisho Kurokawa**'nın imzasını taşıyor. Yeni yapıda girişler, satış alanı ve cafe var; geçici sergiler ve konferanslar da bu yapının içinde yer almakta. Yeni ve eski yapı, zemin altı kotundan birbirlerine bağlanıyor. Bu çözüm, I.M.Pei'nin Paris Louvre Müzesi'nde geliştirdiği piramit fikrine benziyor; orada da cam piramit, yer altından tüm Louvre yapılarını bağlayan bir giriş nodülü olarak tasarlanmıştır. Rietveld'in yapısından çok farklı bir mimari anlayışla ele alınmış olmasına karşın, yeni yapı ile mevcut yapının arasında güzel bir uyum sağlanmış. (27,28,29)

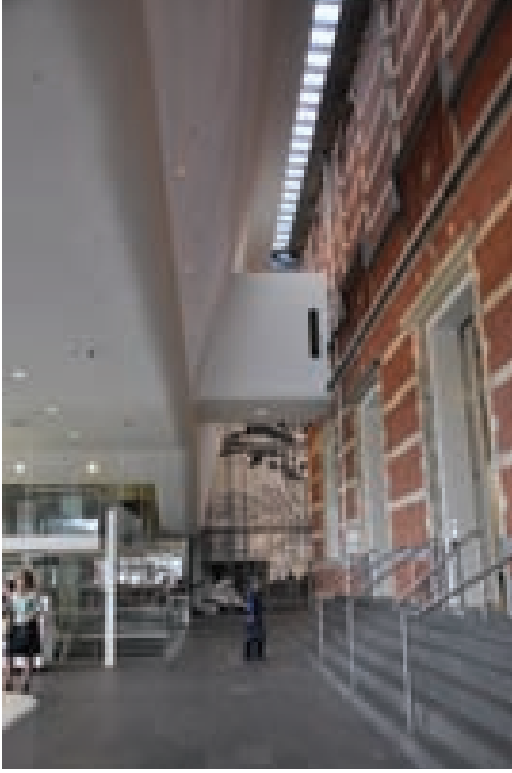

- 24/ Borneo-Sporenburg-Diğer konut üniteleri
- 25/ T e Whale-Fritz van Dongen/Architecten.cie
- 26/ Rijksmuseum-Restore edilmiş giriş holü
- 27/ Van Gogh Museum
- 28/ Van Gogh Museum
- 29/ Van Gogh Museum-yeni ek binanın giriş atriumu
- 30/ Stedelijk Museum
- 31/ Stedelijk Museum
- 32/ Stedelijk Museum-Giriş holü ve eski/yeni bina bağlantısı
- 33/ Chanel Store
- 34/ Chanel Store-Cephe Detayı

30

31

32

33

34

Stedelijk Müzesi 1895'de A.W. Weissman tarafından Rönesans tarzında tasarlanmış bir yapı. Özellikle modern sanata ayrılmış olan müzenin zamanla yetersiz kalması sonucunda **Bentham Crouwel Architects** tarafından tasarlanan ilave yapı 2012 yılında hizmete girmiş. Tasarımın ana prensiplerden birisi, yeni yapılan ilave ile müzenin girişinin, Rijksmuseum ve Van Gogh Müzelerinin de baktığı Müze Parkı'na (**Museumplein**) yönlendirilmesi olmuş.

Yeni yapı ile mevcut müzenin dilleri birbirinden tamamen farklı; geniş ve uzun konsol saçığı, beyaz sağır yumuşak hatlı yüzeyleri ile yeni yapı, eski yapıya cephe boyunca giden yüksek bir giriş holü aracılığı ile bağlanıyor. Yapının önünde ve yanında oluşan üstü korunaklı dış alanlar, yapının çevresinde yaşayan sosyal alanlar oluştururken, parkın canlılığına da önemli katkıda bulunuyor. (30,31) Müze, servis girişini, yapının dışında yer alan fümecilikten alıyor. İlave yapının çok sade ve beyaz renkli olması, eski yapının süslü, koyu kırmızı yüzeyleri ile kontrast oluşturuyor; mevcuta saygılı bir tutum sergiliyor...(32)

Amsterdam'ın en şık tasarımcı butiklerinin yer aldığı **PC Hoofstraat**'ta modacı **Chanel**'in yeni mağazası görmeye değer. Bitişik nizam, 3 katlı geleneksel evlerin bulunduğu semtte yer alan Chanel mağazasının restorasyon ve tasarımını **MVRDV** yapmış. Yapının yenilenmesi sırasın-

da ön cephede zemin kattan başlayıp orta katın yarısına kadar devam eden yüzeyde dolu gövde cam tuğla kullanılmış. Taşıyıcı özelliği olan cam tuğla ile gerçekleştirilen ön duvar böylece hem şef aılığı ile içeriği gösteriyor, hem de iç mekana doğal ışık alıyor. (33,34) Ama tasarımın kente en önemli katkısı, **tuğla cephe geleneğinin modern bir versiyonunun** gerçekleştirilmiş olması. MVRDV'ye göre bu konstrüksiyon, betonarme taşıyıcı sistemden daha çok yük taşıyor. Özel bir yapıştırıcı ile tutturulan cam tuğlaların oluşturduğu yüzeyin, sokağı oluşturan ev cephelerinden farklı oluşu, ancak buna karşılık onlara da benzemesi ile mimarlık literatürüne önemli bir katkısının olduğunu hissediyor-sunuz.

Amsterdam, modern mimarinin yeşermesi ve gelişmesi için çok uygun bir ortam sunuyor. Bir yandan geleneksele duyulan saygı ve korumacılığın yanında, modern mimari ve sanata gösterilen olağanüstü ilgi ve hoşgörü, Amsterdam'ın kimliğinin bozulmadan 21.Yüzyılın kenti haline gelmesini sağlamış. Rotterdam'la birlikte Amsterdam, Hollanda mimari ekolünü yaratan ortamı hazırlamış. Şüphesiz bu gelişmede Hollandalıların geleneksel olarak sanata verdiklerin değerin ve buna paralel olarak yetiştirdiği sanatçıların ve dünya çapındaki mimarların önemi büyük. Sanatta ve mimaride görülen bu zenginlik, Hollandalıların engin hoşgörüsü ve yeniyi denemeğe olan isteklerinin de bir yansıması olabilir...

Serbest MİMAR Magazine - Issue 25

SUMMARY

In our 25th issue we meet you again with a dif erent content.

“Desktop” section where projects design of which are not completed yet or in progress comprises various projects including Of ice, trade buildings, housings, public structures, hotels and university campuses.

You will find the activities recently performed by Turkish Association of Architects in Private Practice (SMD), İstanbul SMD and İzmir SMD in the section with title of “From SMDs”.

In “File” section there are news about 12th Architecture Awards given to Award Winners in the Award Ceremony. Within the content of File the interview performed by Aslı Özbay with the winners of these awards Şaziment Arolat and Neşet Arolat.

In “NEW” section details of the lately constructed projects such as Mediterranean Civilizations Research Institute, Küçükyalı Of ice Park, Regnum Sky Tower, New Campus of Çankaya University, Abant İzzet Baysal University Fine Arts Faculty and 2b Phase of TED University College Campus are given.

In “Critics” an assessment is given about the buildings of Asst. Ph. Lale Özgenel for representatives in foreign countries that are started to be constructed by Ministry of Foreign Af airs with respect to their representing, belonging, and identity & authenticity aspects.

Finally in the section “We were there”, the article of İlhan Kural about his impressions about Amsterdam is shared with you.

Translation : Çağla Mayda

Журнал “Свободный риэлтор”, выпуск 25-й.

С - ЖЖЖ Ж

Снова рады встрече с вами в очередном 25-ом выпуске нашего журнала. Вы обнаружили самые интересные материалы.

Раздел “а работы” традиционно рассказывает о проектах, работах над которыми уже закончена или находятся в стадии разработки, включая офисные жилые комплексы, университеты, города, здания административного и общественного назначения и другие.

Встретились с представителями Ассоциации Свободных риэлторов в городах Иир и Сибиряков. В разделе “о новых” встретились с представителями Ассоциации Свободных риэлторов (“SMD”).

В выпуске 12-ой главы «сло» 12-меченый наградений «Президент Ассоциации Свободных риэлторов» (TSMO Mimarlık Ödülleri), вы узнаете о лауреатах премии, которые были отмечены ролями и с ролями также бы.

В главе “о новых” мы расскажем о недавно построенных объектах различного назначения, включая Средиземноморский научно-исследовательский институт и филиалы, и Парк, новый Сибиряков, новый институт города Иверни-ан-ан, здание Музея и музей Иверни-ан-ан, банкомат Айяла также проект второй очереди университета города Оланда и Иверни-ан-ан.

В главе «риэлта» расскажем с помощью интервью, интервью с представителями Ассоциации риэлторов, с представителями Ассоциации риэлторов, с представителями Ассоциации риэлторов, с представителями Ассоциации риэлторов.

В следующем выпуске в главе «ы бы» Лан Мурали-де-Войи и наградений о городе Мердае.

Переводы: Natalia Troshina Soyлу

مجلة المهندسين المعماريين
 25 - العدد (Serbest MİMAR Dergisi)

ملخص

نلتقي بكم مجدداً في هذا العدد الخامس والعشرون غير محتوى مختلف أيضاً.

يشتمل قسم 'سطح المكتب' الذي يوجد به مشروعات مختلفة لم يتم الانتهاء من تصميمها أو جاري العمل بها، من مشروعات متنوعة مثل المكاتب والمباني التجارية والسكنى والمباني التعليمية والفنادق والعمارة الجامعية.

سنلتون أخبار الفعاليات التي قامت بها الجمعية التركية للمهندسين المعماريين الحر (SMD) وجمعية المهندسين المعماريين الحر في استانبول وإير. خلال الفترات المتعددة في قسم 'عن جمعيات المهندسين المعماريين الحر'.

في الملف، تشمل جوائز الهندسة المعمارية الثانية عشرة للجمعية التركية للمهندسين المعماريين الحر، التي تم تسليمها لأصحابها في حفل المقام في شهر يناير. كما يحوي قسم الملف لقاءات قام بها أصحاب الجوائز القوي. شايمنت أولات ونشيت أولات مع أصلي أوزباي.

في قسم 'الجديد' نلتون تفاصيل مشروعات تم تنفيذها خلال الفترات الأخيرة مثل معهد أبحاث حضارات البحر الأبيض، متحف مكتب كوتشوكاتلي، وجرم سكاى تاور، الحرم الجديد لجامعة تشانكaya، كلية الفنون الجميلة بجامعة إيات، عزيت، بايسال، والحرم الثاني لكلية جامعة إيد.

في قسم 'القد' يتم نقل تقييم الأستاذ المساعد 'إلي أوزجانل' لمباني الممتلكات الخارجية التي بدأت في إقامتها وزارة الخارجية خلال الفترات الأخيرة من حيث التمثيل والاقتصاد والهيوية والأمناء.

وفي النهاية، في قسم 'كنا هناك'، يتم تقديم مقالة كتبها 'إيلان كورال'، نُقل فيها انطباعاته حول استانبول.

الترجمة : Çağla Mayda

ABONELİK FORMU

Adı / Soyadı : _____

Mesleği : _____

Çalıştığı Kurum : _____

Görevi : _____

Unvanı : _____

Posta Adresi : _____

Posta Kodu : _____ Semt : _____ Şehir : _____

Telefon : () _____ Faks : () _____

E-Posta : _____@_____ URL : _____

☐ İlk Abonelik

☐ Abonelik Yenileme

☐ 4 sayılı abonelik-35 TL / Öğrencilere-30 TL

Fatura Bilgisi ☐ Adıma fatura istiyorum ☐ Firma adına fatura istiyorum

Firma Adı : _____

Adres : _____

Vergi no : _____

Vergi Dairesi : _____

ÖDEME BİLGİLERİ

☐ Posta havalesiyle ödeme (Ödeme yaptığınız belgeyi bu form ile birlikte yollayınız).

☐ Banka havalesiyle ödeme (Ödeme yaptığınız belgeyi bu form ile birlikte yollayınız).

☐ Kredi kartı ile ödeme. ☐ Visa ☐ Master Card

Kart No:

Son Kullanma Tarihi: / İmza: _____

BANKA HESAP BİLGİLERİ

Garanti Bankası - Kuşulu Şube

IBAN: TR45 0006 2001 3610 0006 2979 12

Reklam İndeksi

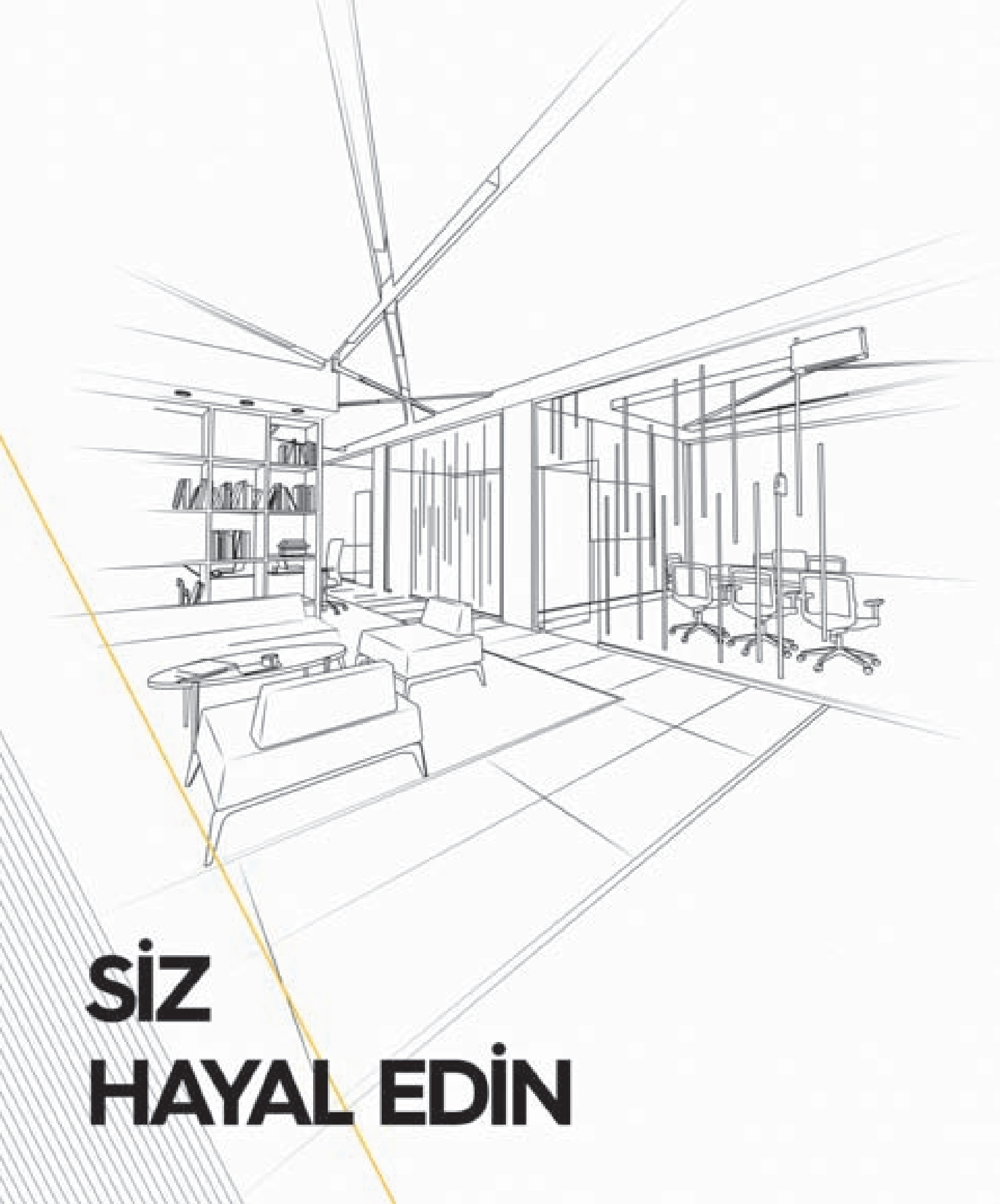
AKG GAZ BETONÖN KAPAK İÇİ

DALSAN1

IŞIKLAR.....ARKA KAPAK

MAS OFİS80-ARKA KAPAK İÇİ

ŞİŞECAM55

siz
HAYAL EDİN

BİZ GERÇEKLEŞTİRELİM

MAS PROJE: MİMAR VE İÇ MİMARLARDAN OLUŞAN
GENİŞ TASARIM EKİBİ KONUSUNDA UZMAN
İDARİ VE TEKNİK KADROSUYLA HAYALLERİ GERÇEKLEŞTİRİYOR,
ÖZEL ÜRETİM HİZMETİYLE PROJELERİNİZİ HAYATA GEÇİRİYOR.

bürotime

masofis

masproje

PROJE OFİSİ / SHOWROOM

Çetin Ermeç Bulvarı No:45 / 16. A. Öveçler / ANKARA
T. 0 312 480 22 68 / 480 22 11 • F. 0 312 480 22 68

MERKEZ / SHOWROOM

Karacıkaya Caddesi No:46 Sıhhi / ANKARA
T. 0 312 350 89 35 / 355 70 56 • F. 0 312 350 82 15

www.masofis.com

YALITIM SORUNUNA SON

Duvarlarda iletici yalıtımın kullanılması gerek kalmadan, cephesindeki kalın ya da kırılgan EKO KLİNKER® Yalıtım Panelleri kullanılarak tüm en yükseklerde gerekli ısıtım yalıtımı getiril.

Isı yalıtımını artırma

EKO KLİNKER®
20^s

KOMŞU GÜRÜLTÜSÜNE SON

Ana bölme duvarlarında kullanılmak üzere tasarlanmış mineral yün dolgu EKO KLİNKER® yapı elemanında.

EKO KLİNKER®
12

ses yalıtımı
42
dB